

35 ДАНА ПОД ЛАВИНОМ

ПОЛЦИККИН ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXX
БРОЈ
896
28. II 1969.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

SOS SOS SOS SOS

КОМПЛЕТАН
СТРИП

ДОГОДИЛО СЕ...

ДИКА ПАЈИЋ И МИКА „ФАКТОР“ — Једна од емисија популарног ТВ буквара снимана је у штампарији „Политике“. Гледаоци су видели да Дика и Мика „Фактор“ раде заједно, али су се многи питали шта у ствари значи реч — фактор. То је стари израз за пословођу штампарије и данас се скоро не употребљава, заменио га је нови — шеф. Према томе Мика „Фактор“ је Дикин шеф. Да ли ће он остати Дикин шеф до краја, видећемо. На нашој слици су пред камером Северин Бијелић — Дика и Драгомир Бојанић — Мика Фактор.

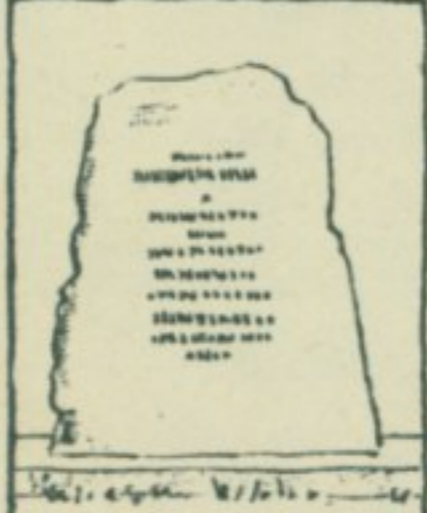

ПЛАНИНАРЕЊЕ НА РУКАМА. — Последњих 8,5 километара планинског пута с висинском разликом од 800 м прешао је Роберт Нестелбергер из Беча на рукама заштићеним рукавицама.

Веровалти или не!

ВРУНА
КОЈУ НОГИ ПОГЛАВИЦА ВЕНЕЦИЈЕЛАНСКОГ ПЛЕМЕНА ГОДИХРА У СТВАРИ ЈЕ ПЛЕТЕНА ВУНЕНА КАПА.

СПОМЕНИК КРАВИ
ПОДИГНУТ ЈЕ НА ЈЕДНОМ ИМАЊУ У ХАЗФИЛАУ (САД).

ПОПЛАВЕ ЗБОГ ВУЛКАНА

ЗА ВРЕМЕ ЕРУПЦИЈА ВУЛКАНА КОТОПАКСИ (ЕКВАТОР) НИЗ ЊЕГОВЕ ПАДИНЕ СЛИВАЈУ СЕ МАЛИ ПОТОЦИ ЛАВЕ ОД ЧИЈЕ СЕ ВРЕЛИНЕ ТОПЕ ВЕЛИКИ ГЛЕЧЕРИ — ИЗАЗИВАЈУЋИ КАТАСТРОФАЛНЕ ПОПЛАВЕ У ЧИТАВОЈ ОКОЛИНИ.

АВЕТИЊСКИ ГРАД
АНДАМАРКА, ГРАД У БОЛИВИЈИ КОЈИ ЈЕ НЕКАД ИМАО 2400 ЖИТЕЉА, ДАНАС ЈЕ ПОТПУНО НАПУШТЕН ЈЕР СУ СЕ СВИ СТАНОВНИЦИ ЗАПОСЛИЛИ У ДРУГИМ НАСЕЛИМА И ОДСЕЛИЛИ СЕ. АЛИ, ЈЕДНОМ ГОДИШЊЕ СВИ СЕ ВРАТЕ У АНДАМАРКУ И У ЊОЈ ПРОВЕДУ 7 ДАНА.

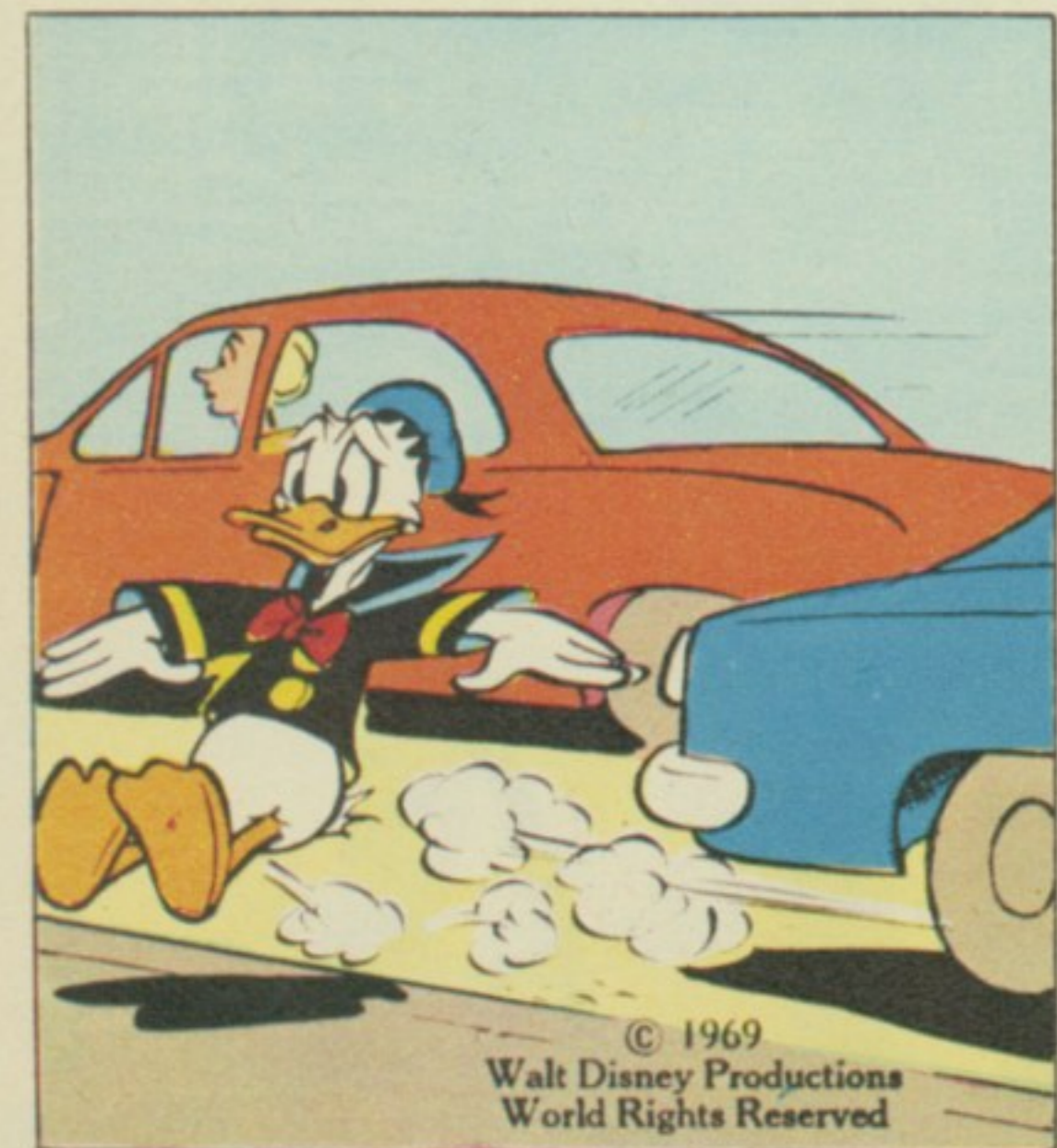
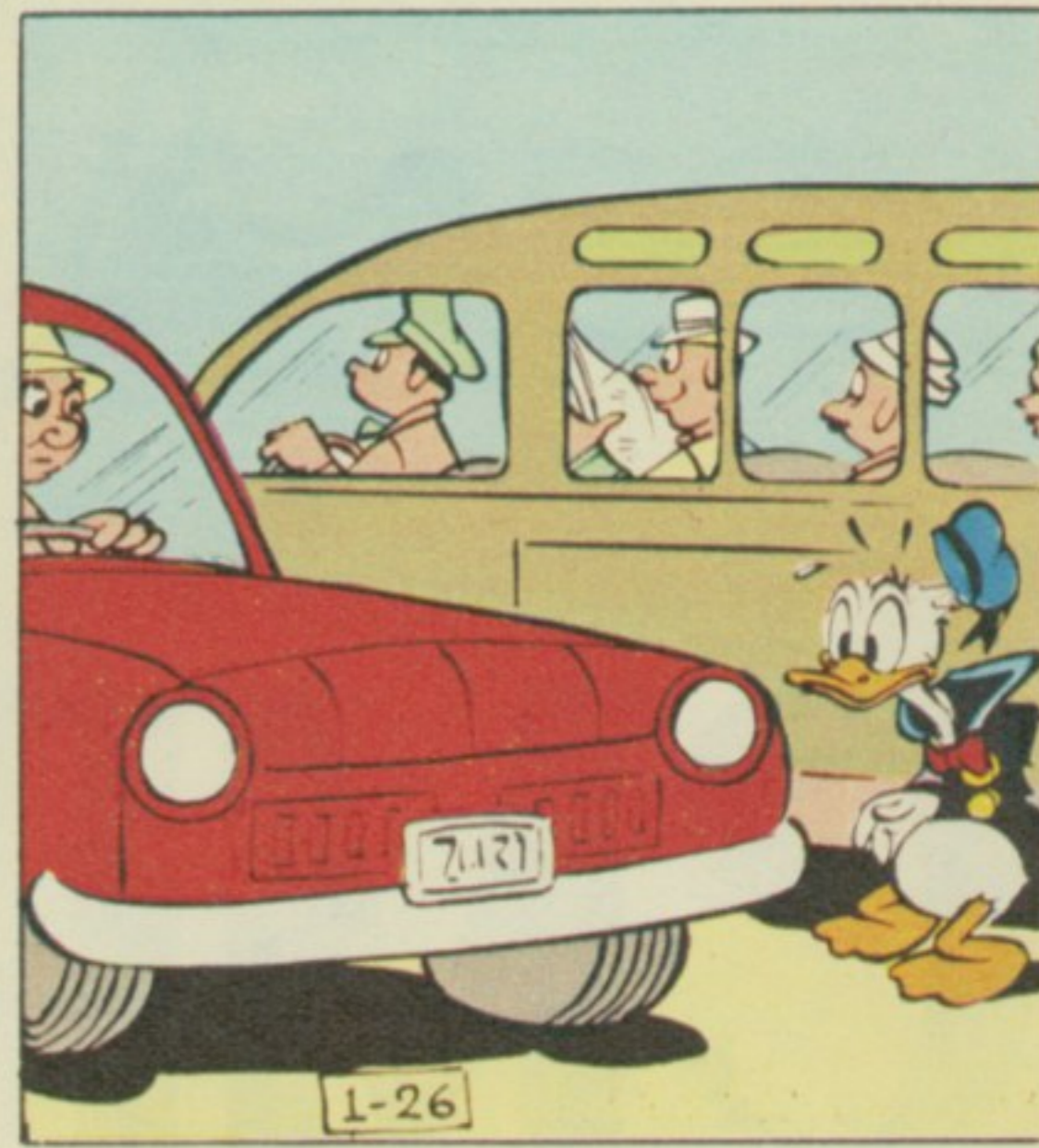
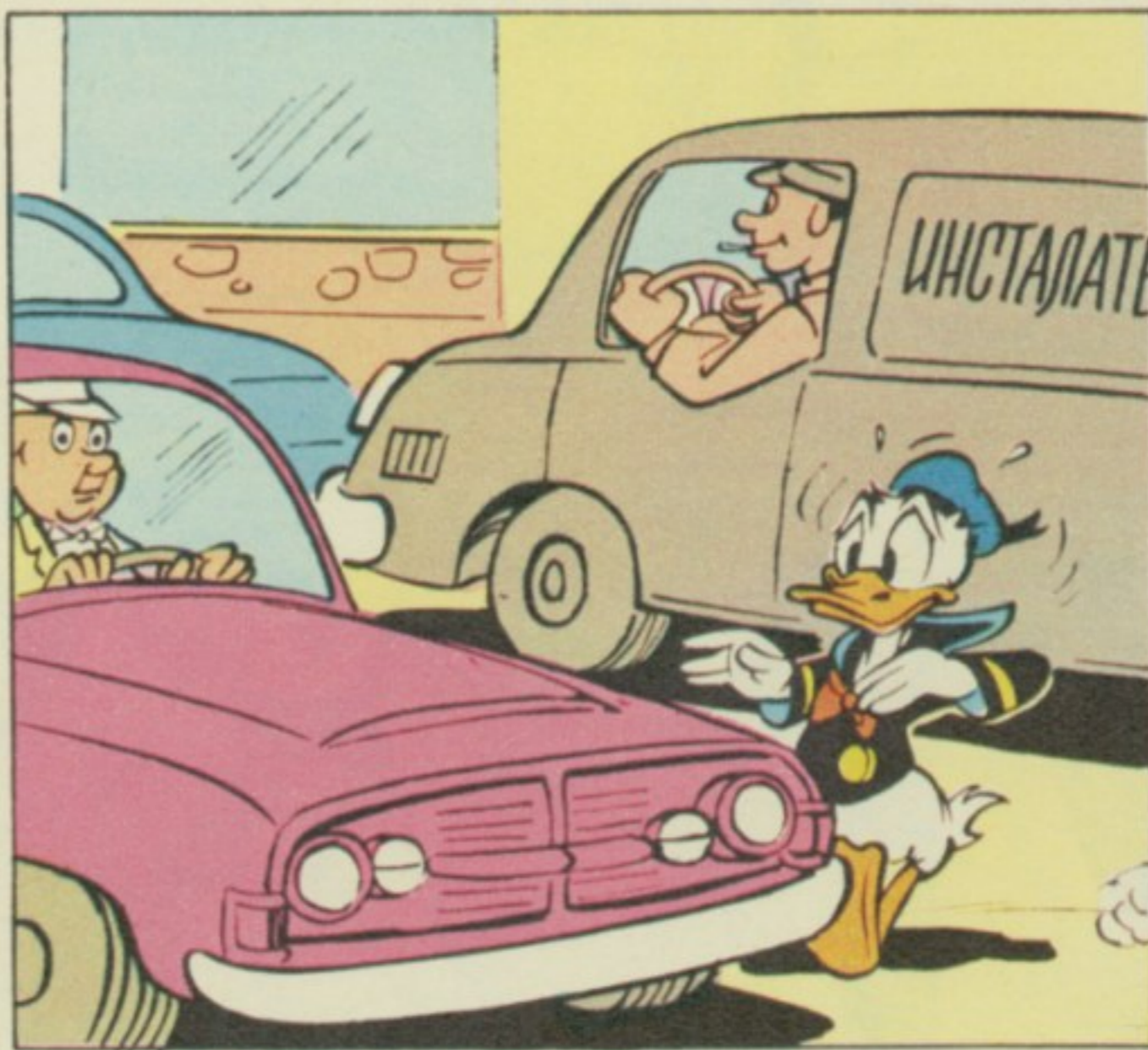
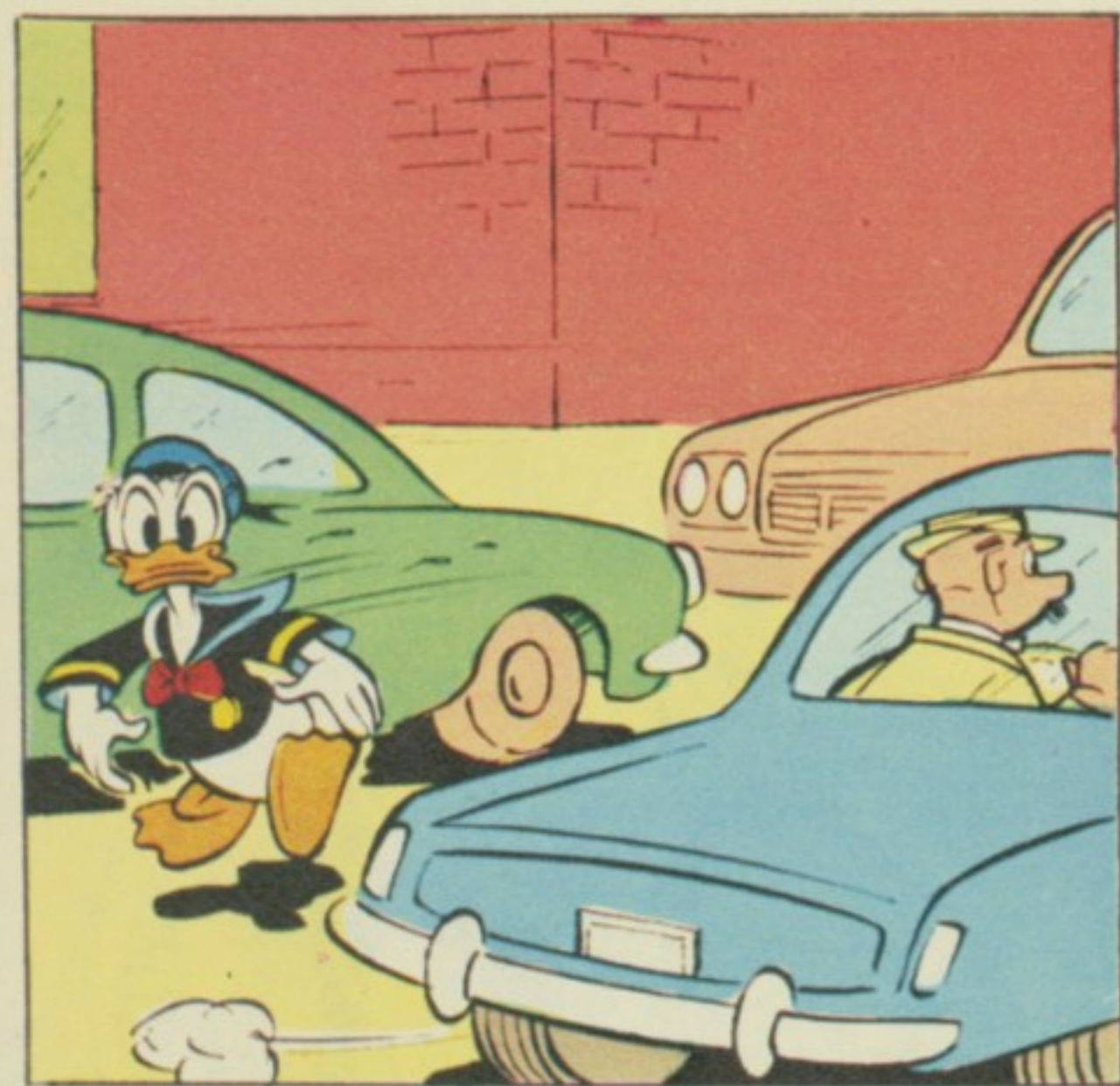
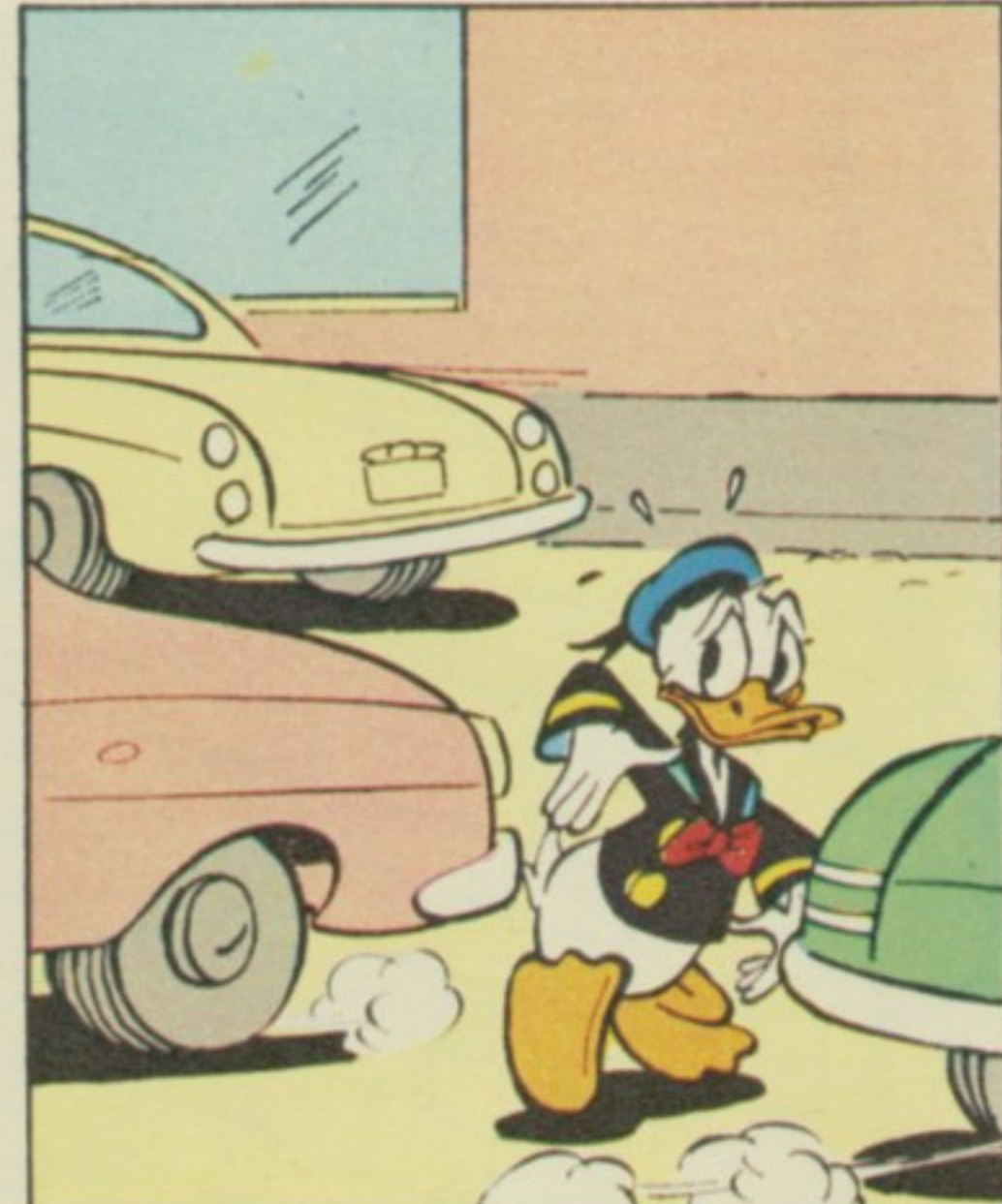
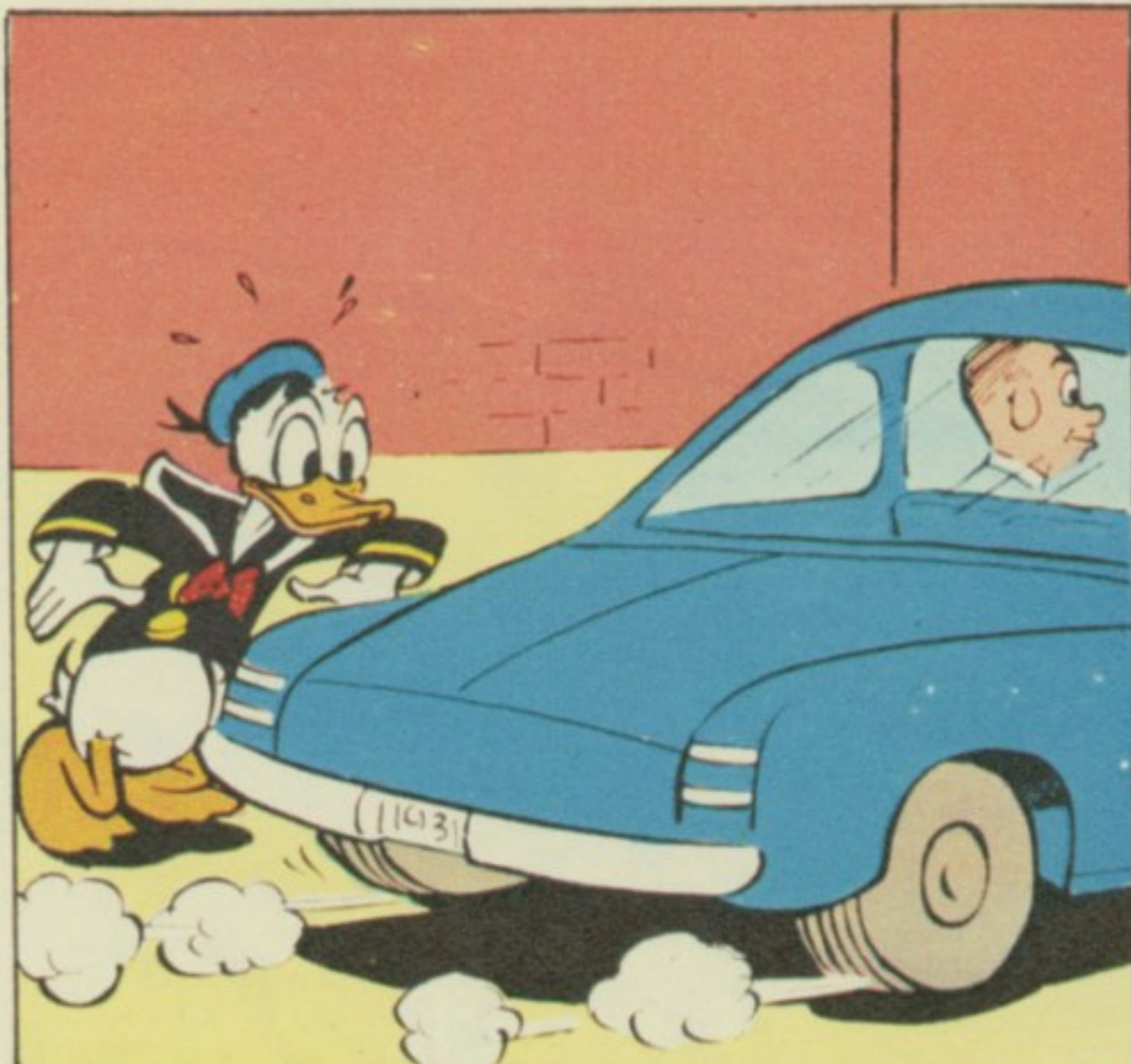
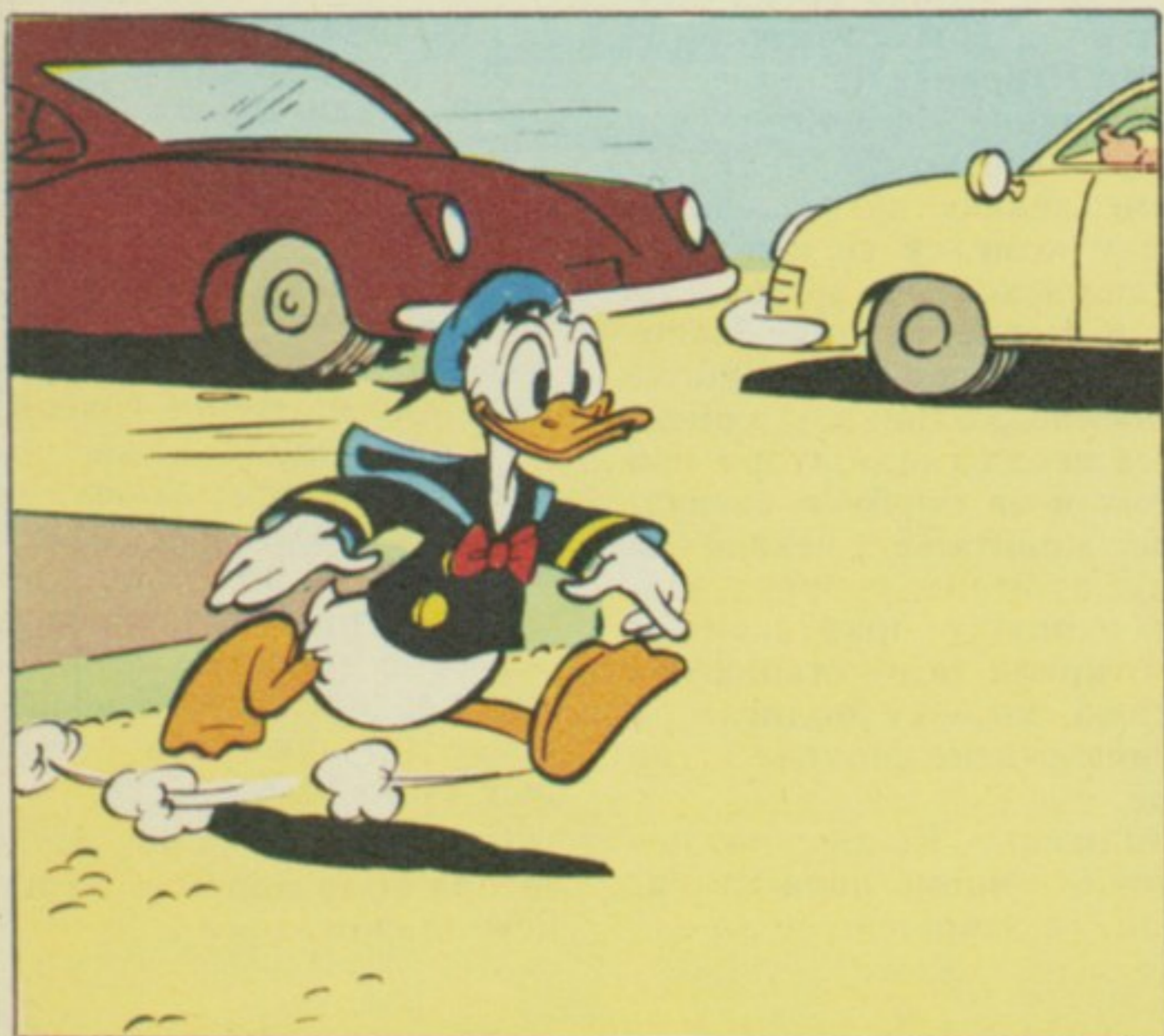
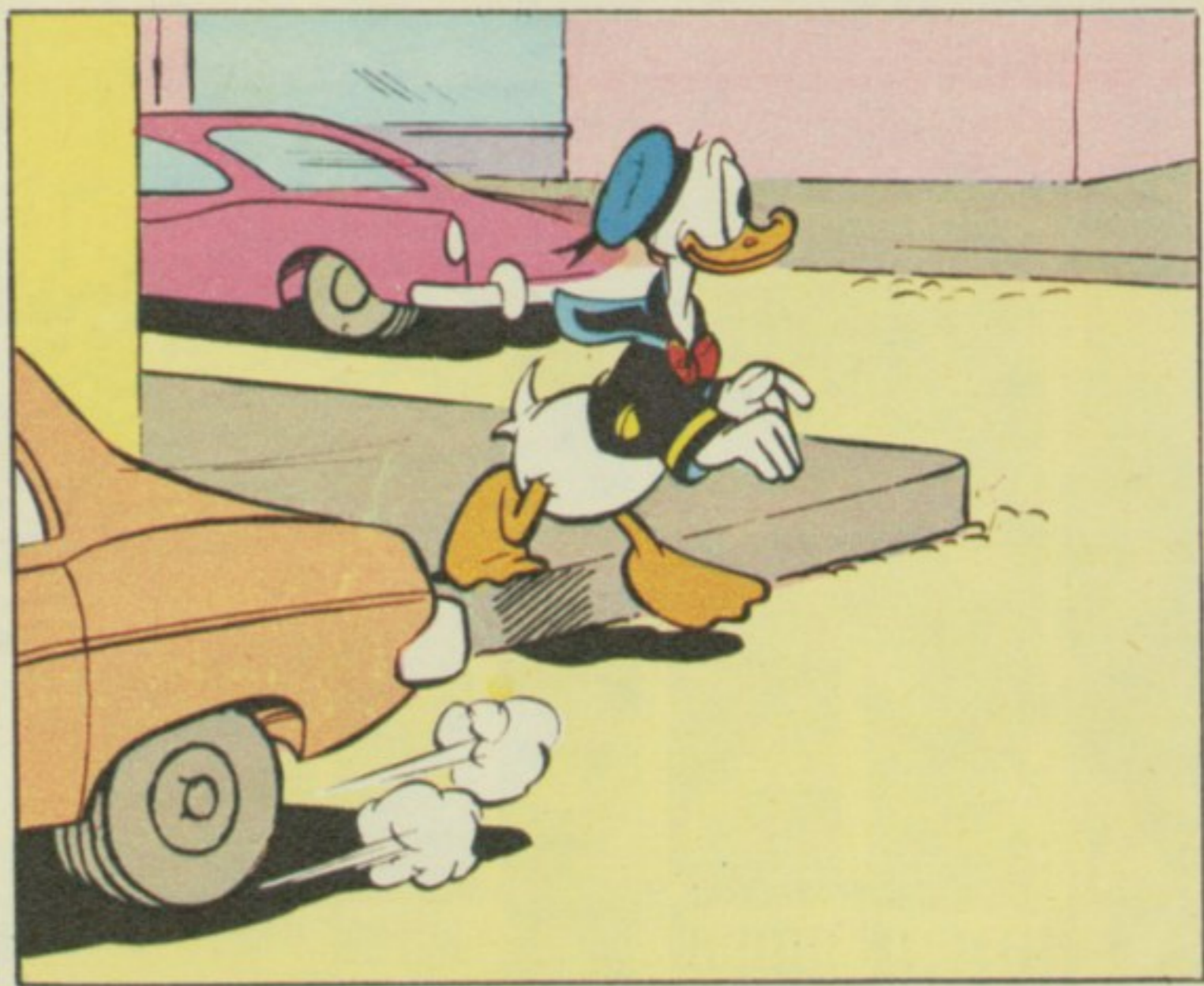
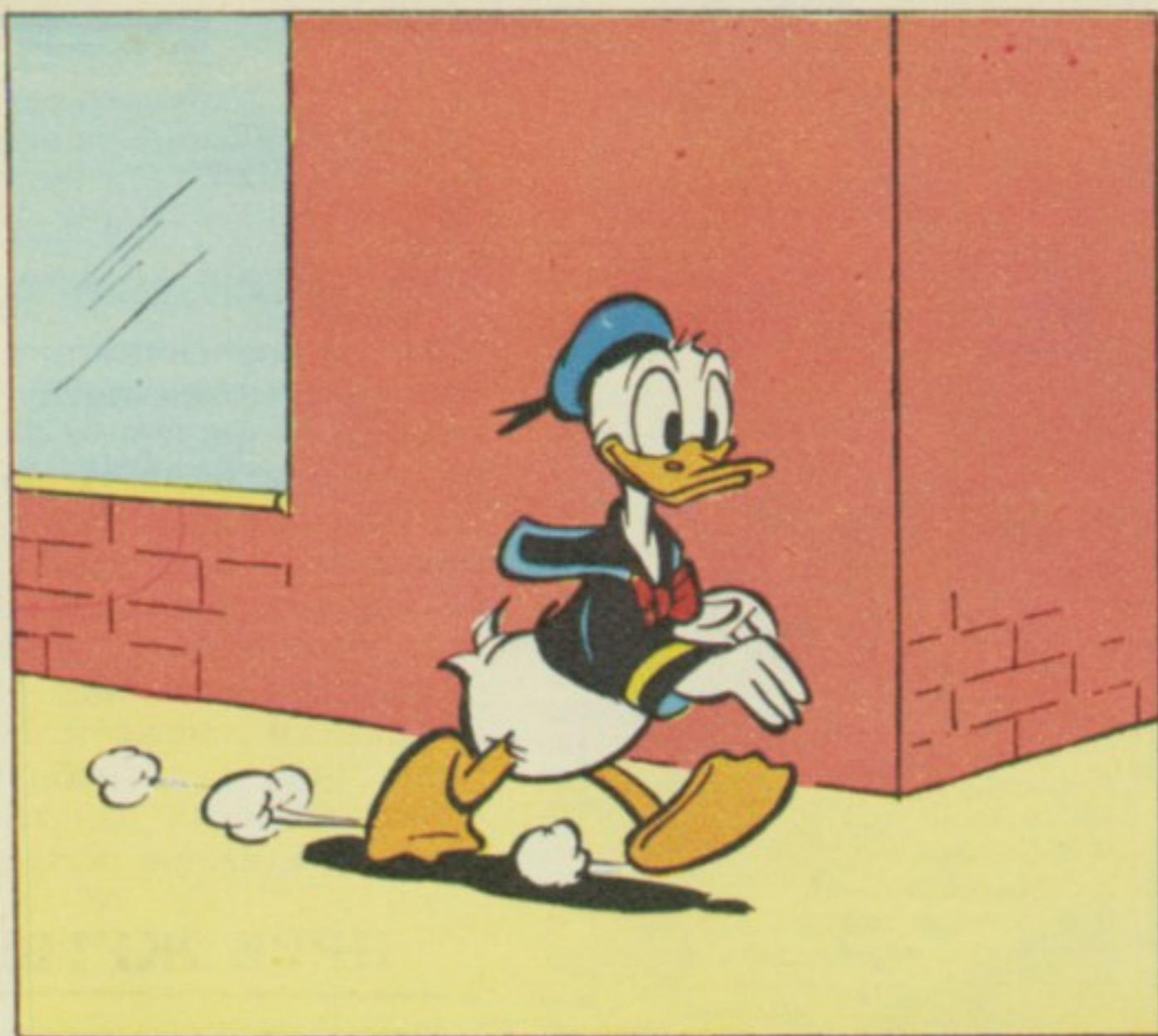
МАТИНСКО СЛОВО "С" ПРВОБИТНО ЈЕ ПИСАНО "С" А ИЗГОВАРАЛО СЕ "G"

НАЈЧУНИЈА ПОТЕРА ЗА БЛАГОМ У ИСТОРИЈИ
ЏОН ЧЕПМЕН, ТОРБАР ИЗ СВОФХЕМА, У ЕНГЛЕСКОЈ, КРЕНУО ЈЕ ПЕШИЦЕ У ЛОНДОН ЈЕР ЈЕ САЊАО ДА ЋЕ НА ТОМ ПУТУ НАћи ЗАКОПАНО БЛАГО. НЕКИ НЕЗНАНАЦ КОГА ЈЕ НА ДРУМУ ЗАПИТАО ЗА ПУТ ИСМЕЈАО ГА ЈЕ ЗБОГ ЊЕГОВЕ ПРИЧЕ И РЕКАО МУ: „ДА ЈА ВЕРУЈЕМ У СНОВЕ ОТИШАО БИХ У СВОФХЕМ ЈЕР САМ САЊАО ДА ЈЕ ТАМО У ВРТУ НЕКОГ ТОРБАРА ЗАКОПАНО БЛАГО!“ ТОРБАР ЈЕ ПОХИТАО СВОЈОЗ КУЊИ И У СВОМ ВРТУ ЗАИСТА ЈЕ НАШАО КУП ПУН СТАРОГ НОВЦА!

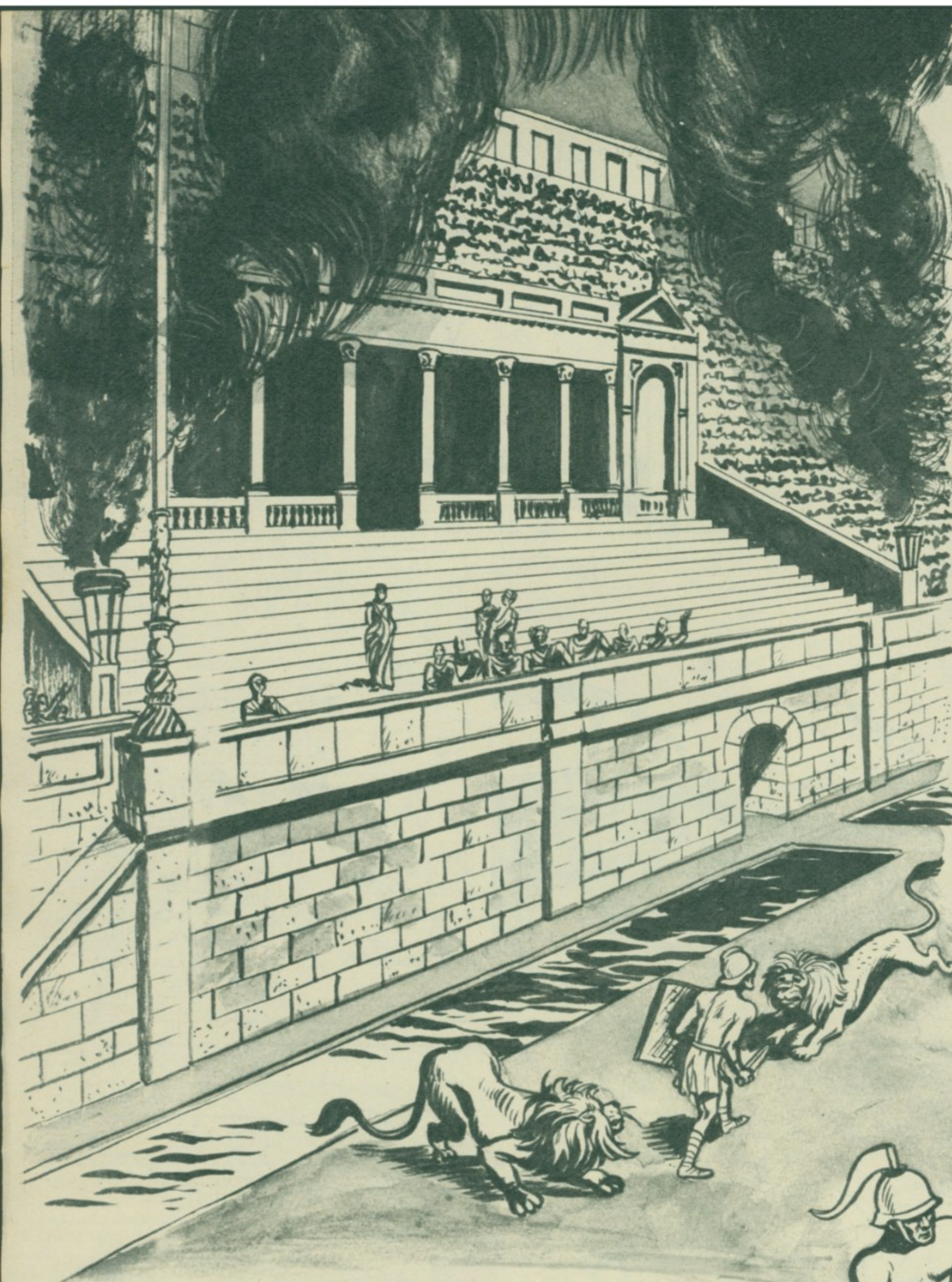
WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

© 1969
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

Сваке године стотине хиљада људи обилази и разгледа остатке Колосеума код Рима. Велелепну античку грађевину ни до данас нису могли потпуно да униште земљотреси, пожари, опсаде и друга разарања. Вековима се тај споменик старе римске архитектуре одржао, а био би можда још очуванији да више од половине мермерних блокова римски кнежеви Барбарини нису употребили за грађење својих палата а папе за подизање катедрала.

ПРВЕ ЖРТВЕ

Колосеум је за време Римљана био велика арена, најсвирепија арена у историји. Затим тврђава из које се Рим бранио од најезде варвара, огромна болница за време велике куге, позориште у коме су се изводиле средњовековне драме, па чак и штале за коње Наполеонових коњаника. Дубоке подземне ходнике у којима су се некад гладијатори припремали за борбу и изгладнеле животиње чекале да буду пуштене у арену, данас испитују архитекти да би открили тајну старих градитеља, који су подигли те величанствене сводове и трибине.

Подизање Колосеума почело је у време цара Веспасијана, а завршено је за вла

давине његовог сина Тита Флавија. Колосеум је саграђен за четири године. Дан и ноћ градио га је 12.000 Јевреја које је Тит, пошто је разорио Јерусалим, довео као робље у Рим. А кад је арена била завршена, њих су, на дан свечаног отварања Колосеума, као прве жртве потерали пред изгладнеле лавове: 50.000 гледалаца било је одушевљено.

ВРАТА ЖИВОТА И СМРТИ

На сводовима Колосеума и данас се могу прочитати бројеви уклесани изнад 80 улаза, од којих је 76 било намењено грађанима Рима, један само императору, други весталкама, „врата живота“ победницима, док је један мали излаз, назван „врата смрти“ служио за изношење побеђених гладијатора. За племиће и истакнуте политичаре биле су одређене посебне ложе, док је женама приступ био дозвољен само на горње галерије.

Императорова ложа, пред којом су се заустављали гладијатори да му пре почетка борбе упуте поздраве „оних који ће умрети“, била је поред саме арене. Само на првим гладијаторским играма, после тог поздрава отишло је у смрт 10.000 људи.

Сматра се да борбе гладијатора воде порекло из праисторијског доба и да су то

СМРТ КАО РАЗОНОДА

у ствари биле „људске жртве које су живи приносили мртвима да би их умирили“... и да би проливена крв смирила и одобровољила бога наоружаног смртоносном косом.

НЕМА МИЛОСТИ ЗА ГЛАДИЈАТОРЕ

Прве гладијаторске борбе приређене су у Риму 264. године пре наше ере. Приредили су их браћа Маркус и Децимус Брут на дан сахране њиховог оца. Убрзо после тога, у патрицијским породицама борбе гладијатора постале су саставни део погребних церемонија богаташа.

Гладијатори су били ратни заробљеници, купљени робови или злочинци осуђени на смрт. Да би борбе биле што занимљивије и призор живописнији, ратни заробљеници ступали су у арену у одећи свог зајачаја.

Временом су у редове гладијатора ступали и храбри младићи из богатих патрицијских породица који су се борили у арени из чистог задовољства. Последњих година Републике, многи племићи су узимали гладијаторе као телесну гарду и тај обичај није много допринео смирењу духова у градовима.

Готово сви римски племићи имали су своје гладијаторе. Они су им служили као телесна гарда, а и као бор-

ци у арени преко којих су стицали популарност међу римским грађанима. Изборима за сенат, па чак и за ниже државне положаје, увек су претходиле гладијаторске борбе. Тако је Јулије Цезар на почетку своје државничке каријере, кад је требало да добије једну знатну државну службу, приредио борбе у којима је учествовало неколико хиљада гладијатора. Племићи су се просто утркивали у томе ко ће их имати више. Како се у то време популарност стицала приређивањем гладијаторских борби, сенат је, бојећи се претераног истицања појединаца, донео закон по коме један човек сме да има „само“ шест стотина бојача.

УБИЈ! УБИЈ!

Када је гладијатор падао на земљу рањен, гомила је викала „хабет!“ — („Добио је!“) Гладијатор је дизао прст тражећи милост и ако су гледаоци желели да га спасу махали су белим марамама. Али, уколико се по њиховом мишљењу гладијатор рђаво борио, викали су „Убиј! Убиј!“ И тада, ако је њихову осуду одобравао и император палцем окренути надоле, гладијатор победник је довршавао своју жртву.

Победник је добијао на дар сребрне тањире пуне златника и других скупце-

них поклона. Али, најцењенији дар био је рудис, мач од дрвета који је био симбол слободе. Добијали су га само највештији гладијатори који су много пута победили у арени. Овај мач ослобађао их је гладијаторских дужности. Највећи гладијаторски шампион тога доба био је Флама, на чијем надгробном споменику пише да је „добио победничку палму у 21 борби на живот и смрт и да му је четири пута дарован дрвени мач, али се он увек враћао у арену.“

Гладијаторска борба била је двобој у коме је све припадало победнику. Победници лежали у крви све док у арену не уђе човек који представља Харона, митску личност која превози душе умрлих преко подземне реке Стикса. Он је побеђеног ударао по глави дрвеном тољагом како би се сви уверили да је заиста мртав. Затим су мртваца помоћу велике куке вукли према вратима смрти и избацивали из арене.

Гладијатори су се често борили и са дивљим животињама: лавовима, тигровима, медведима и слоновима. Император Комодус волео је да се забавља гађајући стрелом лавове из своје сигурне ложе. Понекад је чак лично силазио у арену и убијао и гладијатора и звер. Он је себи дао име Херкул, шетао обучен у лављу кожу и посипао косу златним пра-

хом. Издавао је билтене о својим „победама“ и хвалио се да је хиљаду пута „тријумфовао“ у арени.

ДОКОНИ И ЗЛИ

Прича се да је у Риму живело 150.000 беспосличара и још толико запослених људи који су прекидали посао тачно у подне. Императори су им давали бесплатну храну и трошили баснословне суме за њихове забаве да их држе у миру. Римљани су имали много празника: пре наше ере било их је 59 годишње, а за време владавине императора Клаудија (од 41 — 54 године наше ере) 159 дана годишње није се ништа радило. Клаудије је 93 дана у години посветио играма и забавама о државном трошку. Римски историчар Јувенал пише о томе да су „народу који је некада стварао историју пружани само хлеб и циркуске игре.“

Ове игре, у почетку посвећене боговима, постале су нека врста политичког оружја помоћу кога је народ завараван и држан подаље од побуне и бунтовничких мисли. Император Трајан славио је једну победу приређујући игре које су трајале 123 дана и за то време убијено је 10.000 дивљих звери и готово исто толико гладијатора.

БОРБА БЕЗ КРАЈА

Када су борбе између два подједнако наоружана гладијатора досадиле размаженој римској публици, организатори су измислили групе постојећих из којих ниједан гладијатор није смео да изађе жив, борбе гладијатора

наоружаних са два мача, па чак и двобоје жена са људима патуљастог раста.

Најстрашнија је била тако звана борба у којој су се борили наоружани гладијатор и борац који је имао само кратак нож трозубац и велику мрежу којом се трудио да ухвати свог противника.

Ускоро је публици и то досадило. Тада су измишљене забаве на којима су голоруке људе и жене бацали у арену као храну лавовима и тигровима. На сличан начин групно су кажњавани лопови, убице и други преступници. О томе је писао Сенека: „Из ове јадне гомиле осуђених гурали су напред двојицу: једног наоружаног и једног обученог само у кратку хаљину — тунику. Задатак наоружаног био је да убије ненаоружаног бедника и он је то одмах и чинио. После овога њему су одузимали оружје и давали га следећем... и крвави покољ се настављао све док и последња глава није лежала у прашину.“

Приређиване су и праве представе. Извођене су митолошке сцене с окрутном реалношћу: осуђени „глумци“ који су „играли“ улогу краљева били су спаљивани на ломачи у представи о Херкулу, разапњани на крст као лопов Лауреолус или су их, пак, растрзали медведи као што се догодило Орфеју. У позоришта која нису могла да приказују овакве ужасе, више нико није ишао и она су затварана једно за другим.

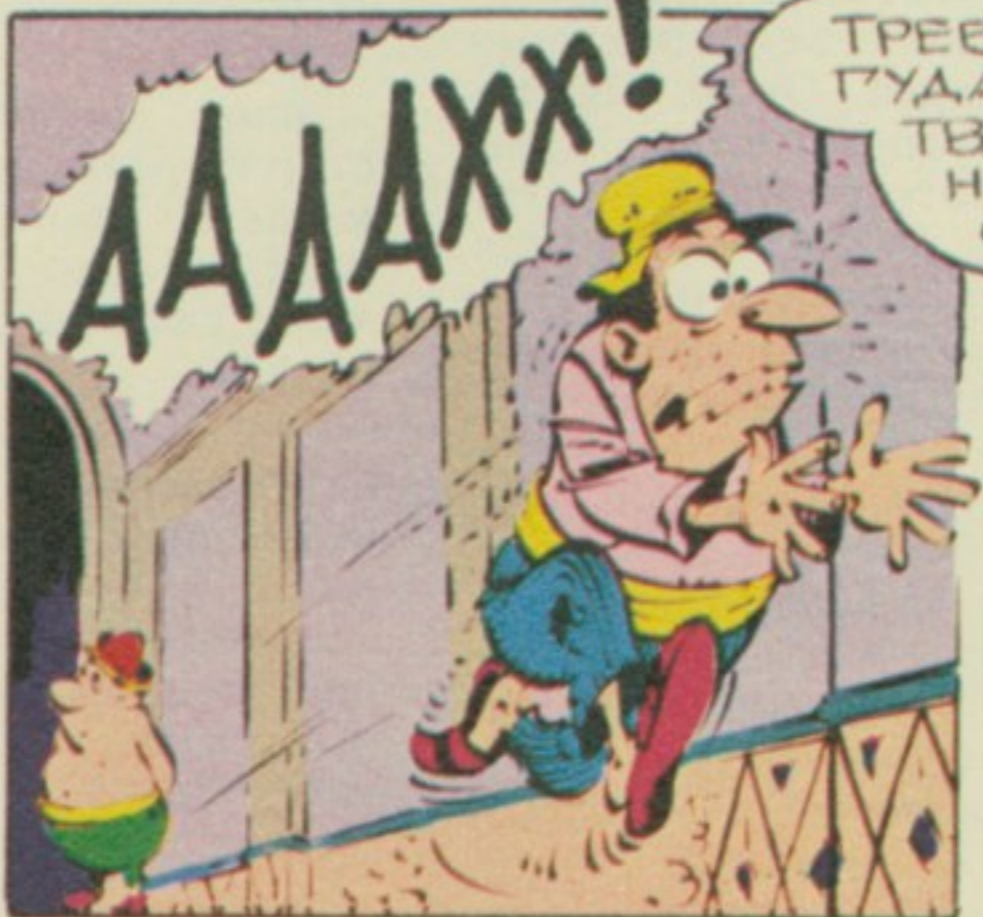
Тек 404. године наше ере император Флавијус Хоноријус нарочитим едиктом заувек је забранио ове крваве игре.

Б. К.

10.000 ГЛАДИЈАТОРА
БОРИЛО СЕ У КОЛОСЕ-
УМУ У ЧАСТ ЈЕДНЕ ПО-
БЕДЕ ЦАРА ТРАЈАНА

ДУХ ИЗ ПАПУЧА

ПОЗНАЈЕТЕ

ЛИ ПСЕ?

Наш илустратор намерно је направно грешку: нацртао је по једног представника четири расе пасице исте величине, иако се они у природи и те како разликују и то баш по расту. Знате ли како се зове који од њих и можете ли их поређати по величини?

Одговор:

Највећи од ова четири пса обележен је бројем 1. То је данска дога, височина до 80 сантиметара; други је немачки овчар, висина око 65 сантиметара (бр. 2); трећи је сетер (на нашем цртежу обележен је бројем 4) висок 64 сантиметра. Најмањи је фокстеријер (на цртежу обележен бројем 3), висок свега 35 сантиметара.

ОВАЈ ВО КОЈИ ПЛИВА ИСПРЕД
СТАДА ОСУЂЕН ЈЕ НА УЖАСНУ
СМРТ. ДА БИ СПАСАО ОСТАЛЕ
БАЧЕН ЈЕ НА МИЛОСТ И НЕМИ-
ЛОСТ СТРАШНИХ ПИРАНА

Пирана је право чудовиште пљоснате главе, свирепих очица и уста која откривају два реда страшних шиљатих, зуба.

Место радње — богати па шњаци бразилске покрајине Мато Гроса, на самој граници Парагваја. У забрану за стоку на обали реке вакеиро, чувар стада, изабрао је жртву. Његов ласо се уз фијук обавио око врата једног вола. И животиња је приморана да загази у реку.

Драма ће се тек одиграти; драма која се понавља свакодневно и не траје више од петнаест минута. Огромна стада од 200 до 300 крава и волова која се одгајају у овој области морају пре него што стигну до кла-

нице у Корумби, да пређу тежак пут од 115 километара и прегазе велики број по тока и река у којима их вреба ужасна опасност: пирана.

То је мала риба шарене крљушти чија дужина не прелази 35 сантиметара. Са својом пљоснатом главом, злим очицама, устима која се гладно отварају показујући два реда шиљатих зуба, пирана је право чудовиште. Миллиони пирана живе у рекама Мато Гроса и будно вребају плен: све што падне у воду за тили час нестане у њиховим малим устима. Њима вакеиро-

ПОЈЕДУ ВОЛА ЗА 15 МИНУТА

си жртвују по једног вола из стада...

Осуђени во плива према другој обали а иза њега, на пристојном растојању, остало стадо.

Одједном, око вола вода почиње да кључа и пениша: хиљаде пирана немилосрдно забијају зубе у врат жртве која беспомоћно муче. Али, то траје свега пет секунди и животиња нестаје под водом. На површини остаје само огромна крвава мрља. Го збо пирана се наставља: оне чупају вола језик, наваљују на очи. За свега неколико минута од главе остају само кости. Још неколико минута и на површини реке указује се цео оглодан костур. Крвави пир није трајао дуже од петнаест минута, али тих петнаест минута омогућили су осталом стаду да несметано пређе реку.

Док матица носи костур, стадо излази на другу обалу и пут се наставља. До следеће реке када ће водич изабрати другу жртву.
Марсел Коњак

На површини реке указао се оглодан костур вола. Крвави пир је завршен.

СТАДО ЈЕ ПРЕШЛО НА ДРУГУ ОБАЛУ И НАСТАВИЛО ПУТ ДО СЛЕДЕЋЕ РЕКЕ КАДА ЋЕ ВОДИЧ ИЗАБРАТИ НОВУ ЖРТВУ

Игонови шумски пријатељи покушавају да му помогну

И ДОК ЗАРКОВ ПОКУШАВА ДА ПРОДРЕ У ТАЈНУ ТАЈАНСТВЕНЕ ЛЕТЕЛИЦЕ, ИГОН ОЧАЈАВА

РОЛИНГ СТОУНСИ

Други по популарности енглески бит-ансамбл Ролингстоунси, што, у преводу значи „Камење које се ваља“, сачињавају Мик Џеџер, певач и композитор; Кејт Ричард, прва гитара; Чарли Вотс, бубњар; Бил Вајман, клавирист и Брајан Џонс, гитарист. Каријеру су започели 1962. године свирајући у једном лондонском клубу. У јуну 1963. снимили су прву плочу „Хајдемо“, која је одмах доспела у првих 20 на топ листи. Друга „Хоћу да будем твој момак“ постигла је још већи успех, а трећа им је већ донела прву сребрну плочу. Највеће успехе ансамбла је доживео 1966. године. Данас се њихова плоча „Џемпинг Цек Флеш“ налази међу хитовима забавне музике.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

МЛАДИ ЧИТАОЦИ ПОВЕРАВАЈУ СВОЈА ДОБРА И ЛОША ИСКУСТВА О ПРЕПИСЦИ СА НЕПОЗНАТИМА ЧИЈЕ СУ АДРЕСЕ НАШЛИ У НАШОЈ РУБРИЦИ »ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА«

У 884. БРОЈУ „ЗАБАВНИКА“ ОБРАТИЛИ СМО СЕ ЧИТАОЦИМА КОЈИ СУ СЕ ДОПИСИВАЛИ ПРЕКО НАШЕ РУБРИКЕ „ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉА“ ДА НАМ ПИШУ О СВОЈИМ ИСКУСТВИМА. ДОНОСИМО НЕКОЛИКО ОДГОВОРА.

ДРУГ СА НОВОГ ЗЕЛАНДА

Драга редакцијо,
Већ 5 година учим енглески језик и одавно сам пожелела да имам пријатеља у некој странијој земљи, али тек пре неколико месеци ми се жеља испунила. У рубрици „Тражимо пријатеља“ објавили сте адресу једног младића с Новог Зеланда који скупља марке и жели да стекне пријатеља у Југославији. Пошто и ја скупљам марке, решила сам да му пишем, али нисам се надала да ћу добити одговор. Ипак, месец дана пошто сам послала писмо стигао је одговор. Писмо је било необично и интересно.

Мој нови пријатељ пише да би желео да сазна више о нашим обичајима и начину живота. У свом писму сам послала разгледницу са девојкама у нашој народној ношњи, описала сам му нашу школу (које предмете имамо, колико траје основна школа) а када сам била у Београду, послала сам велику разгледницу нашег главног града. И он је мени обећао да ће ми поред марака слати и разне занимљиве слике из своје домовине.

Ако и објавите ово моје писмо, немојте молим вас пуно име. Напишите само:

ученица из Параћина

СРАМ ИХ БИЛО

Драги Забавнице,
Ученица сам IV разреда и већ два пута сам се преко рубрике „Тражимо пријатеља“ јављала девојчицама да се спријатељимо, али ми то не полази за руком. Слала сам им све што су рекле да сакупљају и писала сам им по неколико пута. Желела бих да ми једна од тих девојчица одговори на следеће питање: да ли је тражила пријатеља да се с њим дописује, или да га искористи?
Јасминка Пејчиновић,
Стевана Филиповића 28/37
Београд

НЕ ГУБИТЕ НАДУ!

Моја велика жеља је била да се дописујем са дечацима и девојчицама широм наше земље. Нашла сам неколико адреса из разних листова и написала сам писма. Међутим, одговоре нисам добила. У твој 877. броју прочитала сам да Драгица Јанковић из Земуна, тражи помоћ — недостаје јој 872. број „Забавника“. Послала сам јој „Забавник“, неке салвете и разгледнице, уз жељу да се дописујем са њом. Међутим, нисам добила одговор.

Ипак, ја нисам губила наду. У 879. броју објавио си у рубрици „Тражимо пријатеља“ адресу Бисерке Миловановић из Ђуприје. Маршала Тита 79/1/9.

која иде у VII разред као и ја. Написала сам јој писмо и можеш замислити како сам била пријатно изненађена када сам од ње добила одговор. Била сам срећна јер је моја упорност била награђена. Стекла сам добру другарицу с којом се редовно дописујем.

А друговима и другарицама поручујем да не губе наду ако још нису преко „Забавника“ стекли друга и другарицу. Нека буду упорни као и ја јер ће њихов труд једног дана бити награђен.

Биљана Бањац, ученица,
Лозница,
Моше Пијале 1

НЕИСТИНА ЗА ПОЧЕТАК?

Драги Забавнице,
У једном од првих „Забавника“ кад су изашле адресе другова и другарица ја сам се одлучила за једну девојчицу. Ставила сам јој писмо и послала. А ево и савета: у писму сам мало више употребљавала неистините ствари о себи, то јест лаж. Али ипак успела сам да упознам још једну нову другарицу. Ако ово прочита моја пријатељица с којом се дописујем, нека се не наљути и нека ме извини.

Зорица Талијан,
Руже Шулмана 11/6
(Место?)

НАЈЗАД, ОНА ПРАВА

Драга редакцијо,
Једног дана одлучила сам да се дописујем са другарицом из СССР пошто учим руски језик. Мислила сам — то је бар једноставно. Нанишем писмо, пошаљем... и после је лако. Тако сам прво писмо написала Вери, добила одговор, написала следеће писмо, али други одговор није никада стигао.

Када прође више од месец дана без одговора, ја окренем „Забавник“, пронађем у рубрици „Тражимо пријатеља“ следећу адресу, на поново пошаљем писмо. Ово ми се дешавало више пута. Тако сам се дописивала са једном Гаљом, Вером, Наташом, Тањом, Ваљом. Најзад дошао је ред и на ону која стварно жели да се дописује. То је тринаестогодишња Валентина чију сам адресу такође нашла у „Забавнику“. Са њом се дописујем већ дуже време и управо ових дана очекујем од ње писмо.

Злата Мишчевић, ученица,
Iа гимназије „25 мај“
Стара Пазова

ПРИЈАТЕЉ НИКАД НИЈЕ СУВИШАН

Драги Забавнице,
Да није било тебе, не би било ни једног искреног пријатељства које траје скоро три године, и не верујем да ће икада престати.

Њену адресу нашла сам у рубрици за дописивање. Писало је: Тереза Кшемињска — Пољска. Допало ми се име, али то није тако важно.

У почетку смо се дописивале на енглеском, затим на руском, и коначно на пољском. Савладала сам језик. Сваких 20 дана добијем писмо. Размењујемо и пакете. Надам се да ћу ја за годину — две моћи да је посетим, а и она мене, наравно.

Ми се нисмо виделе, а зближиле смо се као сестре. А свему томе допринео је и „Забавник“. Ма колико имали добрих при-

Пољациња Тереза

јатеља, никада вам још један неће бити сувишан.

Гордана Милутиновић,
Гимназија „И. Л.Рибар“ П-в,
Приштина

НИСАМ ИМАО УСПЕХА

Драги Забавнице,
Зovem се Агоч Михаљ, имам 15 година и идем у Хемијско-технолошкој школи у Сенти. Желео бих да се дописујем с девојкама мојих година из Аустралије или Америке на српскохрватском или мађарском језику, а досад нисам имао успеха.

Агоч Михаљ,
Змај Јове Јовановића 23
Сента

S.O.S.

МОРЗЕОВА АЗБУКА

A	· -	O	· · ·
B	- · · ·	T	-
V	· · · -	K	- - - ·
Г	- - ·	X	· · -
Δ	- · ·	Θ	· · ·
S	· · · ·	X	· · ·
E	·	L	- · · ·
Ж	· - -	S	- · · -
3	- - · ·	F	- · - -
Σ	· ·	E	- - - -
U	· - - -	1	· - - - -
K	- · -	N	· · - - -
^	· - · ·	3	· · · - -
8	· · · · - - -	4	· · · · -
M	- -	5	· · · · ·
И	- ·	6	- · · · ·
П	- · · - - -	7	- - · · ·
0	- - -	8	- - - · ·
Г	· - · ·	9	- - - - ·
P	· · ·	0	- - - - -

В ећ пуних једанаест година пароброд „Андреа Дорија“, понос бродске компаније „Италија“ направљен 1952. године, лежи на дну Атлантског океана, 75 километара југоисточно од острва Нантакет.

Пароброд је 25. јула 1956. године пловио према Њујорку. Путници, њих 1134, забављали су се славећи последњу ноћ на броду који је управо, по густој магли, пролазио кроз опасну зону названу „раскршће Атлантика“. У 23 часа и 20 минута већина путника већ се била повукла у своје кабине. Одједном, из магле је изронио шведски моторни брод „Стокхолм“ који је пловио према Европи. Упркос напорима морнара, његова крма зарила се као нож у десни бок „Андреа Дорије“. До десет часова и девет минута ујутро огромни брод је потонуо, носећи у смрт 54 особе.

Када су људи-жабе заронили да би одредили поло-

КАКО ИЗВАДИТИ

ПОСТОЈЕ МНОГБРОЈНИ ПЛАНОВИ ДА СЕ ЛУКСУЗНИ БРОД »АНДРЕА ДОРИЈА« ИЗВУЧЕ СА ДНА ОКЕАНА, АЛИ ДО ДАНАС ЈОШ НИЈЕДАН НИЈЕ ОСТВАРЕН

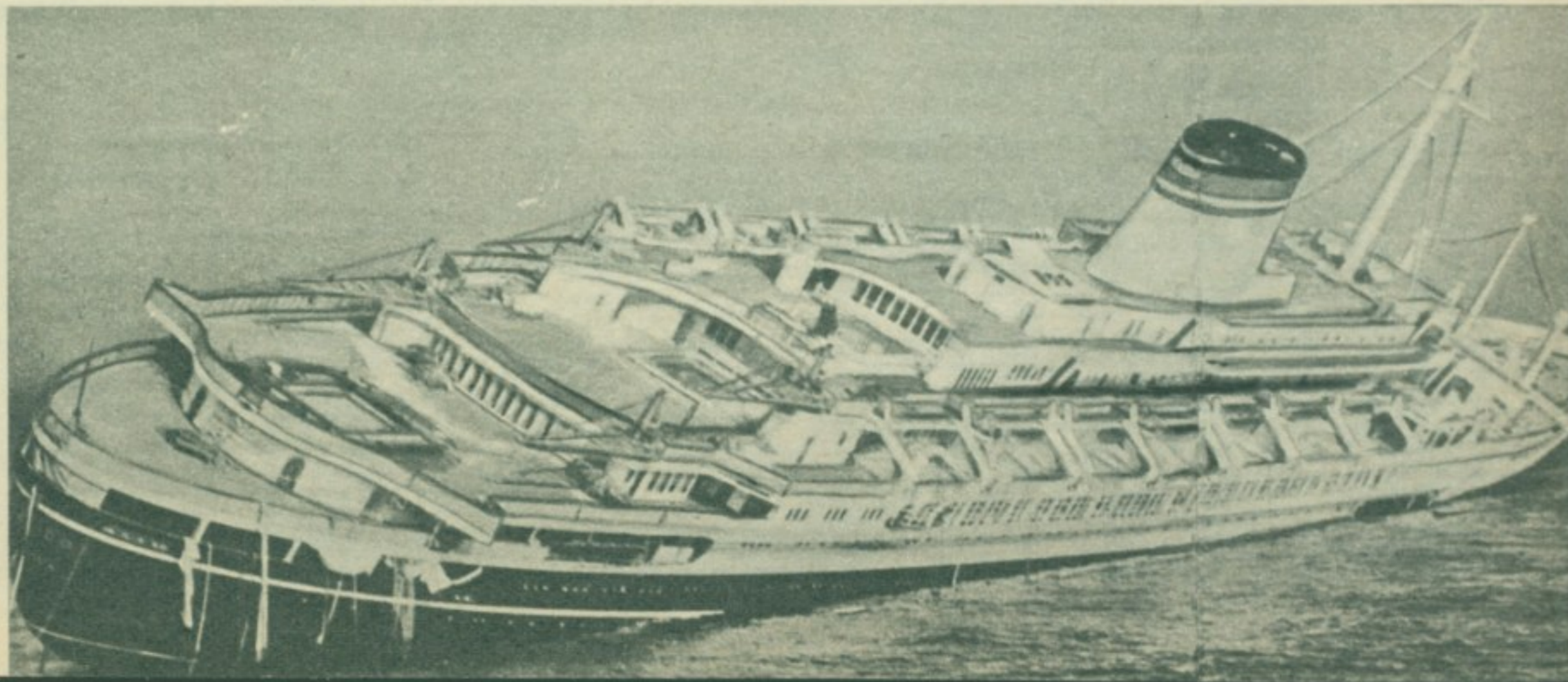
жај брода, испоставило се да „Андреа Дорија“ са својих 29.083 тона, дужином од 214 и ширином од 28 метара лежи на десном боку, 68 метара испод површине мора. Пошто је нагнут, једна његова страна налази се на свега 41 метар дубине. Тако рећи надохват руке!

ЗЛАТНЕ ПОЛУГЕ

Приче о драгоценостима које су потонуле заједно с њим одмах су почеле да кру-

же. Говорило се да се у његовим сефовима налази више од 5 милиона франака у готовом новцу, накиту и вредносним хартијама. Почело се, чак, да је брод носио златне полуге у вредности од 158 милиона франака. Процењено је, осим тога, да би брод, уколико га не би било могуће поправити, могао да се прода као старо гвожђе за 15 милиона франака.

Осигуравајуће друштво у Бенови исплатило је брод-

ШТА ЈЕ ТО?

КАД ЕТЕРОМ ПУТУЈЕ ОВАЈ СИГНАЛ, СВАКИ ПОМОРАЦ КОЈИ ГА ЧУЈЕ ДУЖАН ЈЕ ДА ПОХИТА У ПОМОЋ БРОДУ У НЕВОЉИ

Многи сматрају да су СОС прва слова енглеске речи „Save our souls“ (спасите наше душе). Одмах да кажемо: они се вајају.

Историја сигнала С.О.С. почиње крајем 19. века кад су бродови почели да се снабдевају првим радио-телеграфским уређајима. Године 1903. сазвана је у Берлину Међународна телеграфска конференција. На њој су биле заступљене све велике поморске државе Европе и Америке: Русија, Немачка, Аустро-Угарска, Француска, Велика Британија, Шпанија, Италија и САД. Њихови представници договорили су се о покушају да се створи

специјални радио-телеграфски сигнал за помоћ бродовима који се налазе у опасности.

Предлагано се спајање слова SSSDDD — по Морзеу: три тачке, три тачке, три тачке, цртица две тачке, цртица две тачке, цртица две тачке. Представници Велике Британије предложили су своју верзију: спајање слова CQD, што по Морзеовој азбуци изгледа овако: црта, тачка, црта, тачка; две црте, тачка, црта; црта, две тачке. За дешифровање сигнала узета је фраза: „Come quick danger“ (дођите брже, опасност). Али, до договора није дошло.

Три године касније, на иницијативу Министарства пошта неких европских земаља, у Берлину је сазвана друга конференција. Предлога за сигнал помоћи било је на претек. Немачка делегација настојала је да се прихвати сигнал СОЕ — три тачке, три црте, тачка, који би по мишљењу немачких стручњака био најлакши за предају и распознавање. Један од учесника конференције предложио је да се слово Е замени словом С. Тврди се да је то био музичар, који је спајање слова СОС сматрао најблагозвучнијим. Три тачке, три црте, три тачке. И тако, двадесет седам од тридесет учесника потписао је у име својих влада сагласност о прихватању међународног сигнала за помоћ — знак С.О.С. Прошло је неколико година док тај знак није постао и једини сигнал којим су бродови у невољи тражили помоћ. Познато је да се још 1912. године, приликом катастрофе „Титаника“, употребљавао поред сигнала СОС и сигнал CQD. Осим „Спасите

наше душе“, постоји читав низ не мање трагичних фраза, које се свде на слова С.О.С.: Save our ship (спаси, те наш брод), Swim or sink (пловити или тонут), Send our succour (шаљите нам помоћ).

У ствари С.О.С. је кратак, ритмички радио-телеграфски сигнал, који нема ништа заједничко са свим овим фразама. Он се може врло једноставно и брзо предавати и примати. Радио-станице земаља које су потписале Конвенцију обавезне су да примају С.О.С. преко реда. Дужност је сваког ко чује овај сигнал да укаже помоћ броду који се налази у опасности свим могућим средствима.

Данас, када је катастрофа и хаварија у морима, истина, мање него ранијих година, позиви у помоћ нису ретки. Само у Северном Атлантику, за једну годину, екипе за спасавање примиле су 44 позива С.О.С. од авиона и 578 од бродова. Хиљаде људи своје спасењу могу да захвале баш сигналу С.О.С. А. П.

СПАСАВАЊЕ ПУТНИКА СА „АНДРЕЕ ДОРИЈЕ“

И БРОД?

ској компанији „Италија“ одштету од 82,5 милиона. После тога брод и све што је у њему припало је осигуравајућем друштву. Али, уколико га неко други извуче, поставиће се проблем његових права.

ФАНТАСТИЧНИ ПЛАНОВИ

Планови о вађењу брода ницали су као печурке после кише. Један је предлагао да се брод извади, извуче на суво, и отвори за публику уз наплаћивање улазница. Тако би се исплатили трошкови вађења. Неки Американци озбиљно је предложио да се труп брода исече и од њега направи — три милиона дугмади за кошуље! Осигуравајуће друштво из Ђенове добијало је хиљаде писама у којима су људи тражили да се предузме операција вађења. Али, друштво није хтело да ризикује.

„Андреа Дорија“ лежао је на морском дну већ две године када је једном Американцу пало на памет да га извади помоћу дебелих челичних ужади којима би се труп обухватио одоздо. Челична ужад била би везана за шлепове натоварене водом која би се постепено испумпавала: на тај начин

шлепови би се лагано подизали, подижући истовремено „Андреу Дорију“. И шлепови и пароброд упутили би се према обали све док пароброд не би поново додирнуо дно. Тада би се челична ужад скратила и операција поновила.

Предлог је прихваћен али је осигуравајуће друштво ускоро изјавило да се нико није понудио да га финансира.

А да се запуше сви отвори на трупу „Андреу Дорију“ и да се упумпа ваздух који би истерао воду? Немогуће, кажу инжењери, јер је број отвора и прозора на броду, не рачунајући рупу од 20 метара коју је направио „Стокхолм“, толико велики да искључује овај начин спасавања. Неко је чак предложио да се брод напуни лоптицама за пинг-понг које би га извукле на површину. Али, тај неко се није сетио да би на тој дубини велики притисак потпуно спљоштио лоптице.

СТАТУА ЈЕ ИЗВАЂЕНА

У лето 1964. године два Американца, предузимач Роберт Соломон и трговац Глен Гарвин, покушали су да из „Андреу Дорије“ извуку бар неке драгоцености. Купили су један стари војни бродич и скупили посаду од 20 људи, међу којима је било и девет гњураца.

Када су стигли на место бродолома, ветар је дувао брзином од 50 километара на час. Таласи су бацали њихов брод као орахову љу-

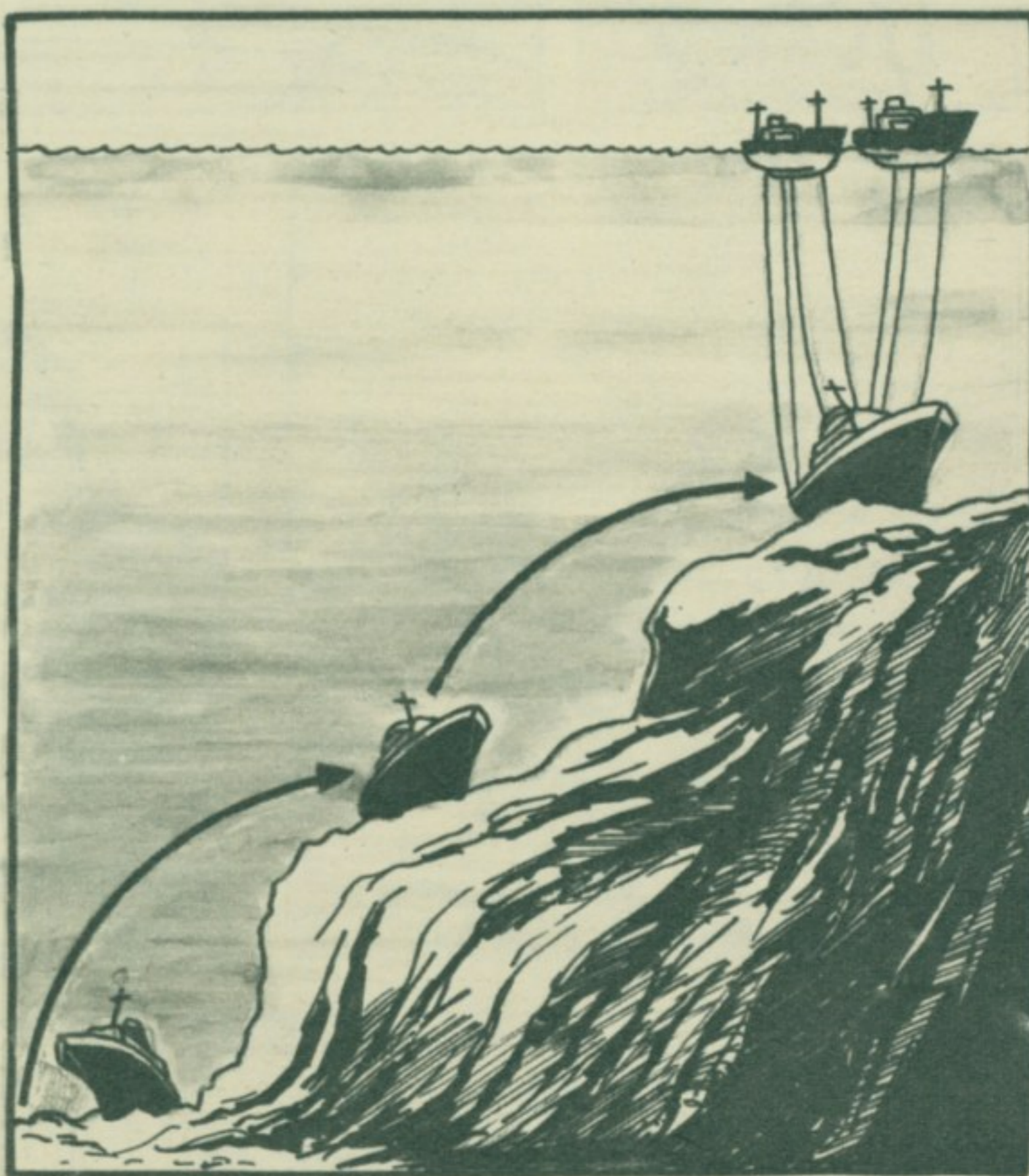
ску. Када се време најзад смирило, почела је операција. И поред великих тешкоћа гњуerci су успели да зароне неколико пута и изнесу бродски радар и један пројектор од 1.000 вати чија је лампа још радила. На дубини од 65 метара, у бродском салону, пронашли су статуу Андреу Дорије, чувеног адмирала из XVI века. Да би је извукли морали су помоћу експлозива да направе и у спољном и у унутрашњем зиду велике рупе. После осам дана напорног рада статуа је најзад извучена. Она данас краси улазни хол Гарвиновог мотела у Флориди.

ДА ЛИ СЕ ИСПЛАТИ?

Због чега гњуerci нису, уместо статуе, минирали бродске сефове о којима се причају бајке? Објашњење је веома једноставно: на броду је било више сефова и каса. Који обити? Свако гњурање кошта много, а гњурац може да остане под водом свега петнаестак минута. Постојала је бојазан да се изгуби драгоцено време у отварању сефова у којима нема ничег, заиста вредног.

Извесна охрабрења стигла су од Компаније за спасавање потонулих бродова „Марфи“. Директор ове компаније изјавио је: — Иако још ниједна толико велика лађа није извучена са такве дубине, подухват није немогућ. Код спасавања бродова није толико важно да ли је или није могуће извадити их, већ да ли се то исплати.

Фред Нукенсон

Објашњење уз слику

Директор компаније за спасавање бродова ААА, Армандо Контти предлаже да се челична ужад провуку кроз отворе и прозоре на палуби потопљеног брода и да се на њихове крајеве завеже четрдесетак гумених лопти. Ове лопте би, када се напумпају, усправиле брод. Затим би се брод, за време осеке, закачио помоћу других челичних ужади за две лађе које би га постепено вукле све више од једног до другог нивоа дна и истовремено све ближе обали острва Нантакет. На нашој слици начин вађења „Андреу Дорије“ дат је шематски.

НИКАД ДОСАДНО!

ПУСТИО САМ
БРКОВЕ ЗА
ВРЕМЕ ДЕМОН-
СТРАЦИЈА,
ПРЕ 38 ГО-
ДИНА!

ЧУДИ МЕ
ДА БРАНКО
ЋОПИЋ НИЈЕ
ПУСТИО
БРКОВЕ!

НОСИМ
БРКОВЕ
ОД ПРВОГ
ДАНА
ПРОШЛОГ
РАТА!

СТРУЧНИ ЖИРИ

Судија Окружног суда у Београду **ДУШАН ЛУКИЋ** (лево) сматра да наш народ има свој тип бркова. „Нема лепшег доживљаја него кад се у неком селу види старац са лепим седим брковима“. Пуковник **РАДОСЛАВ БЕРИЋ** каже да би писац „Николетине Бурсаћа“ морао да има бркове. Директор београдске „Србоштампе“ **МИХАЈЛО МИРКОВИЋ** мисли да се у нашим градовима бркови потцењују, али верује да ће поново ући у моду.

БРКОВИ ЗА БРАНКА ЋОПИЋА

5460 БРКОВА
нацртано је популарном
писцу. Има их много ко-
ји би му добро стајали.

БРАНКО ЋОПИЋ
НАША СЛИКА

I НАГРАДА

Цртеж **Зорице Табашевић** из
Ковина, Дејана Бранка број 115

II НАГРАДА

Цртеж **Весне Зенделске** из Ско-
пља, Улица 762, бр. 8, 1/5

III НАГРАДА

Цртеж **Срећка Крчобића**, из села
Сип, з.п. Караташ

„Политикин забавник“ одавно је запазио да многи читаоци на фотографијама личности које се објављују у књигама и часописима радо цртају бркове. Била би штета да њихов таленат за цртање бркова не буде откривен. Зато им је „Забавник“ пружио изузетну прилику: да нацртају бркове Бранку Ћопићу. Одлучи ли наш писац да једног дана пусти бркове, читаоци „Политикиног забавника“ су му нацртали 5.460 примера. Ако жели, све ћемо му их поклонити, па нека бира. Међутим, ако се ослони на мишљење нашег стручног жирија, онда на овој страни може наћи примере којима се заиста нема шта замерити.

ТРИ УТЕШНЕ НАГРАДЕ

I НАГРАДА

Сабрана дела Бранка
Ћопића с пишемом по-
светом (вредност 30.000
ст. динара)

II И III НАГРАДА

Транзистор „Белсон“

Поклон издавачког
предузећа »Просвета«

По један роман Бранка Ћопића добиће (цртежи бркова слева надесно) Мишо Хрдљичка, Куманово, 11. октобар 11; Војкан и Дејан Бошковић, Београд, Церска бр. 10, и Иванка Антонијевић, Шабац, Ул. Селе Јевтића бр. 11.

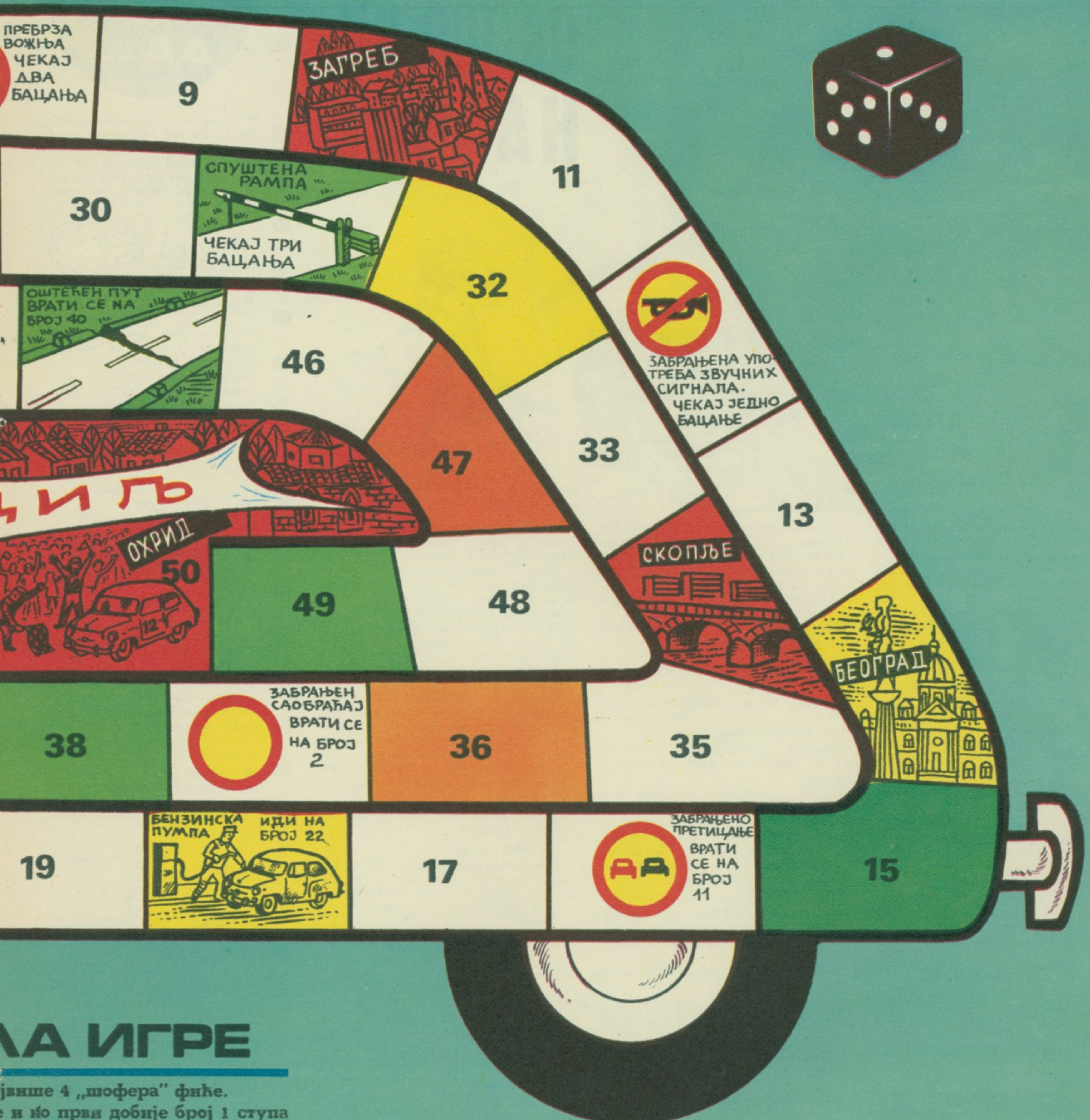
Ко ће први фићом...?

ПРАВИЛА

У игри могу да учествују најмање два играча.
Игра почиње бацањем коцке на тркачку стазу. На једном пољу баца се фића. У случају да се једно возило већ налази друго, оно које се до бацања налази на прво празно поље у правцу бацања.
Уместо „фиће“ за игру могу се користити жетоне, пасуљ, метални новац и сл. (број поља).

Победник је онај ко први стигне до циља.

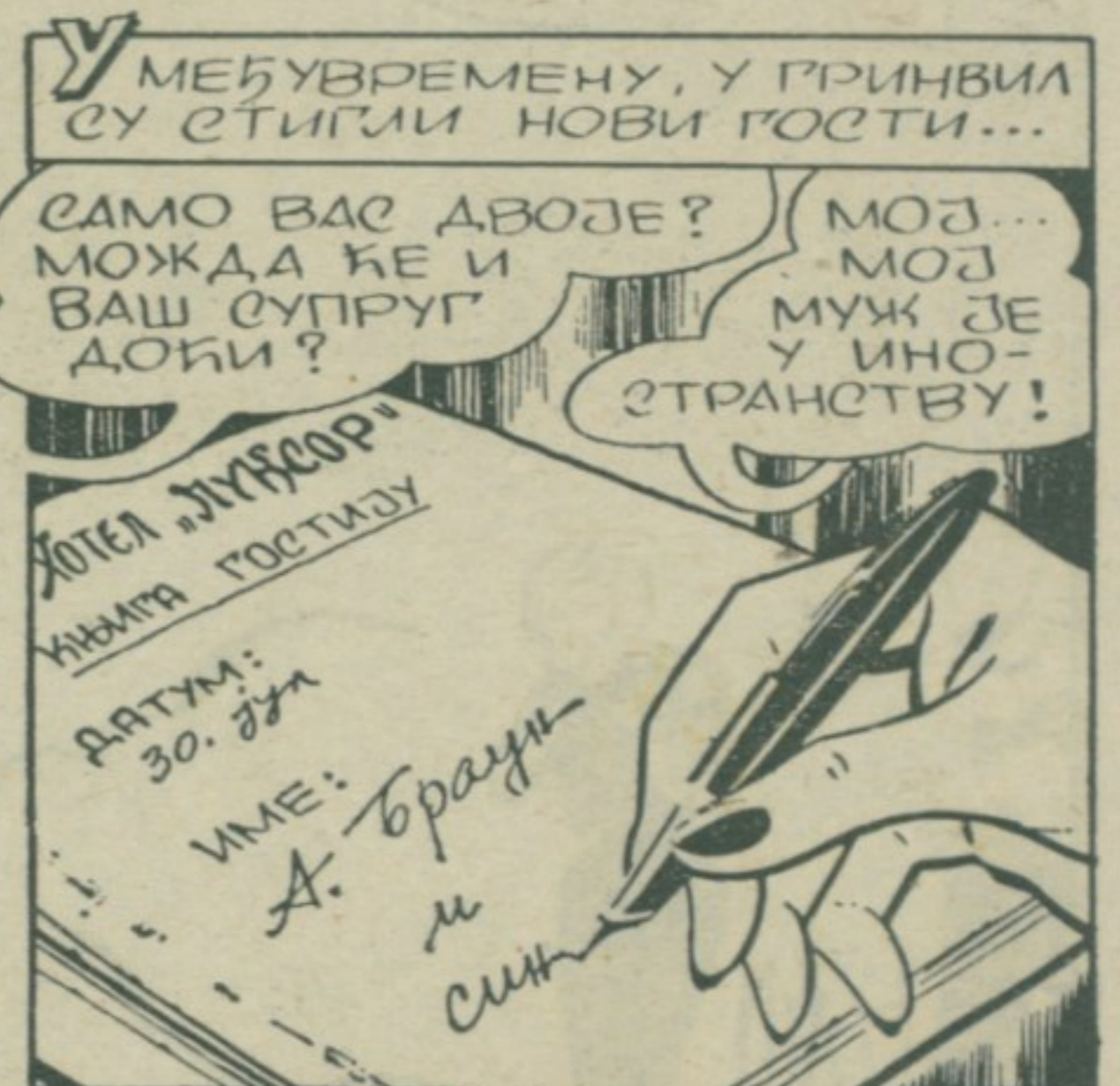
НА ИГРЕ

јвише 4 „шофера“ фиће.
 е и њо први добије број 1 ступа
 у може се налазити само један
 њо заустави на пољу на коме се
 тада налазило на том броју по-
 назад.
 кете употребити пионе шаха,
 све што може да стане у једно
 игне на циљ.

ИЗМЕЉУ ДВЕ ВАТРЕ

ИЗМЕЂУ ДВЕ ВАТРЕ

ЛЕПО МЕСТАШЦЕ, СУДИЈО!

СИГУРАН САМ ДА ЋЕ ТИ СЕ СВИДЕТИ, ЦИП!

'ОЋЕМО ЛИ ОДМАХ НА ПЕЦАЊЕ?

ТРЕБА ДА СЕ РАСПАКУЈЕМО, ПА ДА РУЧАМО!

АЛА ЈЕ ОВДЕ ОТМЕНО... ЗАР НЕ, РИЂО?

ТО ЋУ ТИ РЕЊИ ТЕК КАД ВИДИМ КАКВЕ СУ РИБЕ!

ШТО СЕ СУДИЈА ЗАДРЖАО?

МОРА ДА РАСПАКУЈЕ СТВАРИ! И ТИ ТО ЗНАШ, РИЂО!

ЗАРАВО!

НЕ БИ СМЕЛА ДА РАЗГОВАРАШ С НЕПОЗНАТИМ СВЕТОМ!

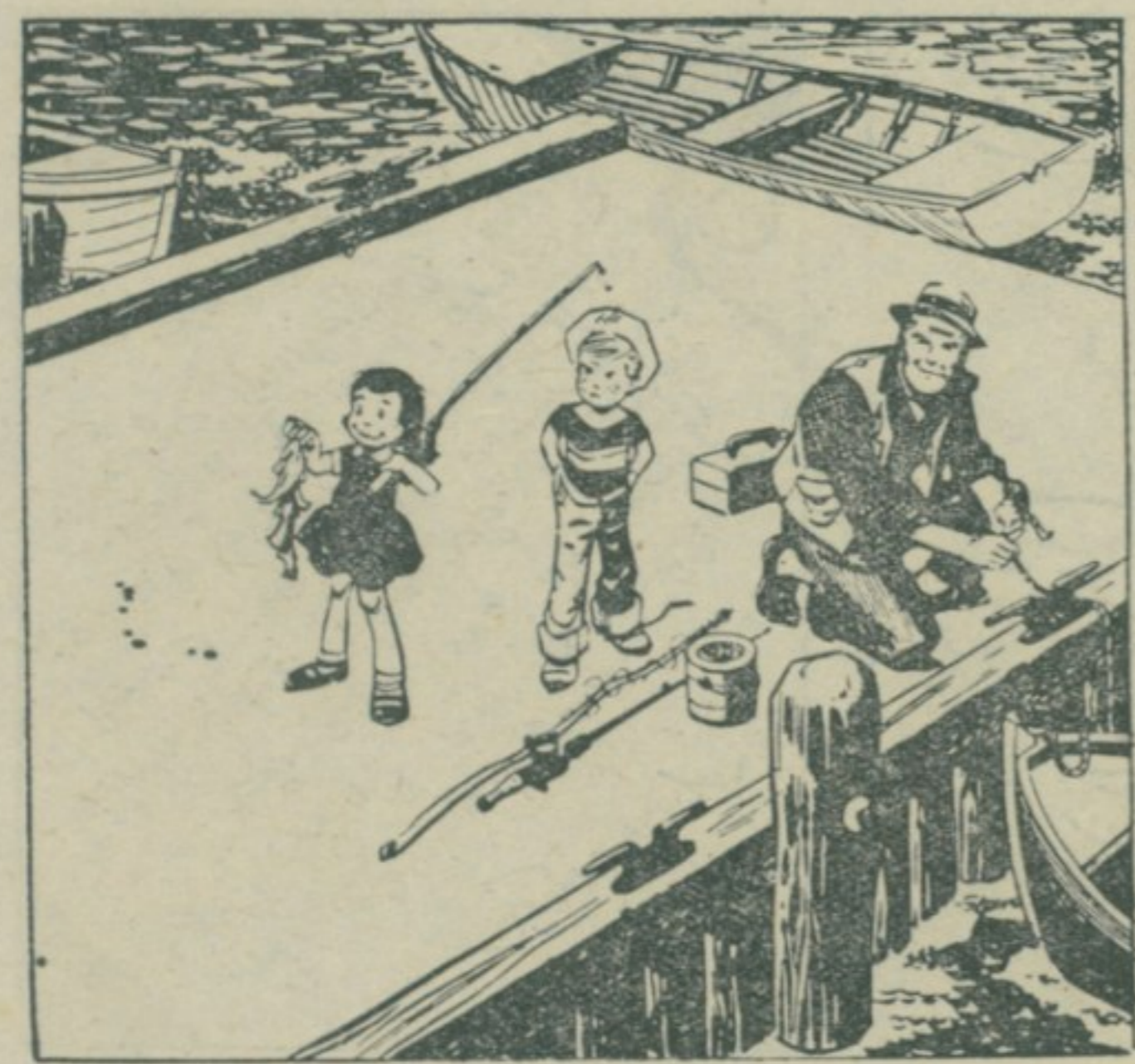

РАЗГОВАРАМ С КИМ ЈА ХОЋУ!

МОГУ ЛИ ДА СЕ ИГРАМ СА ОНОМ ДЕВОЈЧИЦОМ?

НЕ! ДОГОВОРИЛИ СМО СЕ ДА ОВО БУДЕ САМО НАШ ОДМОР, СИНЕ!

ШТЕТА ШТО И ТИ НИСИ НИШТА УПЕЦАО, РИЂО!

ОН ЋЕ СУТРА!

ЖЕЛЕО БИХ ДА СУТРА КРЕНЕМ НА СЕВЕРНИ ПОЛ... САМО С МУШКАРЦИМА!

ВИДИ ОНОГ УЛИЗАНКА, ЦИП!

ВИДИ ШТА САМ УПЕЦАЛА! 'ОЋЕШ ЛИ С НАМА?

МИ ЋЕМО ДА СЕ ВОЗИМО МОТОРЊАКОМ!

ДА ПОЗОВЕМ ДЕВОЈЧИЦУ, МАМА?

МОЖДА ЈЕ РОДИТЕЉИ НЕЋЕ ПУСТИТИ!

ОНИ И НИСУ ТУ... АЛ' БИ МЕ ПУСТИЛИ... СИГУРНО!

ЛЕПО ЈЕ ОД ОВОГ МЛАДИКА ШТО ТЕ ЈЕ ПОЗВАО... АЛ' МОЖДА ДРУГИ ПУТ!

А МОЖДА ДРУГИ ПУТ ОНИ НЕКЕ ИКИ, СУДИЈО?

ЈА САМ АЛЕН ПАРКЕР! МОЖА МАЛА ПРИДАТЕЛИЦА САМА СЕ ПОЗВАЛА...

НЕ! МОЈ СИН ЈЕ ПОЗВАО ВАШУ МАЛУ ПРИДАТЕЛИЦУ!

А ЈА?

ТИ НИСИ ПОЗВАН, РИЂО! А ПОРЕД ТОГА НЕ БИ БИЛО ЛЕПО ДА ОСТАВИШ СУДИЈУ САМОГ!

ЏИП БАШ ИМА СРЕКЕ! ИАК СЕ И МОТОРЊАКОМ ВОЗИ!

И МИ ЂЕМО, РИЂО! СУТРА... ПРЕКОСУТРА, МОЖДА!

КАКО ТИ ЈЕ ИМЕ?

МОЈЕ... ИМЕ?

ДА ЈОЈ КАЖЕМ КАКО СЕ ЗОВЕМ, МАМА?

ДА! МОЖЕШ ЈОЈ РЕЋИ ДА СЕ ЗОВЕШ БИЛИ БРАУН!

МИСТЕР ФОРСТЕР ВАС ОЧЕКУЈЕ!

ХВАЛА!

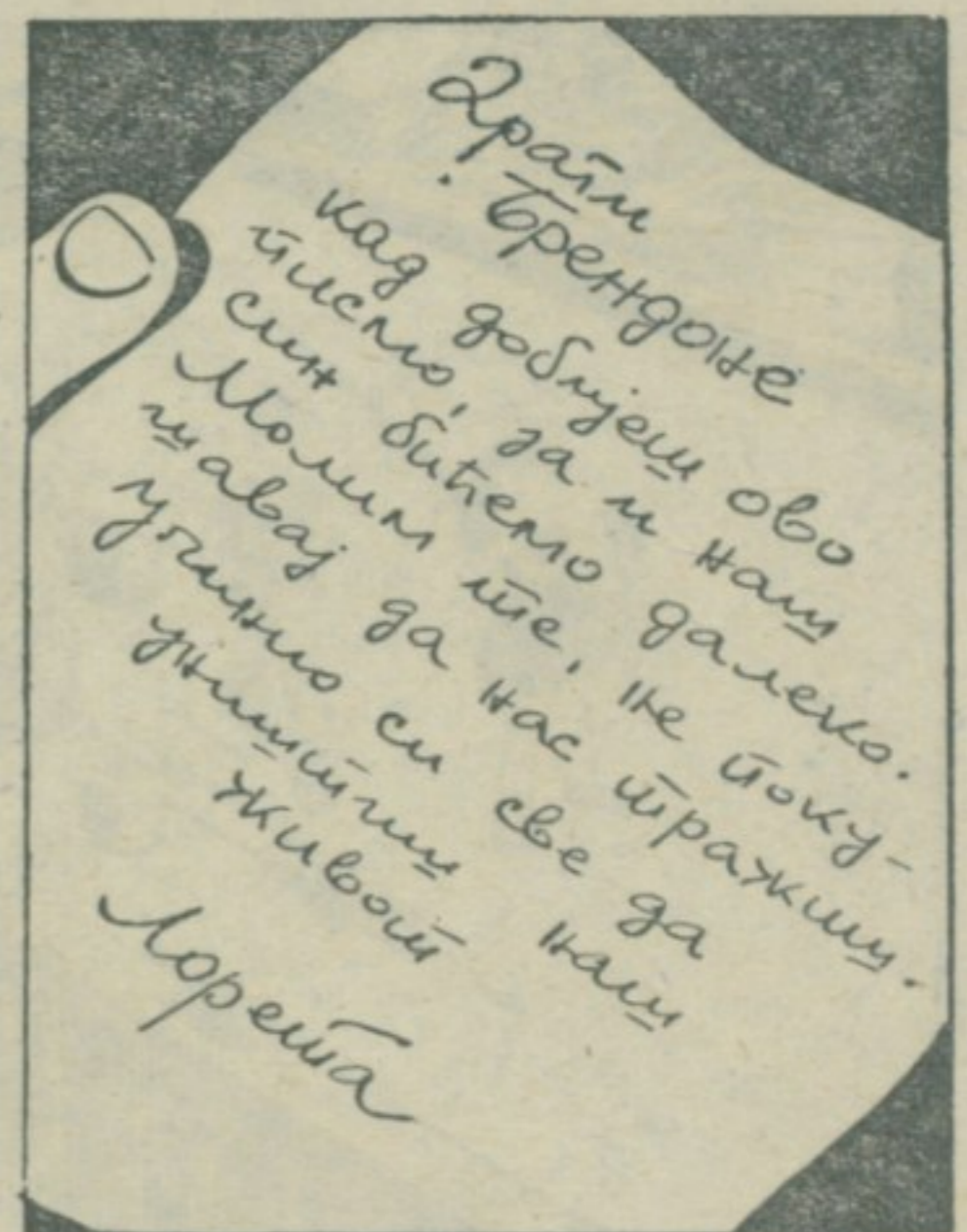

ДОШАО САМ ЧИМ САМ ПРИМИО ТВОЈУ ПОРУКУ!

СЕДИ, ФРЕДЕ!

ПОТРЕБНА МИ ЈЕ ТВОЈА ПОМОК! ПРОЧИТАЈ ОВО!

Драги Брендоне кад годбијеш ово читало! да и нама син битемо далек. Молим те, не покушавај да нас истражиш. Умишљај си све да живиш као Лорета

ЗАШТО МИ ЈЕ ЛОРЕТА ТО УЧИНИЛА?

НЕ ЗНАМ, БРЕНДОНЕ! ЈА САМ ТВОЈ АДВОКАТ... И НИКАД НИСМО РАЗГОВАРАЛИ О ПРИВАТНОМ ЖИВОТУ!

ТИ ИПАК ЗНАШ ДА ВОЛИМ ЛОРЕТУ!

А ЗНАЛИ ТО И ОНА?

РАДИО САМ КАО ПАС... ЗА ЊУ И НАШЕГ СИНА!

ЗНАМ ДА РИ ПРЕВИШЕ РАДИО... МОЖДА ЈЕ БАШ ТО РАЗЛОГ!

ЖЕЛИМ ДА ЈЕ НАБЕМ, ФРЕДЕ! А НАРОЧИТО СВОГ СИНА!

АДВОКАТ ХЕНДЕРСОН НА ТЕЛЕФОНУ!

ХВАЛА, ЕМИ!

АЛО, ФРЕДЕ! ДОЗНАО СИ НЕШТО?

НЕ! САД СЕ БАШ ЈАВИЛА ПРИВАТНА ДЕТЕКТИВСКА АГЕНЦИЈА! ЛОРЕТА СЕ ДОБРО САКРИЛА!

НЕКА АНГАЖУЈУ ВИШЕ ЉУДИ! ПЕДЕСЕТ... АКО ТРЕБА!

МОЖДА БИ МОГАО ДА ОБАВЕСТИШ ПОЛИЦИЈУ!

НЕ... НЕ ЖЕЛИМ ЈАВНИ СКАНДАЛ!

ДОЈИ КУ ПО ТЕБЕ, БРЕНДОНЕ! ДА РАЗГОВАРАМО!

ДОБРО ЈЕ ШТО СИ ДОШАО! БЕЗ МАЛОГ И ЛОРЕТЕ КУЋА ИЗГЛЕДА КАО ГРОБ!

ДОШАО САМ КАО ТВОЈ АДВОКАТ!

ДАЈ ЛОРЕТИ ВРЕМЕНА ДА РАЗМИСЛИ! ВРАТИЋЕ СЕ ОНА!

А АКО СЕ НЕ ВРАТИ?

МОРАШ ДА РЕСКИРАШ! УСТАЛОМ... И У ПОСЛОВИМА СТАЛНО РИЗИКУЈЕШ!

ОВО ЈЕ БРАК А НЕ ПОСЛОВИ!

МОЖДА НИСИ СВЕСТАН ТОГА, БРЕНДОНЕ... ДЛИТИ ЦЕО СВОЈ ЖИВОТ ВОДИШ КАО ДА СУ ТО ПОСЛОВИ! ТАКО СЕ ПОНАШАШ И ПРЕМА ЖЕНИ И СИНУ!

ЈЕСУ ЛИ ДЕЦА НА ИГРАЛИШТУ, СУДИЈО?

МИСЛИМ... ОТИШЛИ СУ У ТОМ ПРАВЦУ ПРЕ 20 МИНУТА!

УПОМОК! СУДИЈО... УПОМОК!

ТО ЈЕ ЦИП!

ОН СЕ ДАВИ, РИБО...

УПОМОК! УПОМОК!

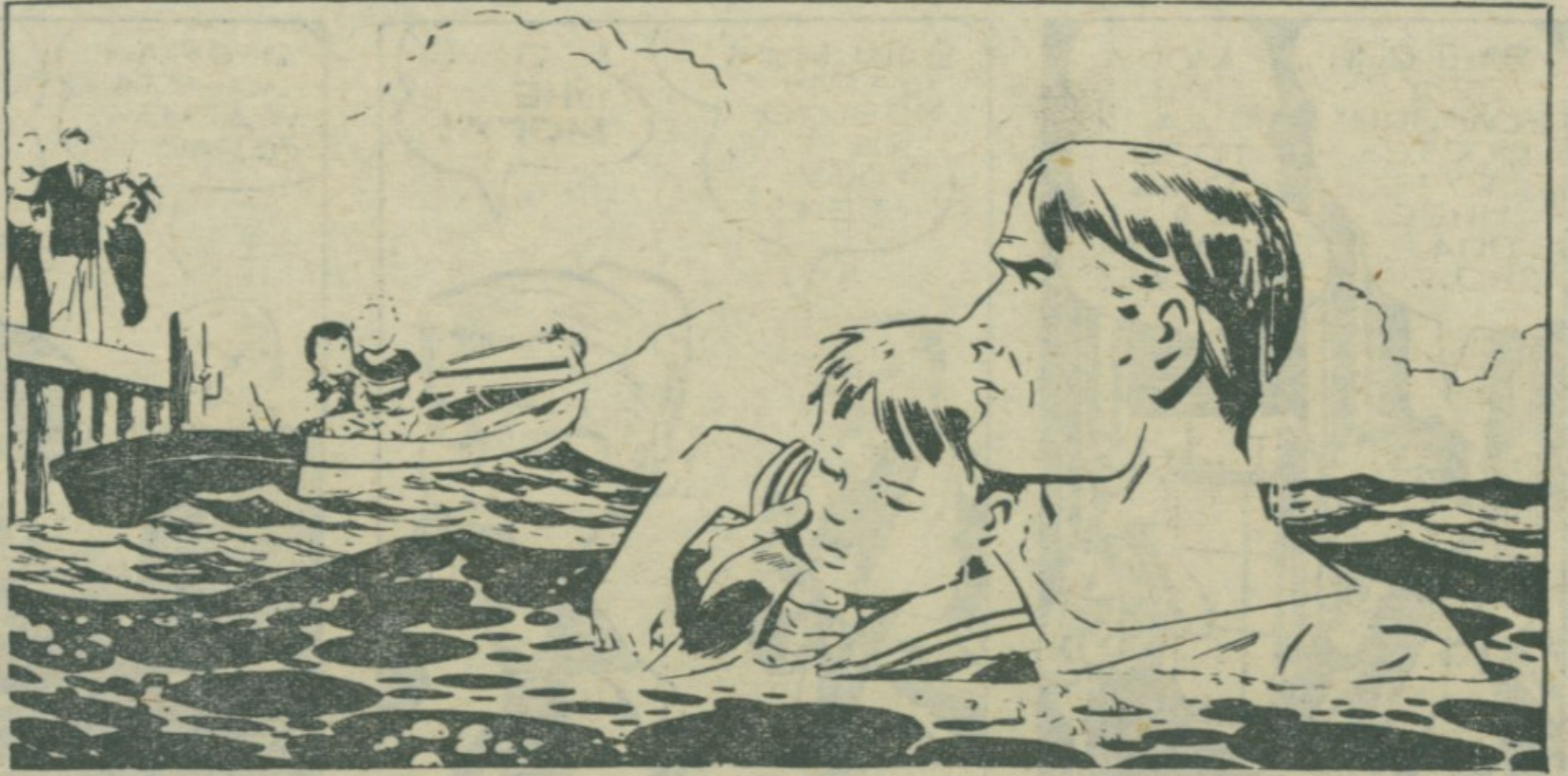

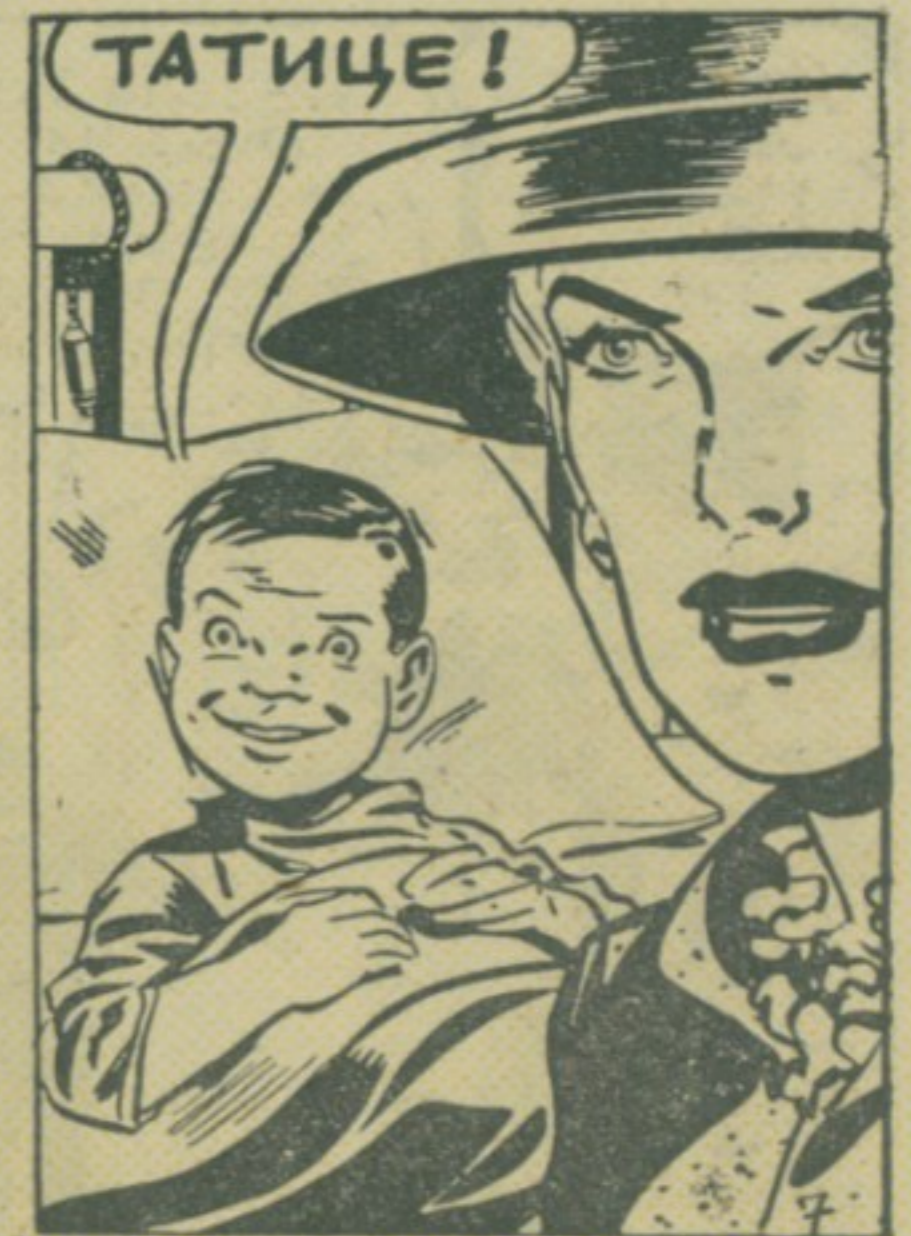
МОЈ СИН... А ОН НЕ ЗНА ДА ПЛИВА!

НЕ ВИДИМ ГА, ЦИП! ГАЕ ЈЕ?

НИ ЈА ГА НЕ ВИДИМ! УДАВИО СЕ...

ЈЕСТЕ ЛИ ШТО РАЗГОВАРАЛИ?

ШТА ДА РАЗГОВАРАМО КАД МИ ЈЕ ОДМАХ КАЗАО ДА ЈЕ МОЈ ПОСТУПАК НЕОПРОСТИВ?

ОН ЗАХТЕВА ДА СЕ МАЛИ И ЈА СМЕСТА ВРАТИМО КУЋИ... АЛ' ЈА НЕ ЗНАМ ДА ЛИ ТО ЖЕЛИМ...

ХТЕО БИХ ДА ГОВОРИМ С ЛЕКАРОМ КОЈИ ЛЕЧИ МОЈ СИНА!

ЗБОГ ЧЕГА?

ВОДИМ СИНА КУЋИ!

ЕВО ДОКТОРА!

ХВАЛА!

ВАШ МАЛИ ЈЕ ДОБИО ЗАПАЉЕЊЕ ПЛУЋА! ТРЕБАЛО БИ ДА ОСТАНЕ У БОЛНИЦИ ЈОШ КОЈИ ДАН!

НЕМОГУЋЕ, ДОКТОРЕ! ПОСЛОВИ МЕ ЗОВУ! И У МОЈ ГРАДУ ИМА БОЛНИЦА... АКО ЗАТРЕБА!

АКО БАШ ЗАХТЕВАТЕ... МОРАЈЕТЕ ДА ПОТПИШЕТЕ ДА СМО ГА ПУСТИЛИ НА ВАШ ЗАХТЕВ!

СВАКАКО, ДОКТОРЕ!

КАКО БИ БИЛО ДА ВАС ОДВЕЗЕМ ДО БОЛНИЦЕ... ДА ПОРАЗГОВАРАТЕ СА МУЖЕМ!

АКО МИСЛИТЕ ДА БИ ТО КОРИСТИЛО... ПРИСТАЈЕМ!

ОБОЈЕ МОРАТЕ СХВАТИТИ ДА У ТОМ ОДНОСУ НИСТЕ **ВАС** АВОЈЕ НАЈВАЖНИЈИ!

МОЈ МУЖ МНОГО ВОЛИ НАШЕГ СИНА!

КУДА КЕТЕ?

ДА ПОСЕТИМО БРЕНДОНА! ХОЋЕТЕ И ВИ С НАМА?

ЈА ЈОК! У БОЛНИЦИ СМРАДИ... ОСЕЋАМ СЕ КАО ДА ТРЕБА ДА СЕ ОКУПАМ... А ЈУЧЕ САМ СЕ КУПАО!

И ПОРЕД НЕСРЕЊНОГ СЛУЧАЈА ОВАЈ ОДМОР ЈЕ ДОБРО ЧИНИО МОЈ СИНУ! ИГРАО СЕ С ДЕЦОМ...

СВОЈ ДЕЦИ ЈЕ ПОТРЕБНО ДРУШТВО ВРШЊАКА!

ВОЛЕЛА БИХ ДА СЕ УПОЗНАТЕ С МОЈИМ МУЖЕМ, СУДИЈО!

И ЈА!

МОЈ СИН ЈЕ ПРЕМЕСТЕН У ДРУГУ СОБУ?

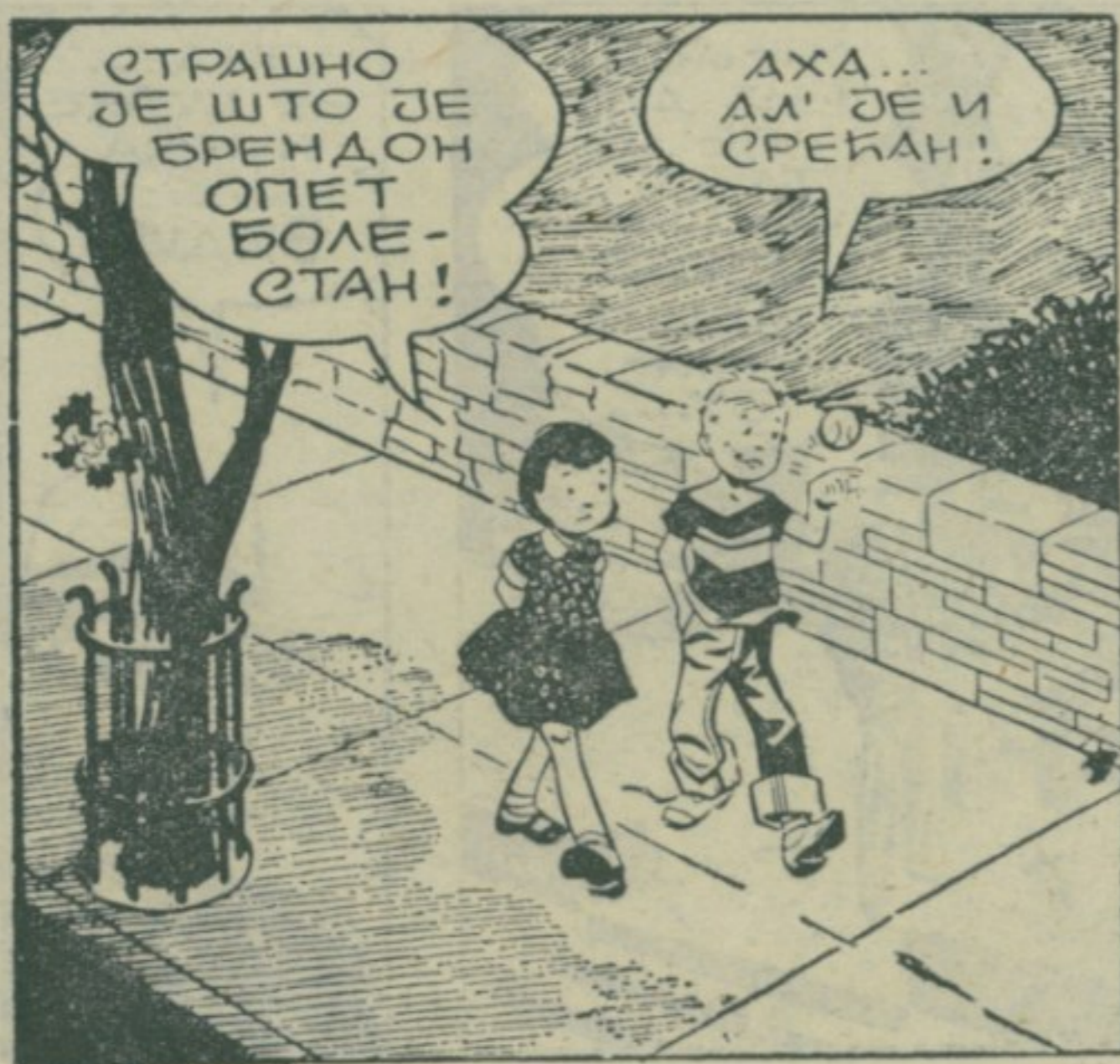
НЕ! НАПУСТИО ЈЕ БОЛНИЦУ С ВАШИМ МУЖЕМ... ПРЕ ЈЕДАН САТ!

БОЛНИЦА ЗОНА ТИШИНЕ

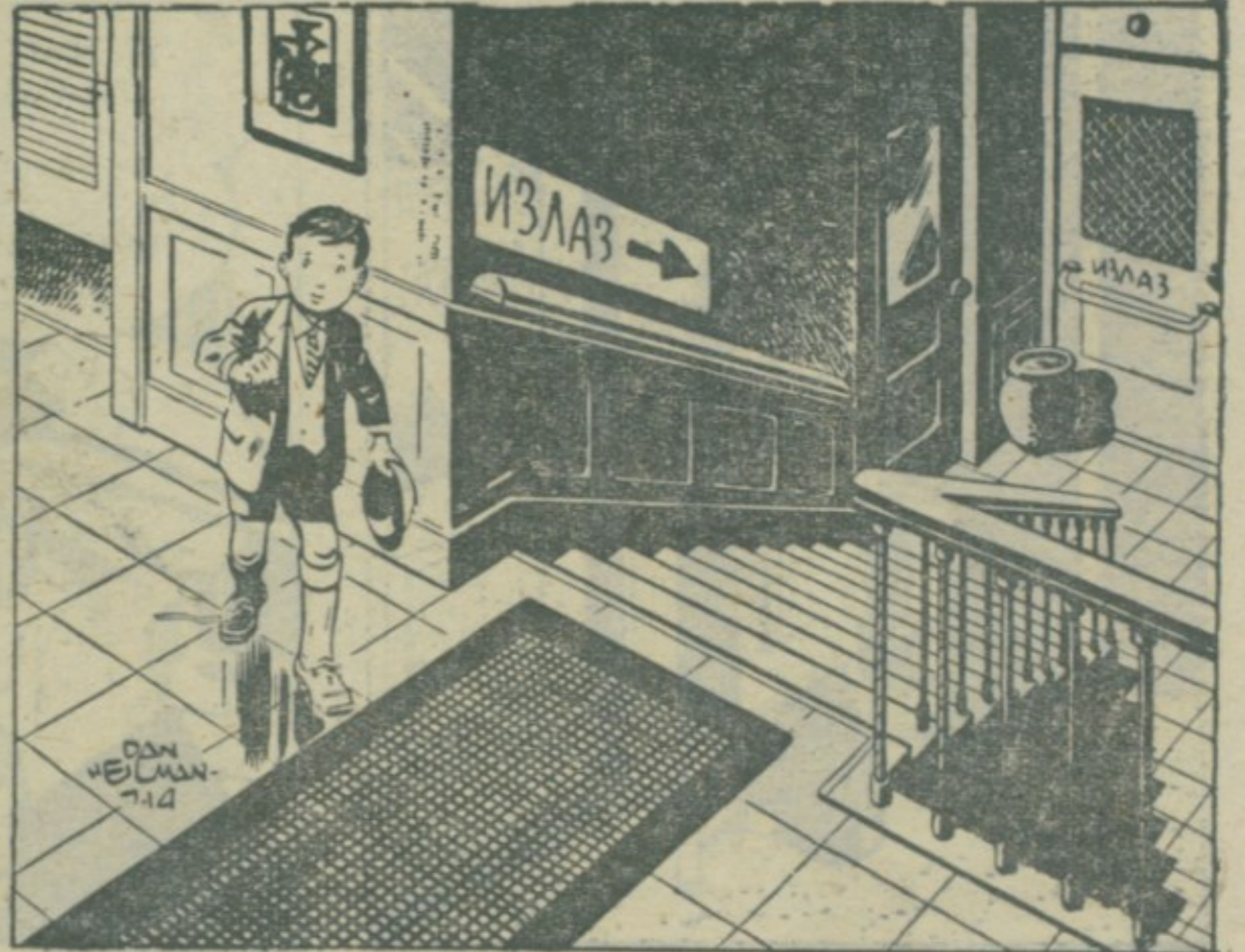
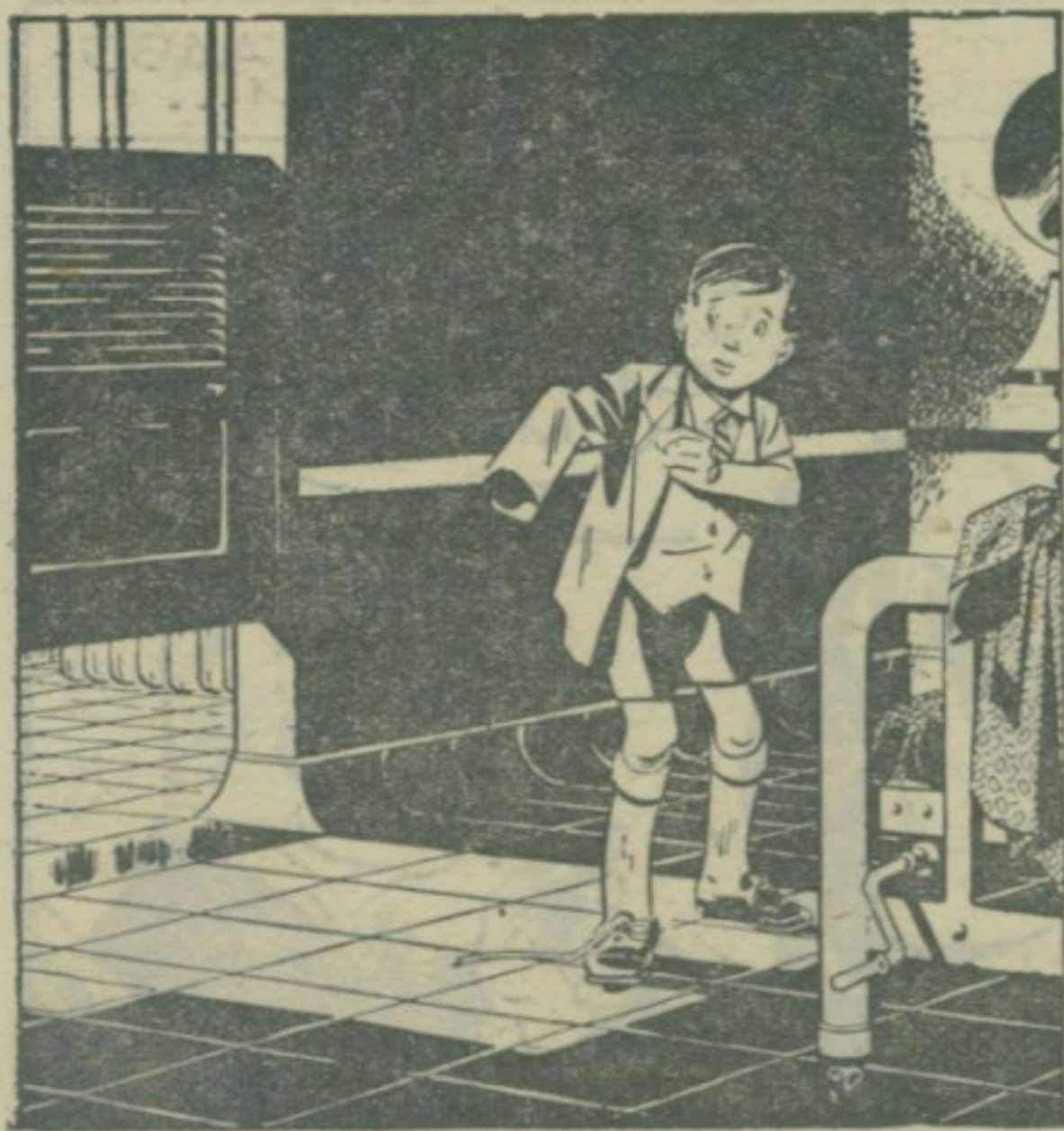

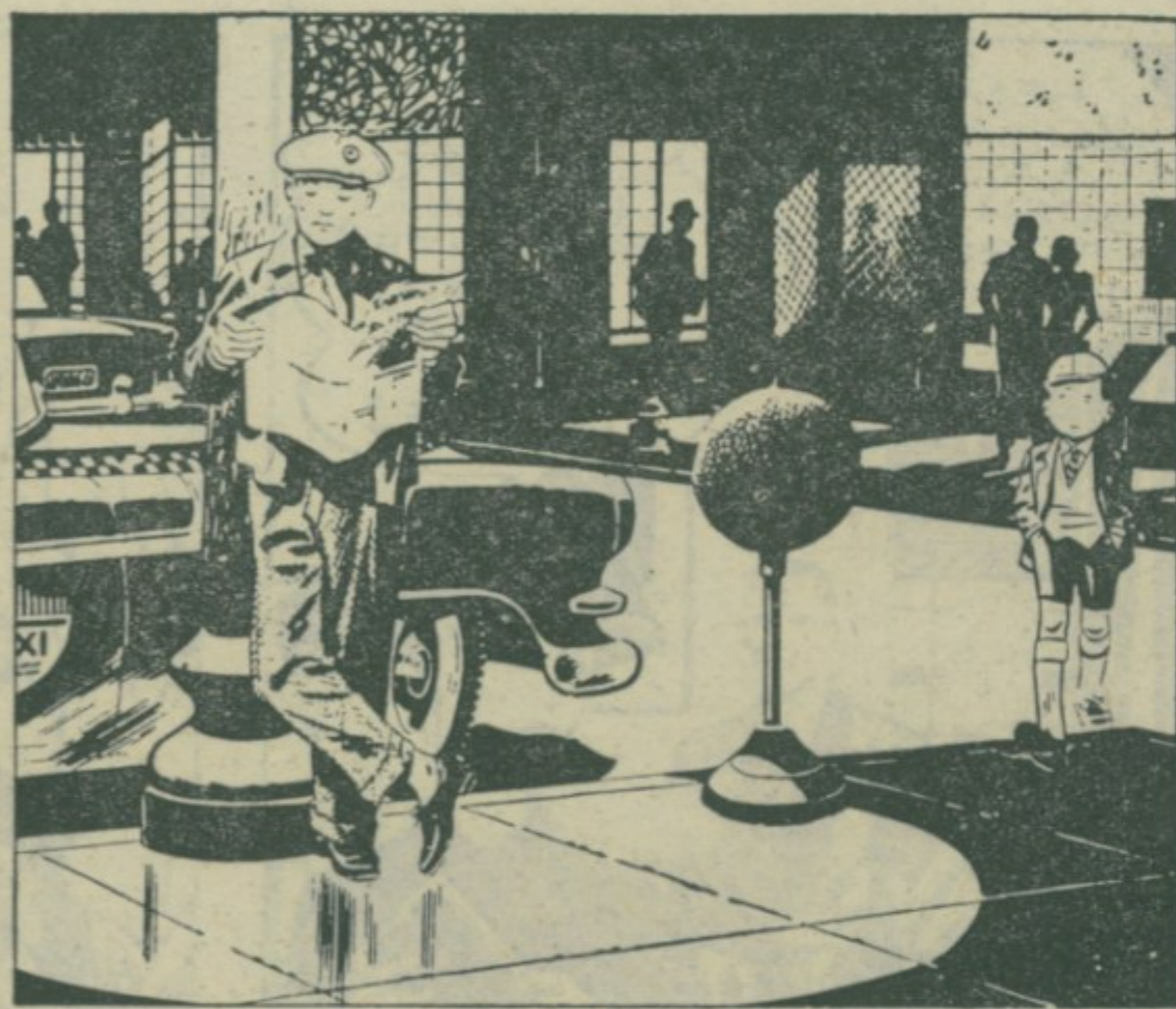

ТЕК
ШТО ЈЕ
СУДИЈА
ПАРКЕР
ДОВЕЗАО
ЛОРЕТУ
И ЊЕНОГ
СИНА
ЊИХОВОЈ
КУКИ,
СТИГАО
ЈЕ
БРЕН-
ДОН
ФОС-
ТЕР...

ДА! ВАШ
СИН ЈЕ
НАБЕН И
ДОБРО
ЈЕ!

ГДЕ ЈЕ
БИО?
И
ШТА
МУ СЕ
ДОГДИ-
ЛО?

БИО ЈЕ ТОЛИКО
УМОРАН КАД
СМО ГА НАШЛИ
ДА ГА НИШТА
НИСАМ
ПИТА-
ЛА!

ДОБРО!
ОТИЋИ
ЋУ ОНАД
У КЛУБ...
А СУТРА
ЋУ ГА
ВИДЕ-
ТИ!

КАСНО ЈЕ...
МОГАО БИ
И ОВДЕ
ДА СПАВАШ,
БРЕНДО-
НЕ!

НЕ,
ХВАЛА!
ИМАМ У
КЛУБУ
ПРИСТОЈ-
НУ СО-
БУ!

СУДИЈА
УПРАВО
ОДЛАЗИ! ЗАР
НЕКЕШ
УЋИ ДА
РАЗГОВА-
РАМО?

СВЕ ШТО
ИМАШ ДА
КАЖЕШ...
РЕЦИ МОМ
АДВОКА-
ТУ!

ХОЋЕШ
ЛИ
ДОЋИ
СУТРА?

ДА...
ДА
ВИДИМ
СВОГ
СИНА!

ТРЕНУТАК,
ФОСТЕРУ!
ХТЕО БИХ
ДА СА
ОБОМА
РАЗГОВА-
РАМ!

НЕЋУ ВАС
ДУГО ЗАДР-
ЖАТИ!

ДА СЕ ВАШ
СУКОБ ТИМЕ
САМО ВАС
АВОЈЕ, МЕНЕ
СЕ НЕ БИ ТИ-
ЦАО! АЛИ ВИ
ИМАТЕ СИНА...
А ОН НИЈЕ
ЛОПТА КОЈУ
МОЖЕТЕ ДА
БАЦАТЕ ТАМО
И ОВАМО!

ВИ ВЕРОВАТНО
НЕ ЗНАТЕ...
ДА' СУД
МОЖЕ ДА
ВАМ ГА
ОДУЗМЕ!

БОРИЋУ
СЕ ДО
ПОСЛЕД-
ЊЕ
ПАРЕ!

НИКАКАВ
НОВАЦ НЕ
МОЖЕ ВРАТИ-
ТИ ДЕТЕ...
АКО СУД
НАЂЕ ДА ЋЕ
ТО ЗА
МАЛОГ БИТИ
БОМЕ!

РАЗМИСЛИТЕ
О ОВОМЕ
ШТО САМ
ВАМ
КАЗАО!

ШТА ТИ
О ТОМЕ
МИСЛИШ,
БРЕНДО-
НЕ?

МИСЛИМ
ДА
БЛЕ-
ФИ-
РА!

ДАЈЕ... МИСЛИМ
ДА СТЕ СВЕ
ТО ВАС
АВОЈЕ
СМИСЛИЛИ
ДА МЕ
УПЛА-
ШИТЕ!

НИСИ У
ПРАВУ!

ТРАС!

АВЕТИЊСКИ ВОЗ

Једног зимског дана у Невади...

Ала веје, мексе!

Да, кејзи! Не види се ни прст пред оком!

Главна пруга је забедана! мораћемо споредном... кроз томбстоун!

У томбстоуну...

Ено га, хенк! Бео и аветињски! Зауставља се!

Зауставићемо ми њега, заувек!

Разбијте га на комаде... да видимо шта ће духови онда!

Чудна нека доброшлица!

Љиџук је пробио оклоп локомотиве...

Излазите, духови!

Хеј! Па у том аветињском возу има паре!

Него! Нисте ваљда чекали лимунату у возу?

Уф! Па овај има парну пецницу!

Погрешили смо! Ово није аветињски воз!

Аветињски воз? Да нисте од оволиког снега полудели?

Председник општине је објаснио...

Видиш, кејзи! Последњих месеци наш град опседају духови! Људи продају своје деонице златоносне земље...

... и то буда-што!

Остаћемо с вама у овом аветињском граду дан-два! Док мекс не оправља локомотиву!

Ја бих кренуо одмах, кејзи! Макар прстом морао да запушим рупу! А?

Ушли су у опустели локал...

Не, мекс! Локомотиву морамо прописно оправити!

Морам да признам да ме је страх!

Узненада, светињке су се угасиле...

Шкрип!

Шкрип!

До врага!

45

СТИДИ СЕ, МЕКС!

ТРИ НОКИ КАСНИЈЕ...

И СТИДИМ СЕ... АЛ' ДРЖИ МЕ ЧВРСТО!

ВЕК СИ ГОТОВ, МЕКС? НИКАД ТЕ НИСАМ ВИДЕО ТАКО ВРЕДНОГ!

ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА ОДЕМО ИЗ ОВОГ ПРОКЛЕТОГ ГРАДА!

НЕ, МЕКС! КРЕНУЋЕМО ТЕК СУТРА! ДОШ ЈЕДНУ НОК НЕКАКО ЊЕШ ИЗДРЖАТИ!

ЈА НЕ БИХ... КЕЈЗИ! ШТА ЈЕ ТО!?

МЕКС ЈЕ УЛЕТЕО У КРЧМУ...

ДУПЛО ПИЋЕ, КРЧМАРУ! БРЗО... ДОК НЕ УГЛЕДАМ И ДРУГОГ ДУХА!

МЕКС СЕ УКОЧИО...

ААХ! ПРЕКАСНО!

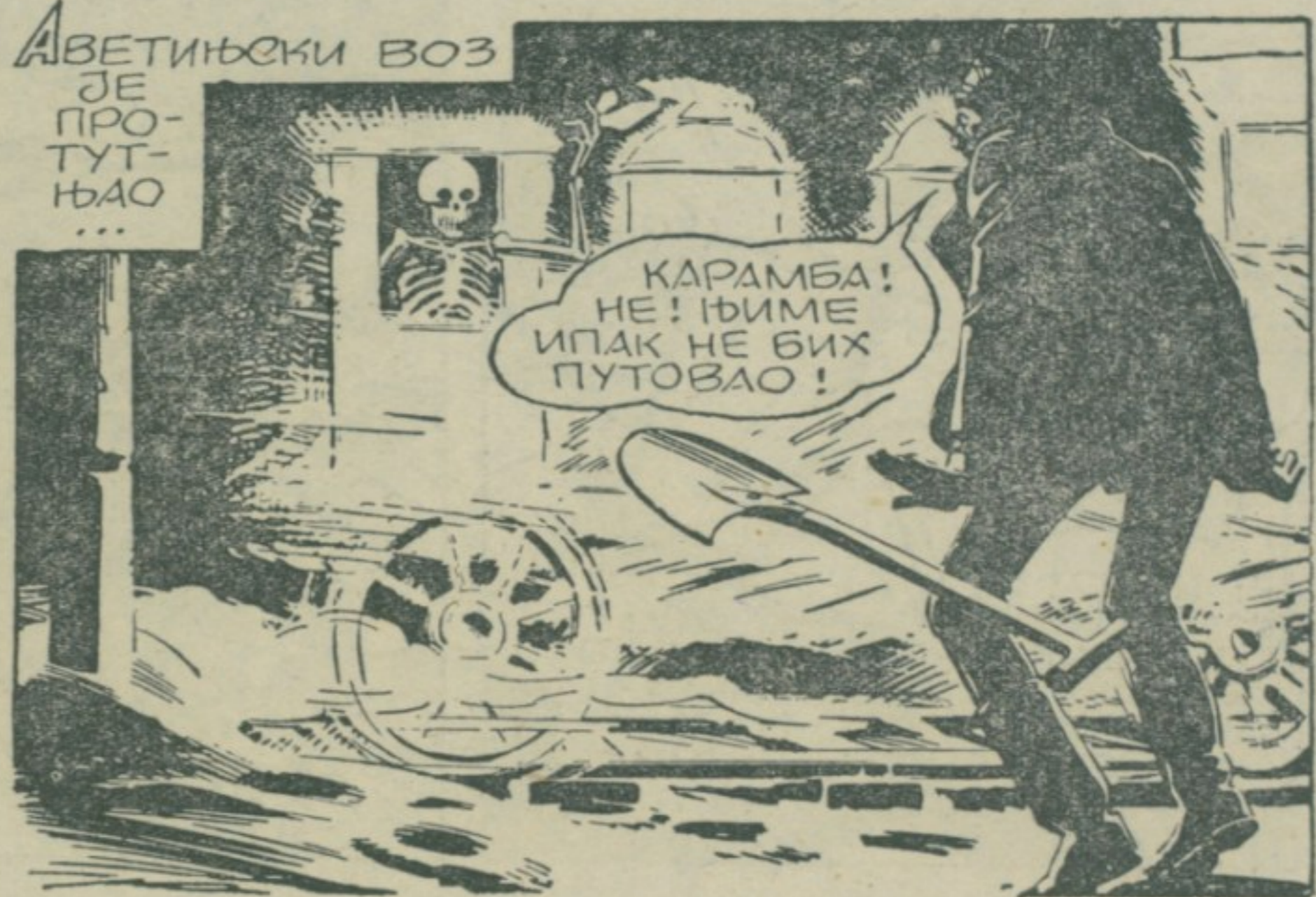
ХЕЈ, МОМЦИ! ДОЛАЗИ НЕКИ ВОЗ!

ВОЗ!? НЕМОГУЋЕ!

ЉУДИ! ОПЕТ АВЕТИЊСКИ ВОЗ! ЈА НАПУШТАМ ОВАЈ ГРАД

И ЈА! МАКАР И ТИМ АВЕТИЊСКИМ ВОЗОМ!

АВЕТИЊСКИ ВОЗ ЈЕ ПРОТУЊАО...

КАРАМБА! НЕ! ЊИМЕ ИПАК НЕ БИХ ПУТОВАО!

КЕЈЗИ! ПОКРЕНИ ТУ ТВОЈУ ЛОКОМОТИВУ! СВИ НАПУШТАМО ТОМБСТОУН! И ТО СМЕСТА!

СРАМОТА ЈЕ ШТО НАПУШТАТЕ СВОЈ ГРАД, ЉУДИ!

46

НАЛОЖИО САМ ЈЕ ДО УСИДАЊА!

КРЕЋЕМО! БОЈАО СЕ ТИ ИЛИ НЕ... ПОЗАБАВИЋЕМО СЕ МИ ТИМ АВЕТИЊСКИМ ВОЗОМ!

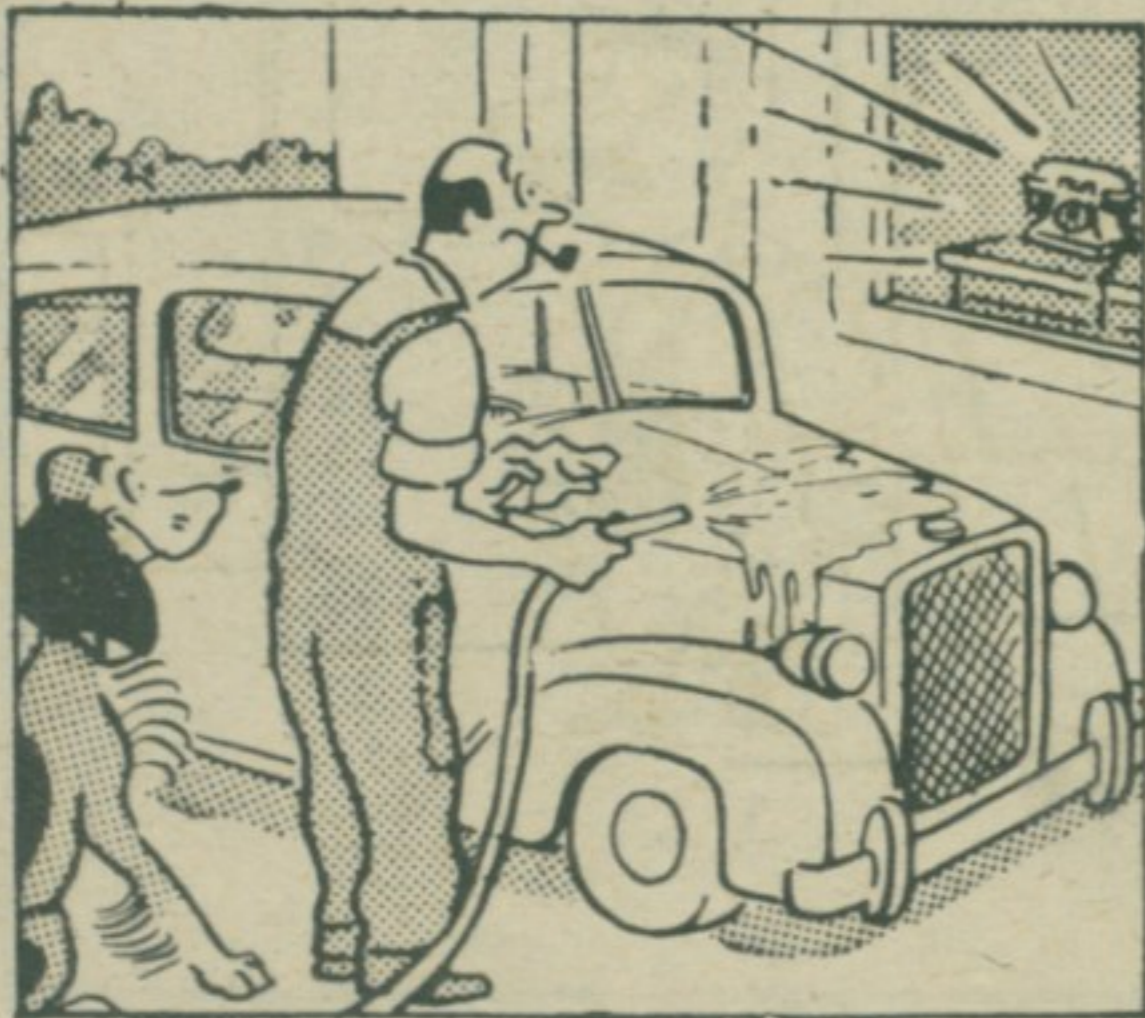

ЕНО ГА... ИСПРЕД НАС! РАЗРЕШИЋЕМО МИ ТУ МИСТЕРИЈУ!

АКО БАШ МОРАМО...

Џезва

СРЕЋАН ОТАЦ

СМРТ ДОЛАЗИ БРЗИНОМ

ОД 100 КМ. НА ЧАС

**БУДИТЕ
ДЕТЕКТИВ**

Било је 11 часова увече. После вечере, докони, лутали смо улицама старог града Бирга, куда сам био допратио комесара Бурдона због решавања неког замршеног случаја.

Ни кад је почела да пада јака киша нисмо прекинули шетњу. На себи смо имали непромочиве кишне мантиле. Град је већ био уснуо. Сем шума кише и кресања Бурдонове шибице ништа се није чуло.

У једној уској улици, где је владала готово потпуна тама а атмосфера подсећала на средњи век, изненада сам приметио силуētu једног човека који је ишао посрћући средином улице.

— Још један пијанац, Рик! — промрља комесар Бурдон.

— Мора да је добро повукао...

Пијанац прође пред нас једва се држећи на ногама.

Изненада, захух шум мотора. Окренух се. Из једне попречне улице излете аутомобил с упаљеним фаровима и јурну према човеку који је и даље посрћао. Засећен светлошћу фарова нисам могао добро

да учим број на колима, али сам запамтио да је био „морис“, регистрован у Енглеској. Зачуо крик и видесмо пијанца како пада одбачен на тротоар.

Аутомобил је ишчезао брзином од 100 километара на час.

За трен ока створили смо се поред несрећника.

— Да ли сте озбиљно повређени? — упита га комесар. — Какав лош возач.

— Није то несрећан случај, то је убиство... Мо... је богатство... Моји наследници...

Изненада прекиде да говори, глава му клону на плочник. Био је мртав.

Пола часа касније, комесар Бурдон и ја налазили смо се у његовом стану. Адресу смо сазнали из докумената у џепу. Жртва се звала Лук Ливан, адвокат. Да је био богат видело се по свему што нас је окруживало.

Наследници су му били: брат Жак Ливан — сликар, стар педесетак година; затим нећак Реми Монлин, који је већ годинама живео у

Лондону а распусте проводио код ујака и, најзад Ливанова секретарица Мартин Карел.

Реми Монлин је признао да су кола његова, али је тврдио да их те вечери није употребио јер је изашао да се пешинце прошета.

Жакоб Ливан је изјавио да је у то време био у шетњи својим колима, лежо 403...

А Мартин Карел је једноставно изјавила да је била у биоскопу.

Пажљиво сам разгледао одећу тројице осумњичених: Мартин Карел је имала сиви костим потпуно сув; Жакоб Ливан је имао поквашен само десни рукав спортске блузе. Што се тиче Реми Монлина, ногавице његових панталона биле су добро мокре...

— Ко је кривац, Рик? упита ме комесар Бурдон.

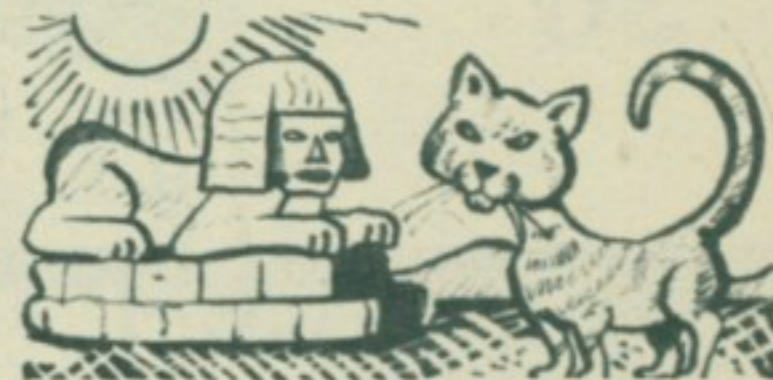
— Рећи ћу вам, комесаре...

Драги читаоци бацам вам рукавицу: ко је колима налетео на адвоката Ливана? Који је детаљ на одећи тројице осумњичених издао кривца?

(Решење на 58 страни)

**ЈЕСТЕ
ЛИ
ВЕЋ
ЧУЛИ
ДА...**

● приликом извођења радова на Асуанској брани радници су пронашли необичну гробницу у којој су били костур човека и скелет мачке. После дужег проучавања научници

су закључили ово: човек је убио мачку и према законима старог Египта, у коме је ова животиња била света, био кажњен смрћу и сахрањен заједно са својом жртвом.

● на западу Африке, у држави Обала Слоноваче, пронађена је недавно лапта која је долетела чак из Францу-

ске. Птица је носила прстен Природњачког музеја из Париза. На жалост, птица је и сирпена дугачким летом убрзо угинула.

● у Канади је виђен пар лабудова који су пратила четири младунца. Један од лабудина, вероватно заморен дугачким путем, „јахао“ је на леђима своје мајке.

● зоолози сматрају да мрмоти своју дуговечност дугују сну: на слободи они спавају шест месеци годишње и тада

могу да доживе старост од 20 година. Међутим, у зоо-вртovima спавају много мање, па зато знатно краће живе.

● у авиону који је пре извесног времена летео из Франкфурта за Лондон настала је паника. Док су летели над Белгијом из кавеза су побегла три лава. Пилот је обавестио

контролну кулу аеродрома у Бриселу која је одмах позвала ватрогасце и полицију. Авион се мимо плана спустио и после краћег времена, уз помоћ једног зоолога, лавови су враћени у кавез. Лет је настављен нормално.

Песма недеље

Тема за ову недељу била је, као што се сећате, „Доле батине“. Судећи по великом броју песама које су приспеле у нашу редакцију, деца много више воле лепе речи него батине. Жири је као најбољу наградио песму Биљане Лукачев из Бездана. За идући пут напишите песму о Кики Бибић. Песме шаљите на дописници и читко потписујте.

ДОЛЕ БАТИНЕ!

**Сви се слажемо:
да више не лажемо,
да добри будемо.
И зато кажемо:
Батине доле!**

Ноге нас од бежања боле!

Нека нас милују руке мамине и татине!

БИЉАНА ЛУКАЧЕВ
Бездан
Родина 1/6

М. КАПЕТАНОВИЋ:
МИКИНИ
саобраћајни проблеми

ОТКАКО ЈЕ МИТА ДОБИО СКИЈЕ, ВИШЕ НЕКЕ
ДА ПОМПСЕДА НИ МЕНЕ
НИ МОЈЕ САНКЕ!

СТАНИ, МИКО! У ТОЈ УЛИЦИ
ЈЕ САНКАЊЕ ЗАБРАЊЕНО!

ЗНАМ, ЗНАМ СИКО, ДА ЈЕ У ОВОЈ
УЛИЦИ САНКАЊЕ ЗАБРАЊЕНО.
САМО ЈА НИСАМ ИШАО НА
САНКАМА ВЕК НА
СКИЈАМА!

ДЕНИС ШАМПИОН

...21...22...23...

КО ОД
ША-
ЛЕ!

И ТО
ЈЕД-
НОМ
РУКОМ!

ПА... СИКА
НЕДЕ,
ЈЕСМО ЛИ
САД У
ДОБРОЈ
ФОРМИ?

БРАВО!
МОЈ ЗАДАТАК
ЈЕ УСПЕШНО
ОБАВЉЕН! САД
МОГУ ДА СЕ
СПАКУЈЕМ И
ОДЕМ!

КО БЕ КАО
МИ!

А-ХМ!

ПА...
ИДЕМ
ДА СЕ
ПАКУ-
ЈЕМ!

ЗАР НИСУ
ВЕЛИЧАН-
ТВЕНИ?

КАД
БИХ ЈА
МОГАО
ДА
БУДЕМ
КАО
ОНИ!

ХЕЈ!

НАРОДЕ!
ГЛЕДАЈТЕ!
И ЈА
САМ
ЈАК!

ШТА?! ОХ, НЕ!

КАЖИ МИ КАКВО КРЗНО

XIV ВЕК ПРЕ Н.Е. ВЕЛИКИ ЕГИПАТСКИ СВЕШТЕНИК ЗА ВРЕМЕ ВЕРСКЕ ЦЕРЕМОНИЈЕ ОБАВИЈЕН ЈЕ СКУПОЦЕНОМ ЛЕОПАРДОВОМ КОЖОМ. КРЗНО ЈЕ, КАО ШТО СЕ ВИДИ, И ТАДА БИЛО ВЕОМА ЦЕЉЕНО.

Већ неколико година крзно доживљава прави „бум“. Жене и мушкарци у целом свету, чак и у крајевима с умереном климом, увијени су од главе до пете у крзна разних боја и

VI ВЕК ПРЕ Н.Е. РАТНИЦИ ОГРНУТИ ЛЕОПАРДОВОМ КОЖОМ ПРИНОСЕ ЖРТВУ. ПРОПИСИ СУ ЗАХТЕВАЛИ ДА ГЛАВА ЛЕОПАРДА СА ОЧИЦАМА ОД ДРАГОГ КАМЕЊА ЛЕЖИ НА РАМЕНУ ДОК СА СТРАНЕ ВИСЕ ШАПЕ.

кројева. Крзном се украшавају чак и вечерње тоалете и сви су изгледни да ће ова мода дуго потрајати.

Тако се, на прагу 2000. године, људи враћају одећи коју су носили када су се први пут појавили на овој нашој планети. И заиста, пренестијска дама носила је све до гвозденог доба само крзнени огртач који је веома вешто умела да скроти и украси.

У старом Египту крзно је имало велики значај и то не као заштита од хладноће већ као знак достојанства. Нарочито је било омиљено крзно шакала, а у огртаче од коже леопарда и лавова облачили су се само велико достојници за време верских церемонија.

Крзно од леопарда и пантера носила је и чувена египатска краљица Нефретете која је живела 2600. године пре наше ере. У париском Лувру налази се једна камена плоча из тога доба на којој је представљена краљица Нефретете у раскошном огртачу који јој обавија тело до чланака. И то све за љубав пусте моде јер у Египту владају несносне врућине.

У Византији крзно је било

прави луксуз и носили су га само цареви и високи достојанственици. У моди је било екстравагантно облачење „на словенски начин“: дугачка бунда од овчијег

XV ВЕК Н.Е. ПОРТРЕТ ЛЕПОТИЦЕ ИЗ ДОБА ИТАЛИЈАНСКЕ РЕНЕСАНСЕ. ПРЕКО БОГАТЕ ХАЉИНЕ РАСКОШАН ОГРТАЧ УКРАШЕН КРЗНОМ ОКО ВРАТА И НА РУБОВИМА ПО ПОСЛЕДЊОЈ ТАДАШЊОЈ МОДИ.

СПОРТСКИ КАЛЕИДОСКОП

БОКСЕР У ПЕНЗИЈИ

Од свих познатих боксера највеће богатство је стекао Роки Марћано чије је право име Роко Маркећано. Од фебруара 1947. до септембра 1955. Марћано је за 49 сусрета, од којих је 43 добио нокаутом а 6 на поене, зарадио 4 милиона и 138.294 долара. Разуме се да је од тога лавовски део припао његовим менаџерима, али је и поред тога Марћану остало толико да га и данас сматрају најбогатијим боксером на свету.

Роки Марћано је један од ретких боксера који је био довољно mudar да напусти ринг пре него што је доживео ије дан пораз. Данас је водитељ једне спортске телевизијске емисије.

ДВОБОЈ НА БЕЛОЈ СТАЗИ

Познати аустријски професор изазвао је на двобој једног од својих студената који га је неодговорно напао у неком чланку.

Дуел се одиграо једне недеље у близини Лакенхода у Доњој Баварској. Четрдесетогодишњи професор Ханс Мајер и

његов студент Ратфрид Билер изабрали су као оружје — смучке а борба се одвијала на стази дугачкој 43 километра. Стари смучар и победник у многим локалним такмичењима професор Мајер је убедљиво победио свог много млађег противника.

ГРОМ — ПОБЕДНИК

У тренутку када је starter дао знак за почетак чувеног енглеског дербија, негде у близини ударио је гром. Коњ Сент Амант, који уопште није важио за фаворита, толико се уплашио да је прстигао све остале коњанике и први стигао на циљ. Било је то 1904. године.

1755. ГОДИНА. КРЗНОМ СЕ КИТЕ И МУШКАРЦИ И ЖЕНЕ. ТО ПОКАЗУЈЕ И ПОРТРЕТ ТРГОВЦА СИМОНА ЛУТРЕЛА, ОБУЧЕНОГ У ВЕОМА ЖИВОПИСНУ КОМБИНАЦИЈУ ИСТОЧЊАЧКОГ И ЕВРОПСКОГ ОДЕЛА.

КОСИШ И РЕЋИ ЋУТИ КОСИ

крзна, изнутра постављена меком вуном а на рубовима украшена златотканим гајтанима.

Средњовековне европске лепотице просто су полуделе за крзном. Није се обраћала пажња ни на годишња доба ни на врућину: богаташи су морали да буду украшени хермелином. Скромнији свет тешио се крзном мацке, обичне лисице или јагњета. Затим је дошла мода веричјег крзна. Тако је Изабела од Баварске употребила крзна од 15.000 веверица само да би поставила своје безбројне хаљине и огртаче.

У Паризу XV века радило је више од 400 крзнара. У жељи да се и по облачењу разликују од обичних смртника племићи су донели закон по коме нико који није „плаве крви“ не сме да се појави у самуровини, хермелину и крзну од веверице. Иста забрана односила се и на студенте чувене париске Сорбоне. Тако је XV век протекао у знаку „кажи ми какво крзно носиш и рећи ћу ти ко си“. Ниже племство смело је да се обуче у крзно од лисице, видре, добра и зеца, а обичном народу било је остављено да бира између јагњег, вучијег, козијег и псећег крзна.

Данас такве забране више не постоје али иста парола још важи јер скупочена крзна носе само људи дубоких џепова док се остали задовољавају скромнијим крзнима или успелим јефтиним имитацијама.

1885. ГОДИНА. ТОАЛЕТА ЗА ИЗЛАЗАК. ЕЛЕГАНТАН МАНТИЛ ЈАКО СТЕГНУТ У СТРУКУ ЦЕО ЈЕ ОБРУЉЕН КРЗНОМ. ВИСОКА КРЗНЕНА КРАГНА ПОДСЕЂА НА СТИЛ РУСКИХ РУБАШКИ. ОД КРЗНА ЈЕ И ТОКА.

1969. ГОДИНА. КРЗНО СЕ ВИШЕ НЕ УПОТРЕБЉАВА САМО ЗА КАПУТЕ И БУНДЕ. ПОСЛЕДЊИ МОДНИ КРИК: МИНИ ХАЉИНА ОД ЛЕПОГ И НЕ МНОГО СКУПОГ ШАРЕНОГ КРЗНА ЗА МЛАДЕ ДЕВОЈКЕ.

1969. ГОДИНА. КРЗНО НИЈЕ НИКАДА БИЛО САМО ПРИВИЛЕГИЈА ЖЕНА. НА СЛИЦИ ЈЕ МИНИ МОДЕЛ ЊУЈОРШКОГ КРЕАТОРА БИЛИЈА ЗА САВРЕМЕНЕ ХИПИ МУШКАРЦЕ. ОКОВРАТНИК ЈЕ ОД САМУРОВИНЕ.

1890. ГОДИНА. УМЕСТО КРАГНЕ, ДЕВОЈКА ИМА НА КАПУТУ ОКОВРАТНИК ОД ЧУПАВОГ КРЗНА КАКВИ СЕ НОСЕ И ДАНАС. ДА НИЈЕ ШЕШИРА МОГЛО БИ СЕ ПОМИСЛИТИ ДА ЈЕ МОДЕЛ ИЗ НАЈНОВИЈЕГ ЧАСОПИСА.

1908. ГОДИНА. ДАМА У СКУПОЦЕНОЈ БУНДИ ОД ЧИНЧИЛЕ. КРЗНО ЧИНЧИЛЕ ТОЛИКО ЈЕ СКУПО ДА МАЛО ЖЕНА НА СВЕТУ МОЖЕ ДА СЕ ПОХВАЛИ И ОБИЧНИМ ОКОВРАТНИКОМ А КАМОЛИ ЧИТАВОМ БУНДОМ.

КУТАК
ВЕСЕЛОГ
архивара

— Печурке — почео је студент да муца — печурке доле имају ногу а горе шешир.

— Које су ово животиње?
— Свиње — одговори ученик.

— Врло добро — потврди мандарин и не трепнувши. — Изврсно. Ваша висост донекле има право. Јер, ове животиње имају такође по четири ноге као и свиње. Када би још уместо руна имале по телу чекиње могли бисмо их назвати дугоногим свињама. Ипак, све оне свиње које су покривене руном, чија је глава мања, мршавија и другачијег облика и које блеје уместо да прокћу, људи обично називају... овцама.

На то Гебел стави шешир на главу и рече:
— Значи, ја сам такође печурка?!

ЧАС ЗООЛОГИЈЕ

Мудри мандарин Пу Чанг био је васпитач једног од престолонаследника из династије Цинг која је владала до 1911. године. Када је једном мандарин шетао с будућим „сином неба“ испред градских капија Пекинга, наишао је неки пастир са неколико оваца.

Желећи да провери знање свог васпитаника, мандарин га запита:

Једна позната америчка драмска глумица после успешно одигране улоге у „Кандиди“ Бернарда Шоа добила је од аутора следећи телеграм:
„Изврсно. Величанствено. Предивно!“
Глумица му је на то отписала овакав телеграм:
„Господине, ви претерујете!“
„Мислио сам на комад“, гласно је Шоов одговор.
„И ја такође!“ одговори глумица.

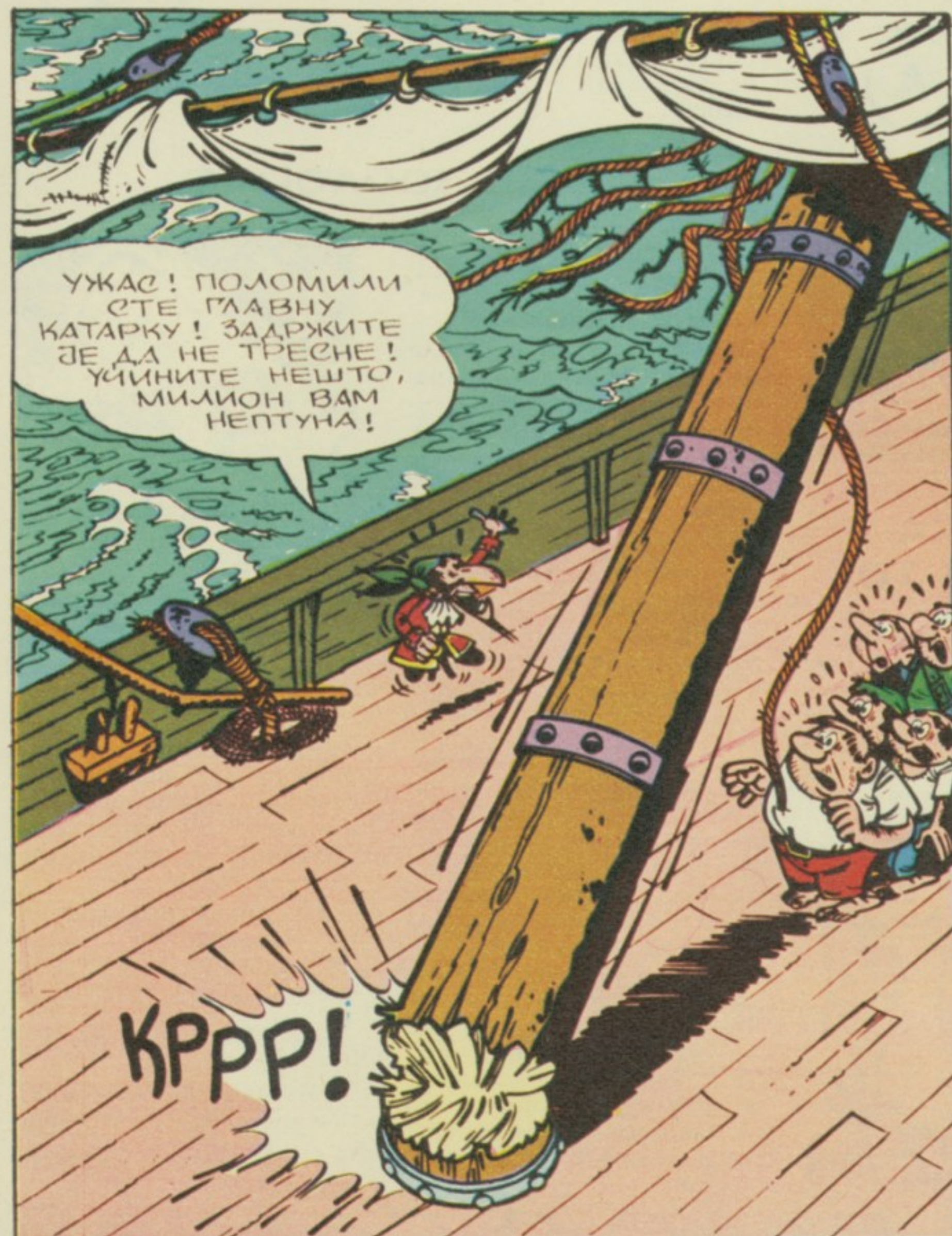
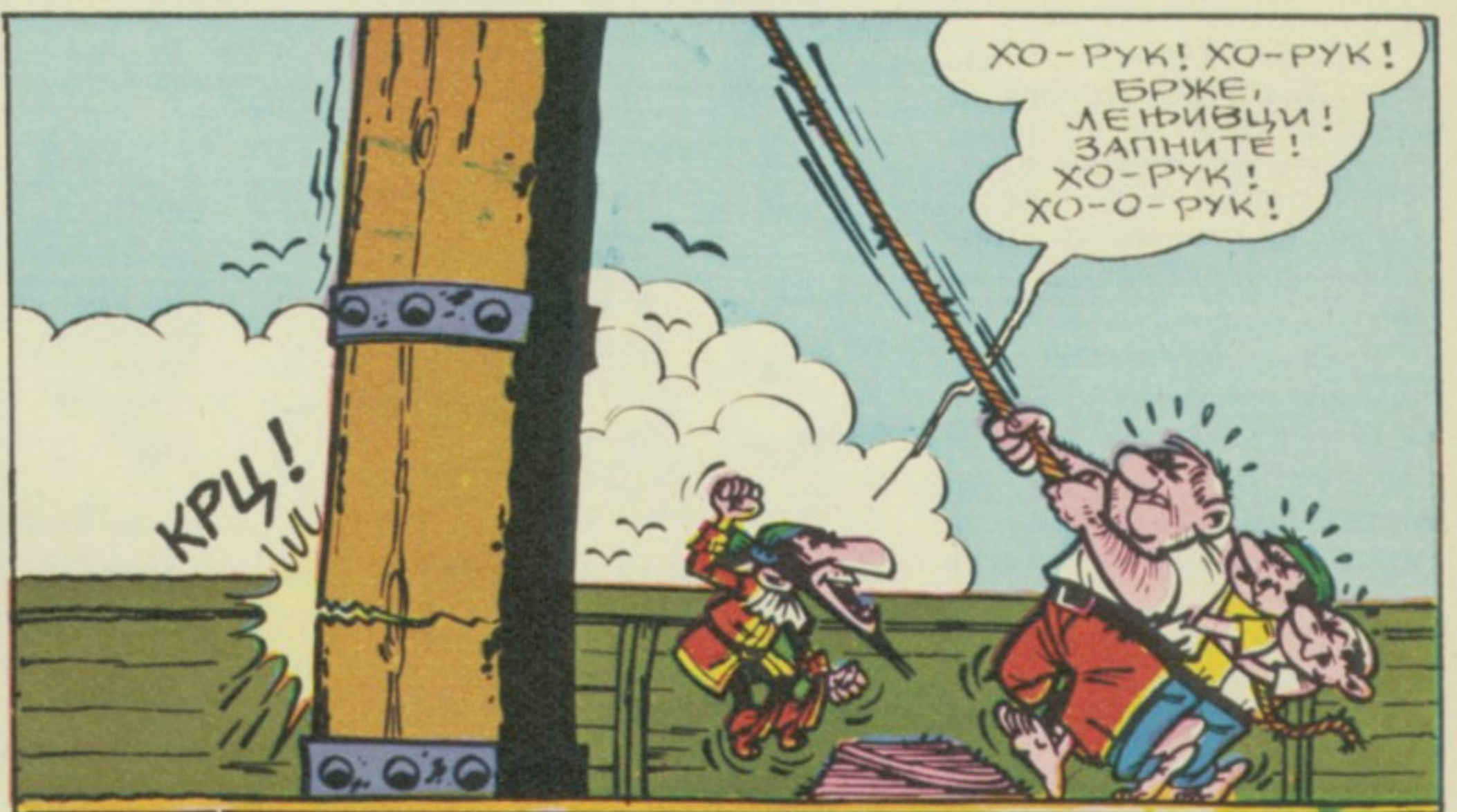
ПЕЧУРКА — ШТА ЈЕ ТО?

Познати минхенски ботаничар и професор универзитета Гебел затражио је од неког студента, који се баш није добро спремио за испит, да му каже све што зна о печуркама.

ПИСАЦ И ГЛУМИЦА

ОСТРВО С БЛАГОМ

ТЕКСТ: А. РЕЗМОНА
ЦРТА: М. РЕМАКЛ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

ПЕТ НЕДЕЉА

ПОД ЛАВИНОМ

ДВЕ ЖЕНЕ, ДЕВОЈЧИЦА И ЈЕДНА КОЗА НАШЛЕ СУ СЕ У ШТАЛИ КАД ЈЕ ЊИХОВО СЕЛО ЗАТРПАЛА ЛАВИНА

Последњих дана децембра почео је да пада густ снег тако да је на сам дан Нове године 1775. мали заселак Бергамолето, на северозападу Италије, о-свануо потпуно завејан. На крововима су наноси снега били тако дебели да је кућама претила опасност од рушења.

Селанин Бузепе Рокија посебно се забринуо за свој дом. Зато се са својим 15-годишњим сином Албертом попео на кров њихове дрвене кућице где су заједнички почели лопатама да збацују снег.

Читаво пре подне отац и син су вредно радили, а онда их је прекинуо свештеник који је готово трчећи пролазио крај њихове куће. Спазио их је на крову и довикнуо им:

— Силазите одмах! Наилази лавина!

Бергамолето лежи у котлини окруженој планинама и већ данима су његови становници живели у сталном страху од снежне лавине. Отац и син су престали да раде и истог тренутка зачули су тутњаву која је нагло постајала све гласнија.

Опасност наилази

Одмах су скочили с крова, намеравајући да уђу у кућу и опомену остале чланове породице. Али, пре него што су то успели да учине, лавина се већ сручила на Бергамолето. Бузепе и Алберто су неким чудом остали у животу. У последњем тренутку су успели да се склоне са пута лавине која је протутњала средином села и наставила даље своју смртоносну трку. Они су били живи, али је огромна маса снега прекрила њихову дрвену кућицу.

Бузепе Рокија, сав очајан, посматрао је место прекривено снегом на коме се још до малочас налазио његов дом. Од дрвене куће није било ни трага. Под снежном лавином сигурно су нацај смрт његова жена, њена сестра и најмлађи члан породице Рокија. 13-годишња Марија.

Туга је толико обрвала и сломила Рокија да је он следећих неколико недеља прележао у постељи. У току очеве болести Алберто је покушавао да пронађе где се под снегом налази њихова кућа, али невреме које је и

даље трајало отежавало је ионако мукотрпан и безнадежан подухват.

Догодило се чудо

Али, мада то свет напољу није уопште претпостављао, две жене и девојчица биле су живе! Закопане испод 20 метара дебелог слоја снега, оне су биле као у клопци. Налазиле су се у штали, недалеко од њихове куће. Док су их њихови ближни оплакивали, њих три су се налазиле збијене једна уз другу, у јаслама, у једном углу штале.

У тренутку када је лавина нашлазила, две жене и девојчица носиле су канту са топлом кашом од зоби Бузепу и Алберту који су чистили снег. Рокијева жена је случајно погледала у правцу истока и угледала лавину како јури низ брдо. У истом тренутку опоменула је сестру и кћер и све три су успеле да утрче у шталу пре него што је снег прекрио и кућу и стају.

Када је непосредна опасност прошла, погледале су око себе и утврдиле да своје уточиште деле са нешто живине и две козе, од којих је једна очекивала младе за четири недеље. Срећне што су остале жи-

ве, одлучиле су да мирно чекају док их не спасу.

Имале су кашу од зоби, довољно снега уместо воде, а такође и козје млеко. Срећом, у стаји се нашао и џак кестења. Мада је свуда око њих био мркли мрак, оне су по кукурикању петла могле да одреде време. Да би им прошли дуги, једнолични часови певале су, причале приче и редовно дозивале у помоћ:

Коза се ојарила!

— Глад нас није мучила после првих пет, шест дана — причала је касније Рокијева жена. — Највише смо трпеле од јаке хладноће. Снег се топио па је ледена вода непрекидно капала на нас, а налазиле су се у веома неудобном положају. Стално смо биле згрчене. Све три смо се скупиле у јаслама које нису биле шире од метра. Изнад нас налазила се дебела потпорна греда, па

смо се ту осећале сигурније него у другим деловима штале изнад којих се кров могао лако срушити. Ја сам потпуно изгубила сан, али су моја сестра и кћер спавале као и обично.

Недеље су пролазиле. Доле под лавином коза је добила јаре, а горе се Бузепе Рокија полако опорављао од шока који је претрпео због губитка породице. Мада је био уверен да су његова жена, кћер и свастика мртве, одлучио је да покуша да ископа њихове лешеве и достојно их сахрани.

Уз помоћ свог пашенога који је дошао да му помогне из оближњег града Демонте и малог Алберта, Бузепе је сјајнички покушавао да пронађе свој некадашњи дом. Снег је почео да се топи и то им је мало олакшало посао.

Велико изненађење

Помоћу гвоздених шипки и дугачких мотки, њих тро-

јица су најзад успели да стигну до гла, које је тако дуго било прекривено снегом. А онда су у снегу направили пролаз који је водио право до Рокијево кућице.

Очекивали су да ће у њој наћи лешеве чланова своје породице. Али, на њихово изненађење, кућа је била празна.

Бузепе је стајао неколико минута збуњен, не знајући шта сада да учини. Онда су он и његови помоћници одлучили да просеку кроз снег пролаз до штале, јединог места где су се тела настрадалих могла налазити.

Почели су да копају тунел у снегу и убрзо су зачули тихи позив у помоћ; долазио је однекуда испред њих. Радили су што су брже могли и нешто касније стајали су на крову штале. Мада су позиви у помоћ били још тиши него раније, чинило им се да долазе право испод њихових ногу.

Бузепе Рокија је касније испричао да је био страшно изненађен, али и охрабрен позивима које је чуо. Брзо је очистио пролаз до улаза у шталу. Развалио је врата и вап себе од радости угледао своју жену, кћер и свастику како шћућурене једна уз другу леже у јаслама.

Све три су биле живе, али на измаку снаге. Биле су толико измршавиле и слабе да нису могле да стану на ноге. Узели су их пажљиво на руке и изнели их на светлост дана.

Пренели су их у суседову кућу и ставили у кревете. Потпуно су се опоравиле од сужањства под снегом тек после више месеци.

А. Х.

ТАКО ЗНАЧИ!
ПРЕТВАРАО СЕ
ДА ЈЕ УМОРАН...
А БИО ЈЕ
У СОБИ ОНОГ
ПОЛИЦИЈСКОГ
ДОСТАВЉАЧА
ХАЗАРДА!

СУТРАШЊИ ДАН
ЈЕ ВЕОМА
ЗНАЧАЈАН ЗА
НАШ ПОСАО!
МОРАМ СЕ
ПРИЧУВАТИ
ИЗДАЈЕ!

УЈУТРУ...
МОЖЕТЕ ДА
УПАЛИТЕ
МОТОР,
ХАЗАРДЕ!

МОРАМ ДА ПРИХВА-
ТИМ ИГРУ ОВОГ ЛА-
КРДИЈАША... МОЖДА
ЋЕ МЕ ОДВЕСТИ ДО
ГЛАВНОГ СКЛАДИШТА
ОПИЈУМА!

Али, ПРЕ НО ШТО ЈЕ ХЕЛИ-
КОПТЕР УЗЛЕТЕО...

САКРИЈ МЕ, ФЛИП-
ТОПЕ... И БУДИ
СПРЕМАН ДА ИЗВР-
ШИШ МОЈЕ НАРЕ-
ЂЕЊЕ!

КАО И УВЕК...
ЈА САМ ВАШ
ВЕРНИ
СЛУГА!

ДОБРО!
НАГРАДИ-
ЋУ ТЕ ЗА
ТВЕРНОСТ!

ПРАВАЦ ЈЕ
ИСТИ КАО И
ПРОШЛИ ПУТ!
ПОКУПИЋЕМО
ЧАЈ СА СВИХ
ПЛАНТАЖА...
А ОНДА ЋУ ВАМ
ДАТИ КОНАЧНА
УПУТСТВА!

НЕКА ГА... НЕКА
СЕ ПРАВИ ТА-
ЈАНСТВЕН! НИ-
КУД ОН НЕ МО-
ЖЕ... БЕЗ МЕНЕ!

КАСНИЈЕ, КАДА ЈЕ УТОВАРЕН И ПОСЛЕД-
ЊИ ПАКЕТ ОПИЈУМА СКРИВЕН У ЧАЈУ...

ЛЕТЕЋЕТЕ НА
СЕВЕР ДУЖ
ЗАЛИВА СВЕ
ДОК ВАМ НЕ
КАЖЕМ ГДЕ
ДА СЕ СПУСТИТЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

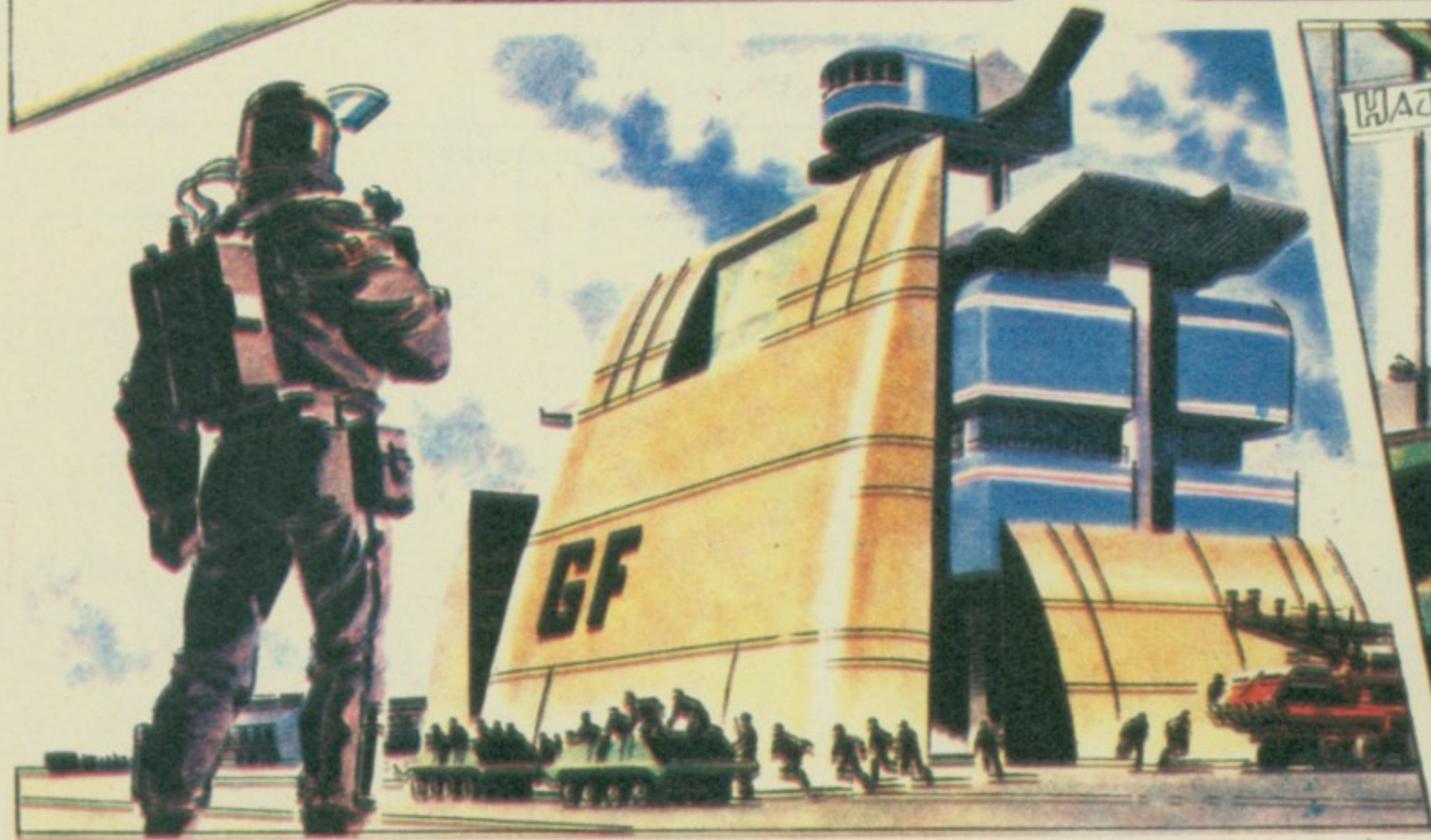
ТАКО! САД ПРАВО!
ОНАЈ УЗАНИ ПРОЦЕП
ЈЕ УЛАЗ У ТАЈНУ ПЕ-
ЋИНУ... ТАМО ЈЕ ПО-
ЛУГОДИШЊА ЖЕТВА
СИРОВОГ ОПИЈУМА!

ЗНАЧИ... ТО ЈЕ ЈУДИН ПЛАН!
ОПЛАЊКАЋЕ ТАЈНО СКЛА-
ДИШТЕ... УМЕСТО ДА ОПИ-
ЈУМ ИСПОРУЧИ БРОДУ
КОЈИ ЧЕКА НА
ПУЧИНИ!

У НА КОСМОДРОМУ ЈЕ НАСТАЛА УЗБУНА...

ЕКИПЕ ЗА СПАСАВАЊЕ ТРЕБА ДА СУ У ПРИПРАВНОМ СТАЊУ!

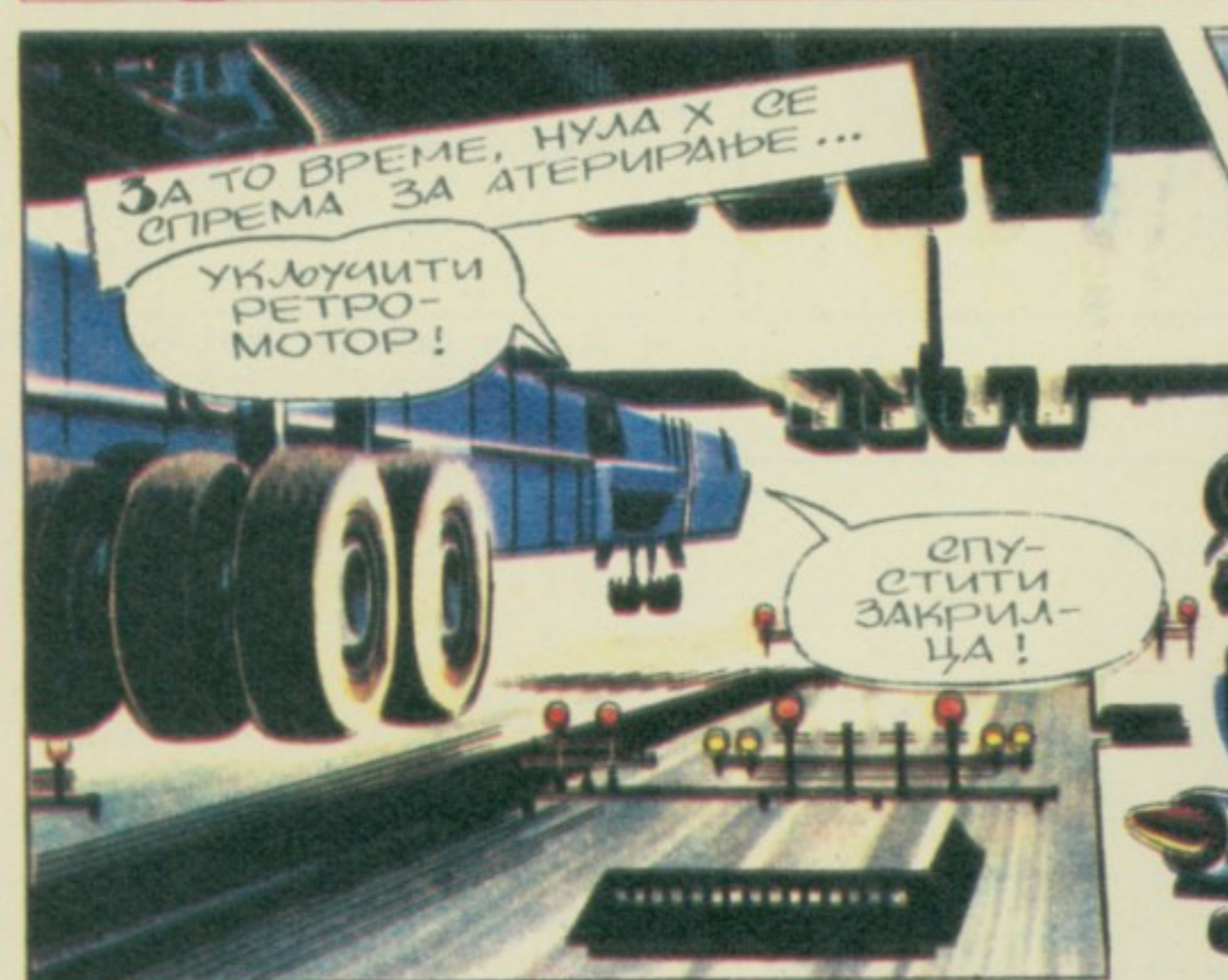

УАДЗДА...

ПОЛИЦИЈА КОСМОДРОМА! ОБА ДЕЖУРНА ОФИЦИРА ДА СЕ ЈАВЕ КОМАНДАНТУ БАЗЕ!

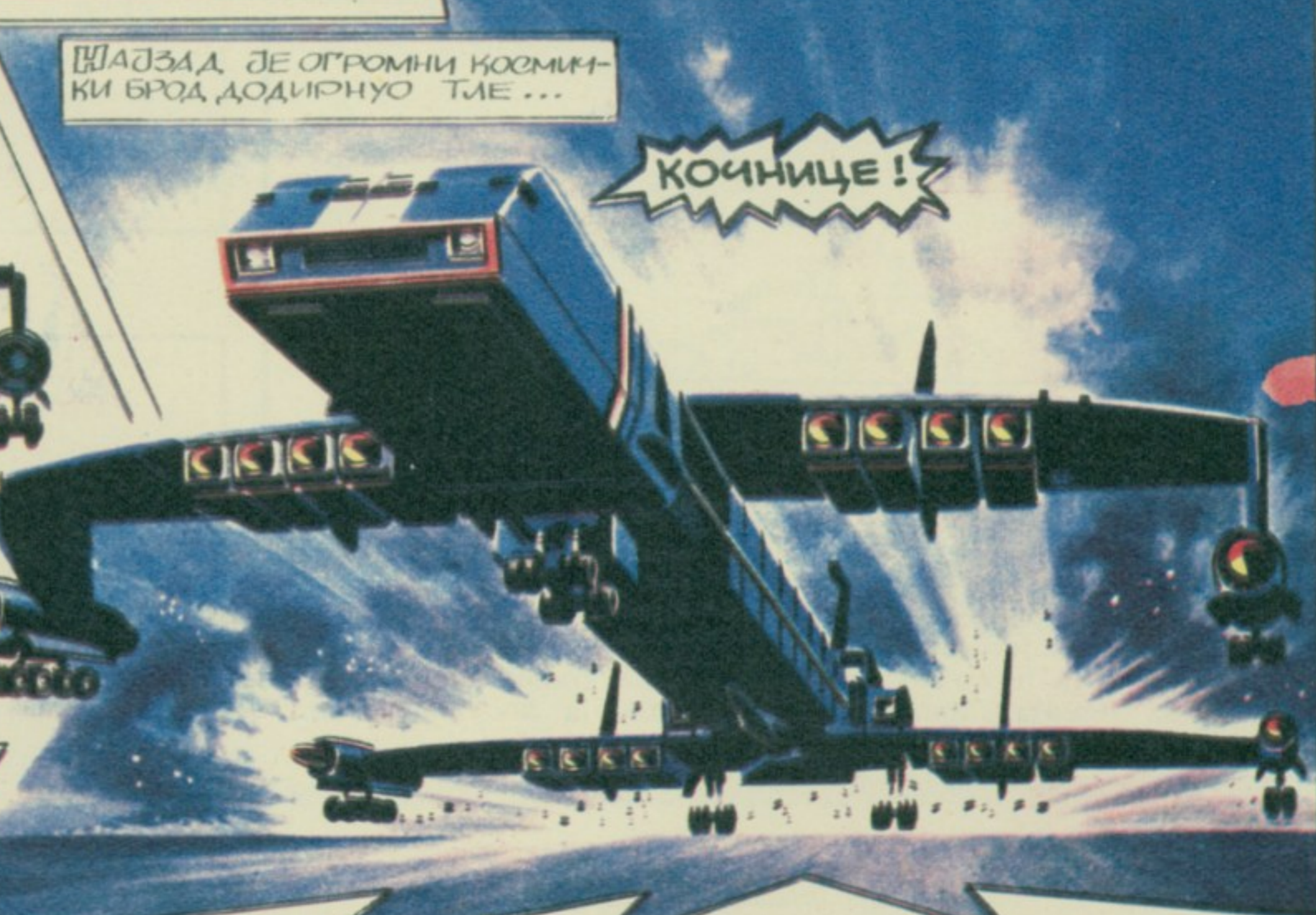
ТО СЕ НА НАС ОДНОСИ! ЗАШТО САМО ОФИЦИРИ?

ЗА ТО ВРЕМЕ, НУЛА X СЕ СПРЕМА ЗА АТЕРИРАЊЕ...

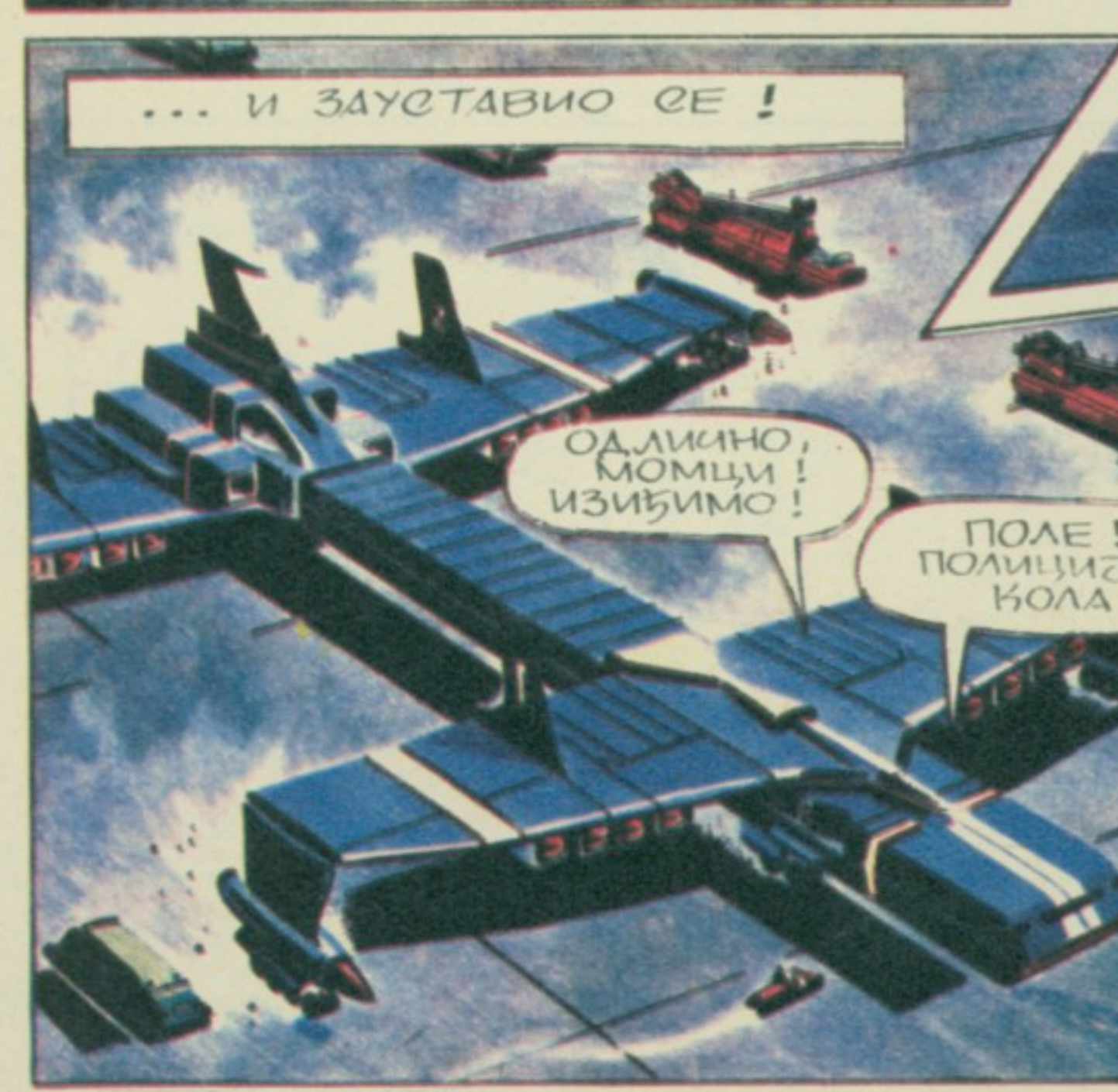
УКЛУЧИТИ РЕТРО-МОТОР!

СПУСТИТИ ЗАКРИЛЦА!

УАДЗДА ЈЕ ОГРОМНИ КОСМИЧКИ БРОД ДОДИРЊУ ТЛЕ...

КОЧНИЦЕ!

... И ЗАУСТАВИО СЕ!

ОДЛИЧНО, МОМЦИ! ИЗИЂИМО!

ПОЛЕ! ПОЛИЦИЈСКА КОЛА!

КАПЕТАН ПОЛ ТРЕБЕРО ПРВИ ЈЕ НАПУСТИО БРОД...

КАПЕТАН ТРЕБЕРО? ЈАКО МИ ЈЕ, АЛИ ИМАМ НАРЕЂЕЊЕ ДА ВАС ОДМАХ УХАПЕИМ...

ЗБОГ ОДБИЈАЊА ДА ИЗВРШИТЕ НАРЕЂЕЊА ДОК СТЕ СЕ НАЛАЗИЛИ НА ТАЈНОМ ЗАДАТКУ!

896

СЕДАМ
ПУЊЕЊА,
СЕДАМ
УЖИВАЊА —
МЛЕЧНА ЧОКОЛАДА

Samo ti...

Нова посланица врхунског квалитета, млечна чоколада са седам оригиналних воћних пуњења: рибизла, јагода, малина, вишња, лимун, поморанџа и кокос!

Zvečevc СЛАДИ И НАГРАЂУЈЕ!

ПРЕТИЦАЊЕ

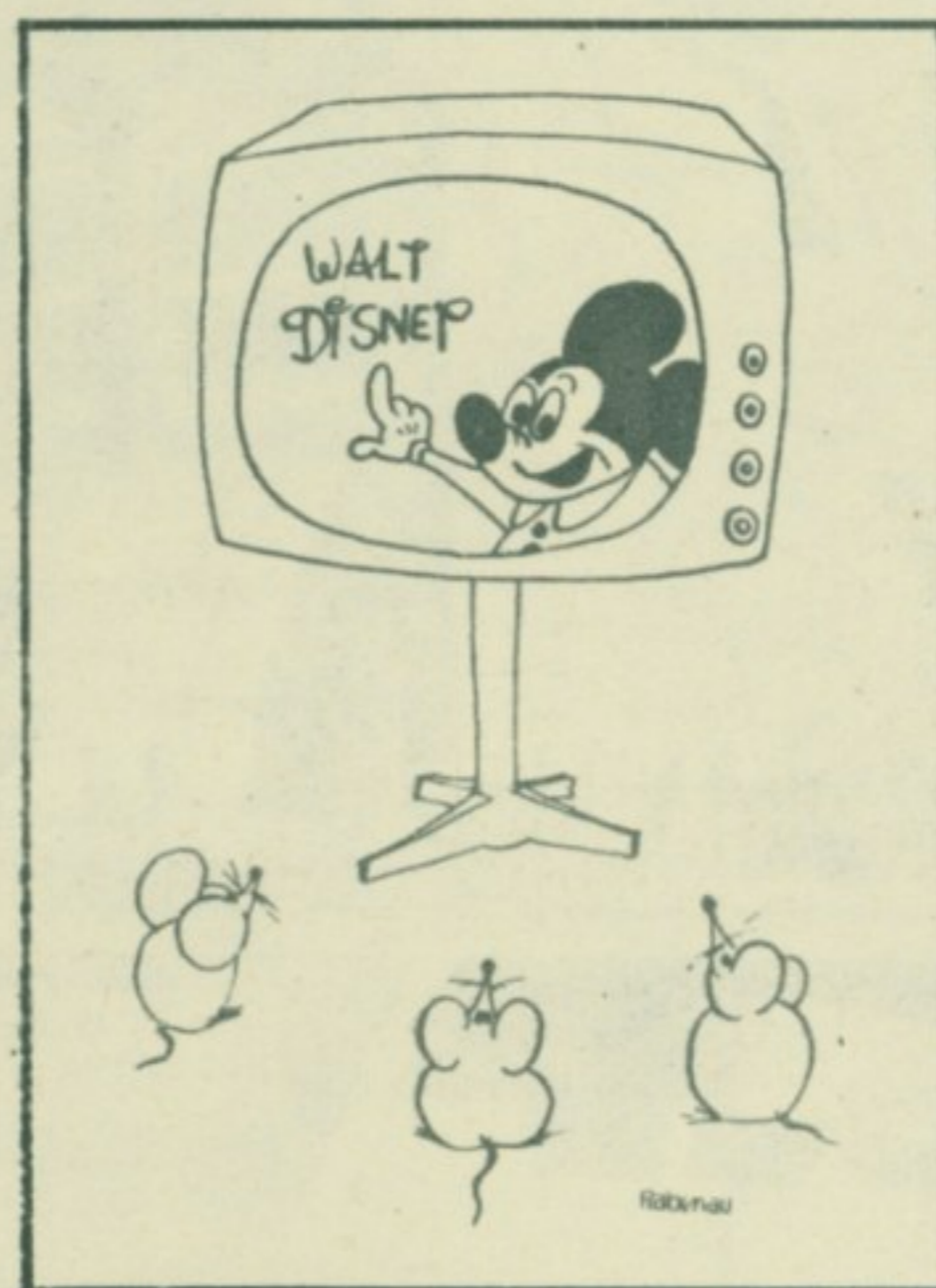

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ (50. страна) РЕШЕЊЕ:

Жакоб Ливан је имао само десни рукав поквашен кишом. То значи да је он возио кола држећи лакат на отвореном прозору кола, као што чине многи возачи. Али, пошто се радило о десном рукаву то значи да је он возио аутомобил који има волан с десне стране, као што је обичај у Енглеској. Очигледно, он је лагао кад је тврдио да је возио свој пежо 403. У ствари он је узео „морис“ сестрића Ремија Монлина да би полиција посумњала на младића.

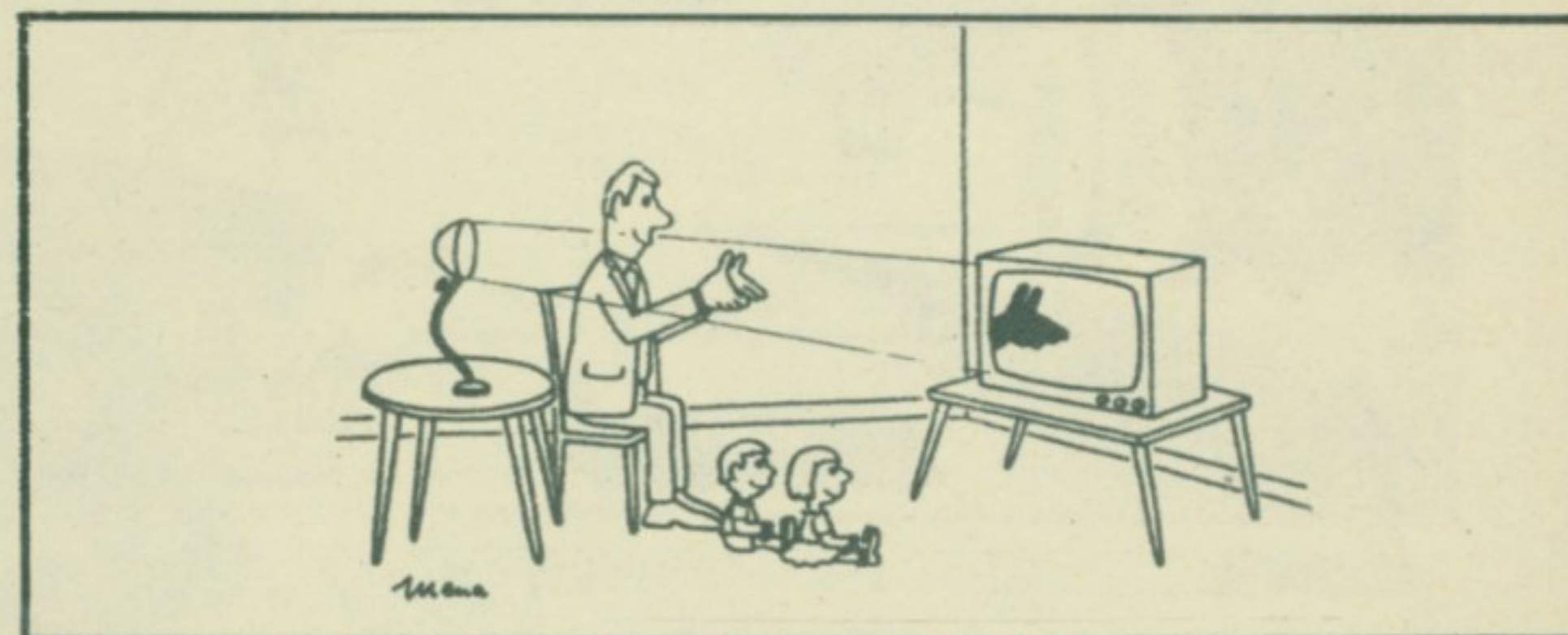
— Не слушај оца, сине. Фризура ти је дивна!

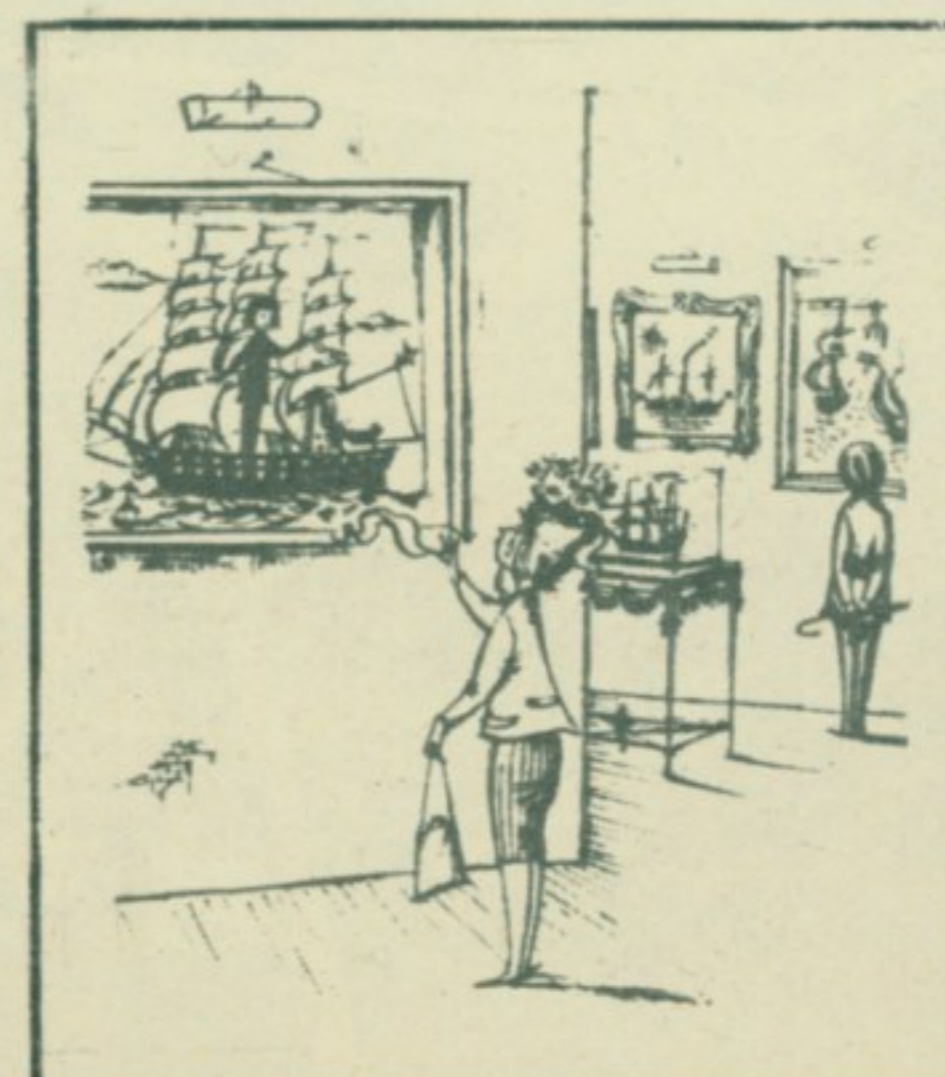
БЕЗ РЕЧИ

— Ловца сам пустио! Само сам му одрао кожу!

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

КО ПУТУЈЕ У ЗЛАТНИМ
ЦИПЕЛАМА,
ЛАКО МОЖЕ ДА
СТИГНЕ И НА КРАЈ
СВЕТА
(Абисинска пословица)

КАПЕТАН Кејт

МАЛО ИЗНЕНАЂЕЊЕ

Наш илустратор вам је припремио једно мало изненађење. На овој скривалици насликао је једну домаћу животињу. Ако хоћете да сазна-те која је то животиња, зацртите сва поља обележена са по две тачке.

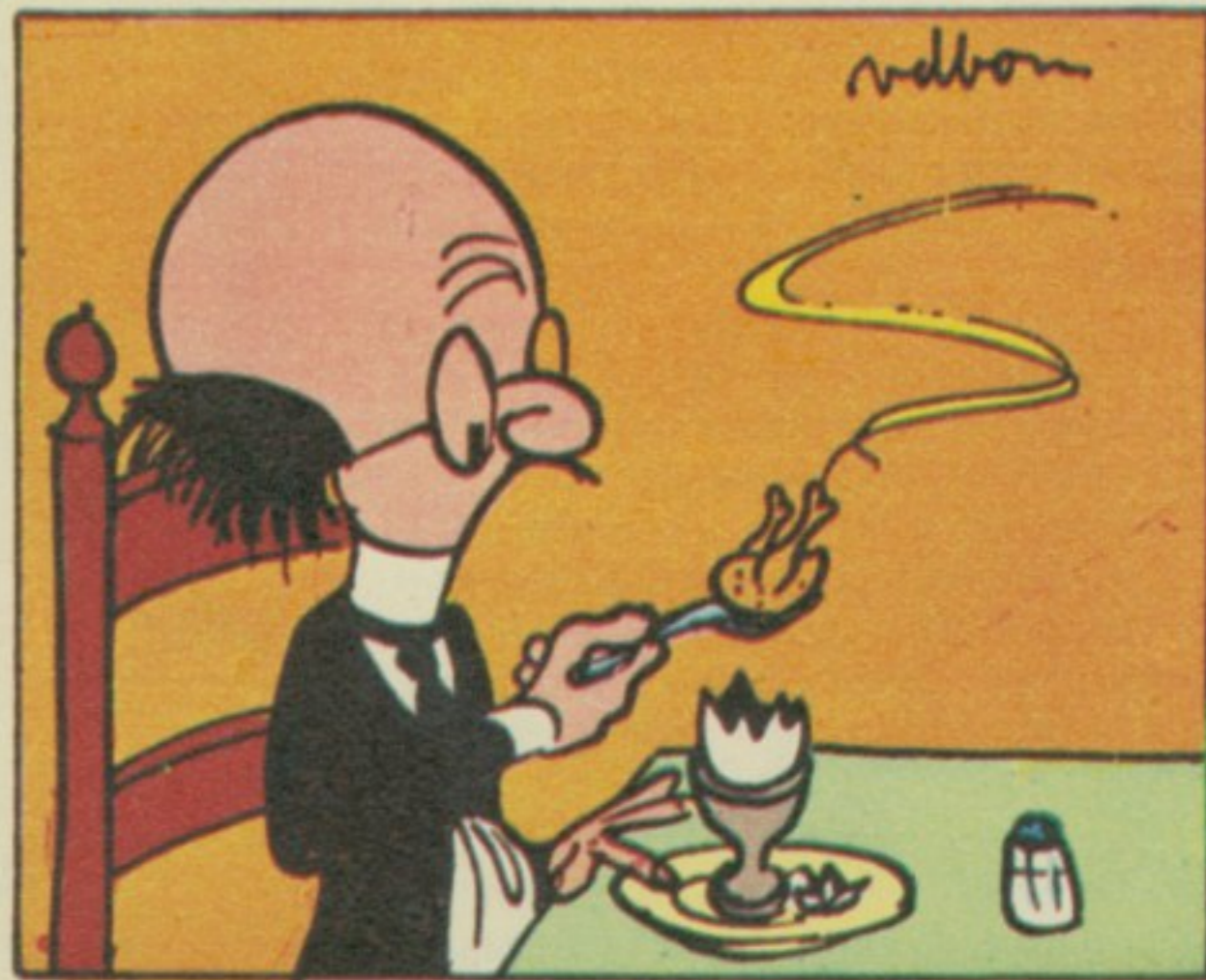
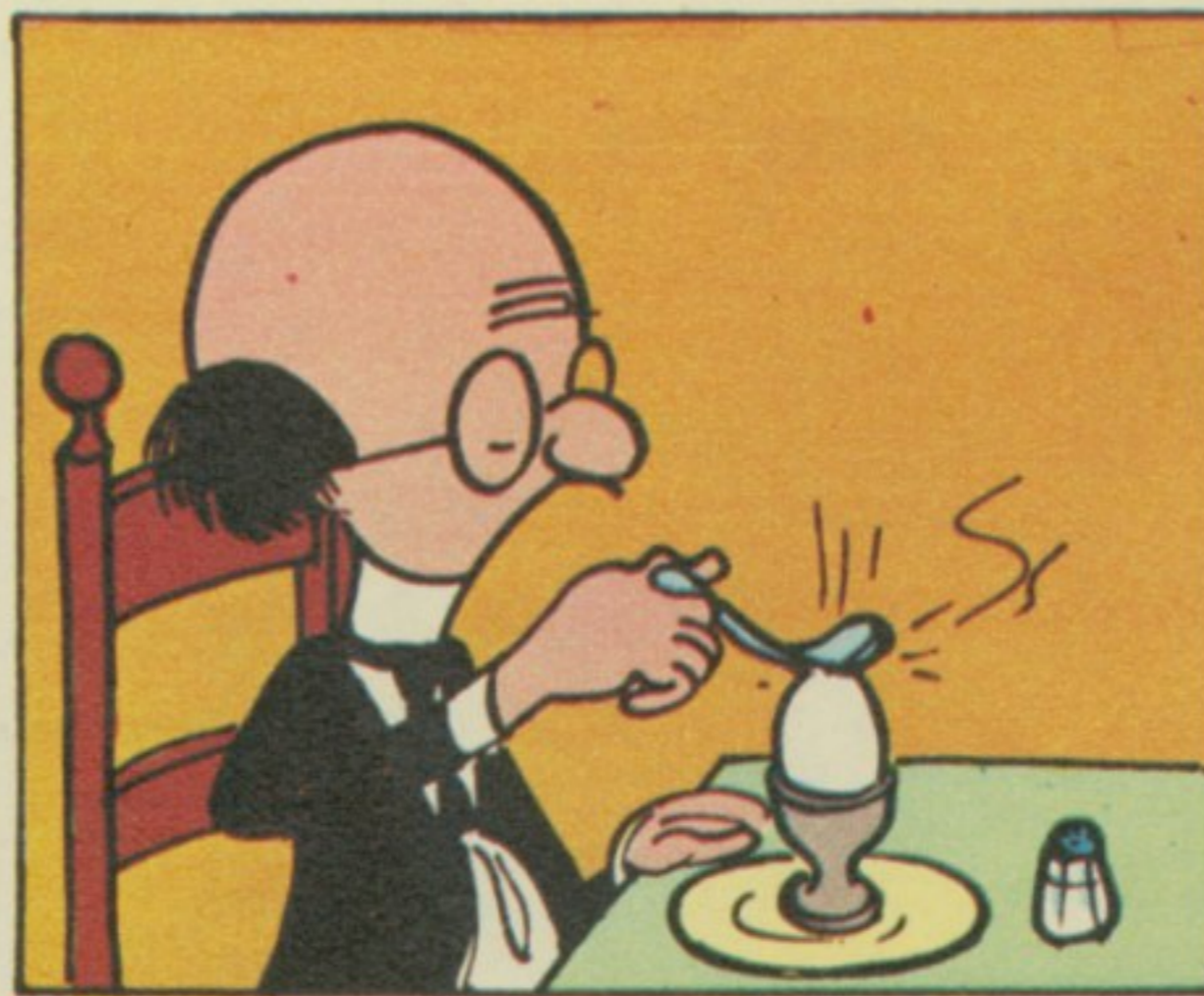

Одговор:

ПРОФЕСОР

АЛОА

ПОСЛЕДЊИ ОБРАЧУН

МОЖДА ЈЕ ТО БИО ГРАХАМОВ
КРАЈ, АЛИ ОН ЈЕ ХТЕО ДА
ИСКОРИСТИ СВАКИ ТРЕНУТАК

Четврт часа — одговори Лори бришући знојаво чело. Бићемо спремни за четврт часа... Ако све иде како треба, моћи ћемо да произведемо још десет пројектора. — Показао је на гомили радника који су ужурбано радили. — И ако нас пре не покољу, производимо их за неколико сати. — Не мислите о томе — рече Грахам. — Потребно је да одмах пошаљете на сигурно место одвојене делове. Не треба се заносити: кад Витони разумеју шта нам је успело да конструишемо, вероватно ће бацити у ваздух читав крај; зато је врло важно да се делови апарата не налазе овде.

Бомба у цеви

Приближио се микрофону и издао неколико наређења. Три минута касније, испред павиљона се зауставио конвој камиона, натоварили су свој терет и отишли. Његов поглед се зауставио на једном од научника, малом човеку, чија је глава била готово хелава. Кад је стручњак завршио свој посао, Грахам му љутито рече: „Немам никакву намеру да саставим круг електричне струје чији је кабл спојен са контактом пропелера“.

Остала три стручњака изненађено погледаше Грахама.

Човечуљак, коме се Грахам обратио, окрену према њему лице као у старог мајмуна, бледе очи су гледале празно. Из руке испусти комад жице коју је држао у руци, завуче руку у џеп, лаганим покретом као да тражи клешта. Грахам је муњевито испалио. Човек је пао на леђа. Док су Лори и други пренеражено гледали, Вол је прискочио мртвацу, претересао његове цевове и извадио мали округли предмет.

— Бомба! Све би нас заједно са собом одвео у смрт.

— Не губите време! — нареди Грахам. — Однесите бомбу на сигурно место иза зграде — обрати се Лорију. — Искључите струју, Данкен, проверите уређај. Ако све функционише како треба, изнећемо апарат и спојити га са земаљским оруђем.

Одгурнули су апарат и спојили га са земаљским оружјем. Лори је са своја три научника отишао. Вол и Грахам су остали сами.

Грахам се сместио на машини — струја, пропелер, дизалица и контролне полуге, све му је било на домак руке. Изнад њега било је небо оловне боје са ниским облацима. Грахам се обрати Волу.

— Бежите, Арте! — нареди. Долазе Витони! — Показао је на одред плавих кугли које су долазиле са североистока. — Одлазите, ре-

као сам вам, сада није тренутак за разговор.

— Али... — побунио се Вол.
— Губите се! — дрекнуо је Грахам раздражено.

Посматрачи
не верују
својим очима

Вол се тешка срца удаљио вукући ноге. Цилиндрична цев машине била је уперена у небо као дугачак топ. Плаве кугле биле су сада на пет стотина метара.

Грахам је посматрао небо. — Нико никад неће сазнати порекло Витона — рече. Њихово постојање остаће тајна као, рецимо, постојање пнеумокока или било које друге форме живота.

Кучуно је час. Грахам је уперео цев на плаве кугле које су се приближавале. Читав апарат се окренуо око осовине. Погледао је на сат: још тачно деведесет минута до времена које је одредио шеф Тајне службе за капитулацију. Притиснуо је дугме и спојио струју.

Чекао је неколико секунди док су се цеви угрејале. Са десетог и дванаестог спрата Фарадејевог облакодера посматрачи су на Грахама управили дурбине. Узан млаз поларизованих зракова избио је из уста цилиндра који је имао осам мушица уперених на Витоне. Прва плава кугла из предстраже Витона, одједном се зауставила у простору, као да је наишла на невидљиву препреку. Боја јој се променила, постала је црвена, а одмах затим јар-

контранцаста. После неколико секунди распршила се. Нестанак је био потпун, посматрачи нису могли да верују својим очима.

Осталих девет Витона вртело се неодлучно по ваздуху. Један од њих се нагло зауставио, прешао из плаве боје у црвену, из црвене у наранџасту. Други су се одмах распршили, побегли су право према облацима и ушли у њих.

Шесто чуло, Грахамова нарочито осетљива моћ запажања, шапнуло му је да направи пола заокрета са апаратом. Угледао је флоту плавих кугли које са великом брзином долазе с југа.

Заурлао је од радости кад се први у линији обојио у црвено. Остали су покушали да се зауставе, али занесени залетом, сударали су се са умирућим Витоном који је добијао наранџасту боју.

— Ово је за Маја! — урликао је Грахам, поскакујући на седишту, — Ово је за Веба! А ово друго за Формилоа, а сви за Бјорнсена!

Нагло је заћутао да би видео резултат судара плавих кугли. Вртлог нагомилане енергије попримио је облик кугле, остао је коју секунду viseћи у ваздуху а онда експлодирао уз ужасан прасак.

Грахам је осетио да су му бубне опне пукле. Талас ваздуха готово га је избацио са седишта. Читав апарат је зашкрипао уз звекет метала. Маса енергије ширила се кроз васиону заслепујућом светлошћу тако да је Грахам морао да затвори очи.

Али није могао, није хтео да се заустави. Дошао је на крај пута, можда је то био његов последњи сат, али он је хтео да искористи до краја. Са ратничким покликом Индијанаца Сијукса окренуо је машину за деведесет степени и уперео смртоносни зрак према двојци Витона који су претећи јурнули у његовом правцу.

Сада је разумео како су успели да Силвер Сити баце у ваздух. Десет, двадесет, педесет Витона, можда, извршило је самоубиство, сјуривши се у казане сви заједно.

Права правцата хорда кугли скупљала се на крајњој граници хоризонта, са севера. Грахам је покушао да их стигне својим зрацима, али је увидео да му то не полази за руком и закључио да су ван до-машаја. Са југа, зараћени људи су изазвали вулканске ватре. У ваздуху се осећао мирис озона, запаљене гуме и влажног цемента.

Досад је Грахам уништавао непромишљене Витоне, у малим, издвојеним групама. Али знао је шта ће се догодити: напашће масовно, изазваће још једну катастрофу као ону у Силвер Ситију. Сјурће се изнад њега, његових другова, у батаљонима, у читавим бригадама, а он неће бити у стању да их сам уништи. Они ће га уништити, заједно са друговима који су се побунили против њих. Посматрајући небо, Грахам је открио стратоплане непријатеља, оних које су заробили Витони како јуре према истоку, безобзирном сигурношћу да је победа на њиховој страни. Иза њих и испод њих рађали су се облаци дима и варница.

Уздихао је кад је видео набројено мноштво Витона који су се појавили у даљини. Напредовали су здружено, невероватном брзином, права војска која је прекривала читав хоризонт са севера.

Док се Грахам припремао за напад, у центру непријатеља појавила се црна тачка, која се претворила у наранџасту боју, а онда нестала. Грахам је за тренутак остао отворених уста, а онда је разумео — Јонкерсова група!

— Стив. И он је успео! Ниже, Стив, убиј их! — викао је.

Вишонн —
камиказе

Нанишанио је и почео да баца смртоносне зраке на хорду која се видно повећавала. Широка плава зо на претворила се у црвено, а онда у наранџасто. Нестале. Један део трупа, који још није био додирнут,

— ХАРМОНИ, ВИ СТЕ МИ ВЕЋ ПОМОГЛИ, АЛИ МИ МОЖЕТЕ ЈОШ ПОМОЋИ.

ВУЛКАНСКО ПЛЕМЕ

одвојно се од осталих кугли и навалио на радионицу Јонкерса. Остали су се разјарени упутили према Грахаму. Он је знао шта ће се догодити. Видео их је како су се спремали за самоубиство. У четири скока био је на ивици јаме, ухватио се за стуб и склизнуо.

Док се спуштао у дубину, видео је отвор јаме како је постао блиставо плав. Затим је нагло блеснуло. Страшан тутањ је затресао његове бубње опне које су већ једном издржале ужасну пробу; рекло би се да се читава васиона распршила од ужасног судара.

Грахам је осетио како га је нешто отргло и како пада у провалију која се затреса од експлозије. Јама се тресла, зидови су се рушили: изнад Грахама падала је мртвачка киша земље, камења, цемента.

Док сīе би сīабали...

Грахам помакну главу. Оштар бол као ударац копљем прође кроз њега и он отвори очи.

Али не, то није био сан, био је заиста у кревету. Мрдао је прстима и опипао око себе. Нема сумње: кревет. Његови зачуђени погледи видели су бели чаршав, слику на зиду насупрот њега. Грахам окрену главу уз болну гримасу и препознаде четвртасто лице Вола.

— Добар дан — рече му Вол. Показао му је сат и календар. — Сада је десет увече и четвртак је. Били сте три дана глуви. Уз то поружнели и неми. Најзад личите на себе.

— Озбиљно?

Грахам је успео да се ослони на лакат, а да се његова глава није бунила сувише.

— Дајте ми одмах моје крпе... морам да идем!

— Нипошто! Широка Волова рука благо га гурну натраг.

Узео је новине, отворио их и укратко му испричао новости.

— Председник Њујорка је изјавио да је град заштићен како треба. „Електра“ ће дневно ставити на располагање хиљаду две стотине антивитоновских пројектора. Друге две непријатељске ескадриле стратоплана спустиће се у Батери парку и предаће се...

Погледао је Грахама и приметно.

— Ово су локалне вести. Догодило се много ствари док сте ви хркали.

Окренуо је лист новина. — Чујте ово — рече. „Непријатељска навала је ослабљена. Наша оклопна кола су у противофанзиви, али наилазе на све мањи отпор. У непријатељским редовима све више избијају побуне. Очекује се изјава непријатеља да се удружи у борби против Витона.

Вол склопи новине и стави их испод Грахамовог јастука.

— Бомбардовање је практично завршено. Вашом заслугом — рече Вол.

Она је готово одмах дошла. Села је и лекарским гласом запитала:

— Како се сада осећате?

— Не знам, добро... чекајте мало па ћу вам рећи.

Испружио је руку и ухватио Хармони за руку. — Сада је све што је било лоше завршено. Можда се можемо мало радовати. Ви сте ми већ помогли, али ми можете још помоћи.

К Р А Ј

ИАКО СУ ГА ПРИЈАТЕЉИ ОАВРАЋАЛИ, ТУНГА ЈЕ УБАЦИО У ЦАМАЦ ЈЕДНОГ ЗАРОБЉЕНИКА И ЗАЈЕДНО С ЊИМ ЗАПЛОВИО ПРЕМА ОСТРВУ...

ТИ МОРАШ ЗНАТИ НЕКО МЕСТО ГДЕ СЕ МОЖЕМО ИСКРЦАТИ А ДА НАС НЕ ПРИМЕТЕ...

НА ОНОЈ СТРАНИ ГДЕ СУНЦЕ ЗАЛАЗИ ИМА УВАЛА У КОЈУ ЈУДИ ВАТРЕ НИКАД НЕ ДОЛАЗЕ ЈЕР ТАМО СТАНУЈУ ЗЛИ ДУХОВИ!

ЈА СЕ НЕ БОЈИМ ВАШИХ ДУХОВА!

ЗЛИ ДУХОВИ!

НЕ ДРХТИ КАО ДЕТЕ! ПОКАЖИ МИ ПУТ!

ДУГО ЂЕМО ИЊИ! СЕЛО ЈЕ ДАЛЕКО! С ДРУГЕ СТРАНЕ ШУМЕ!

ТАМ-ТАМ! МОЖА БРАЋА СЛАВЕ ПОБЕДУ! ТО ЈЕ И ЗНАК ДА ЂЕ УКОРО ЖРТВЕ БИТИ ПРИНЕТЕ БОГУ ВАТРЕ!

СЕЛО ЈЕ У БЛИЗИНИ! НЕ ПОКУШАВАЈ ДА ОДАШ НАШЕ ПРИСУСТВО! МОЈЕ КОПЉЕ ЈЕ УПЕРЕНО У ТЕБЕ!

АЛИ, У КРОШЊИ ДРВЕТА...

ИЗНЕНАДА...

ПОДСЕТНИК

У једној кутији осам друштвених игара које могу да забаве и децу и одрасле. Стаје 46,50 дин. Наћи ћете у папирници „Фрушка гора“, Македонска 27.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

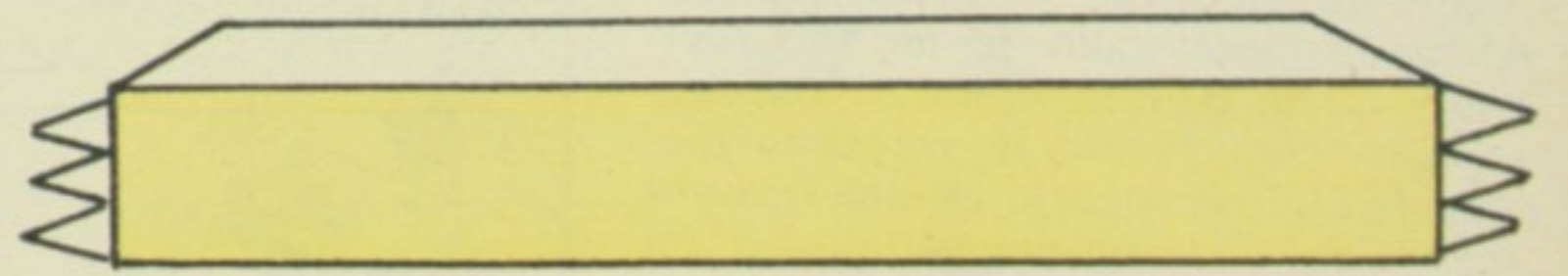
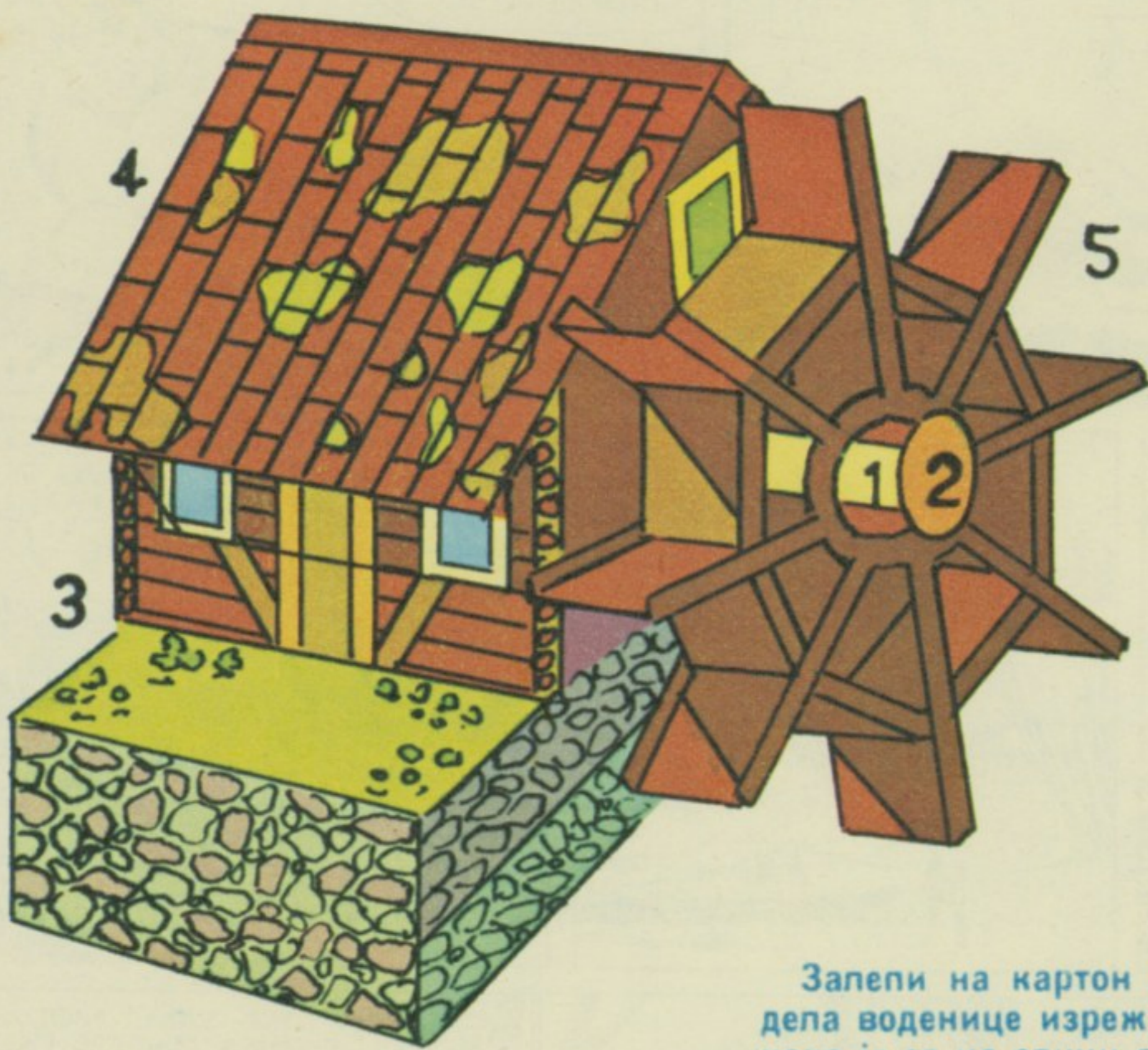
КИША И СУЗЕ

Три млада Грка која се не слажу са данашњим режимом у својој земљи сматрали су да је боље да иду из ње. Задржали су се у Паризу, почели да певају и свој трио назвали „Дете Афродите“. Последњи успех свакако им је мелодија „Киша и сузе“ која је већ на многим топ-листама заузела завидно место. На другој страни плоче, на којој је ова мелодија, налази се „Не покушавај да ухватиш реку“. Плочу је издао РТБ. Цена 7 динара.

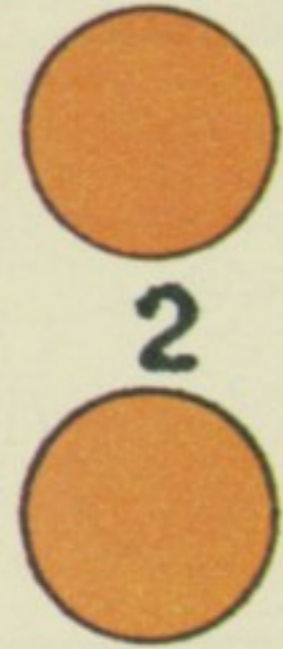
RAIN AND TEARS

APHRODITE'S CHILD

ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ И САСТАВИ ВОДЕНИЦУ—ПОТОЧАРУ

1

2

3

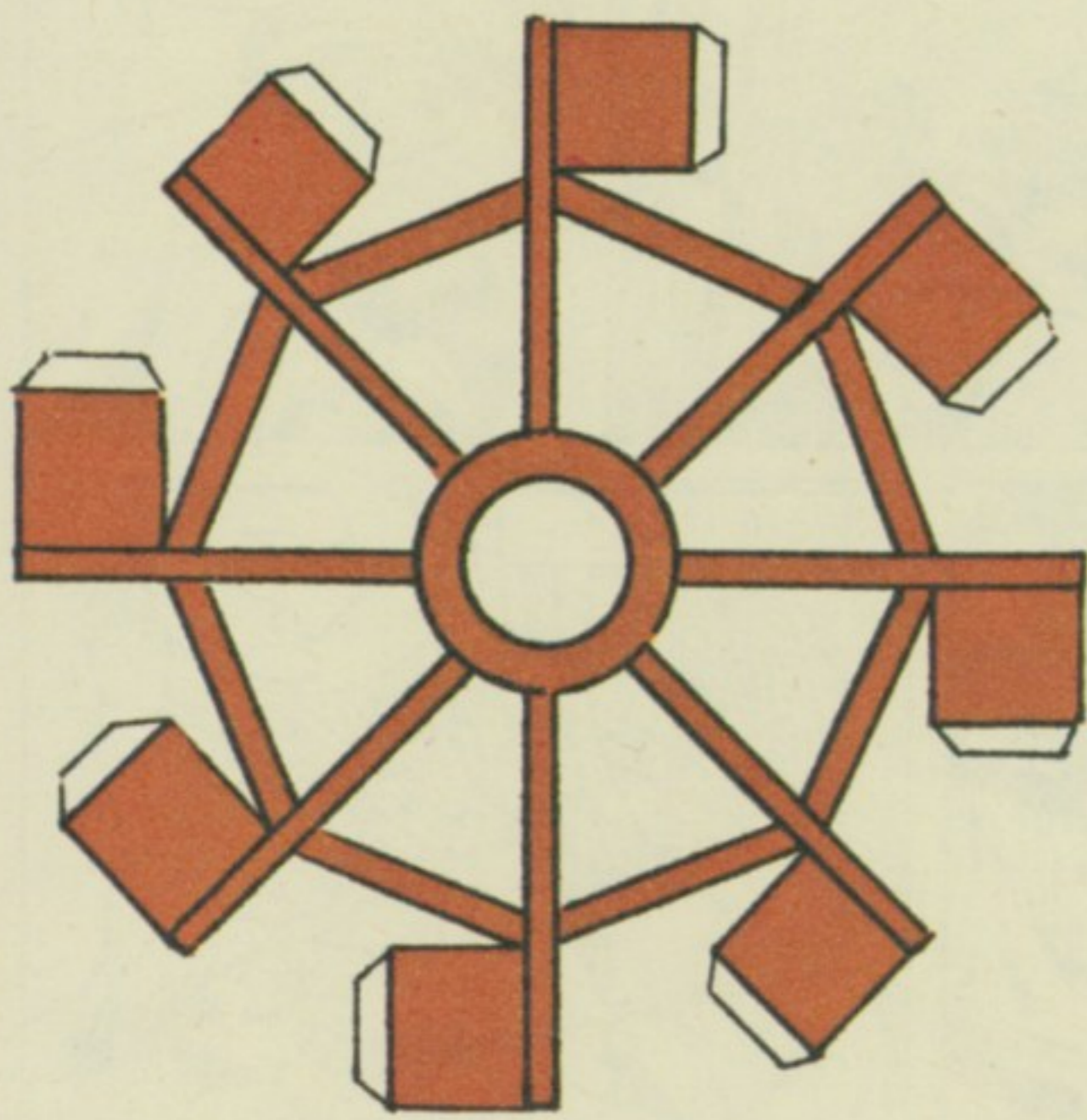
3

3

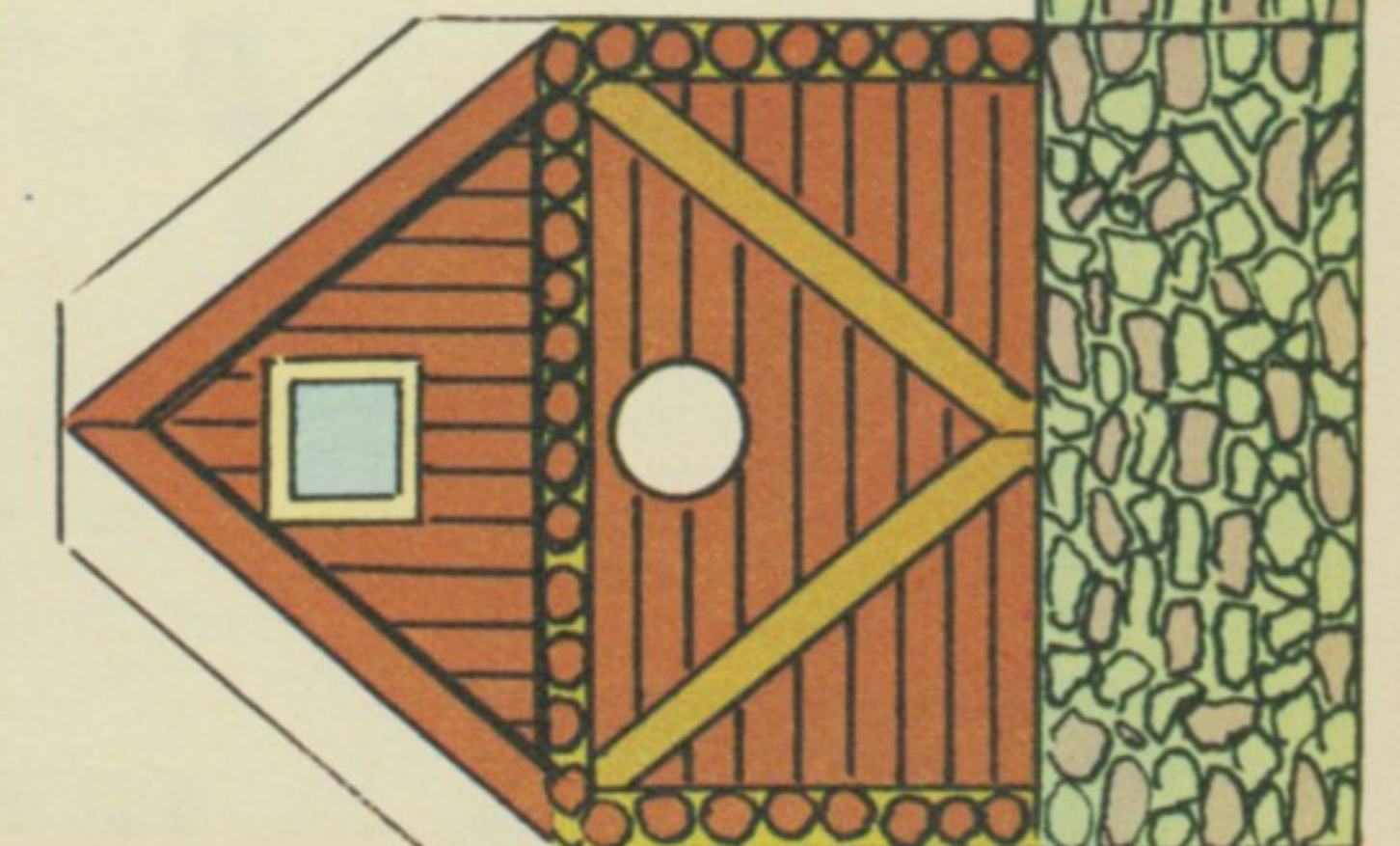
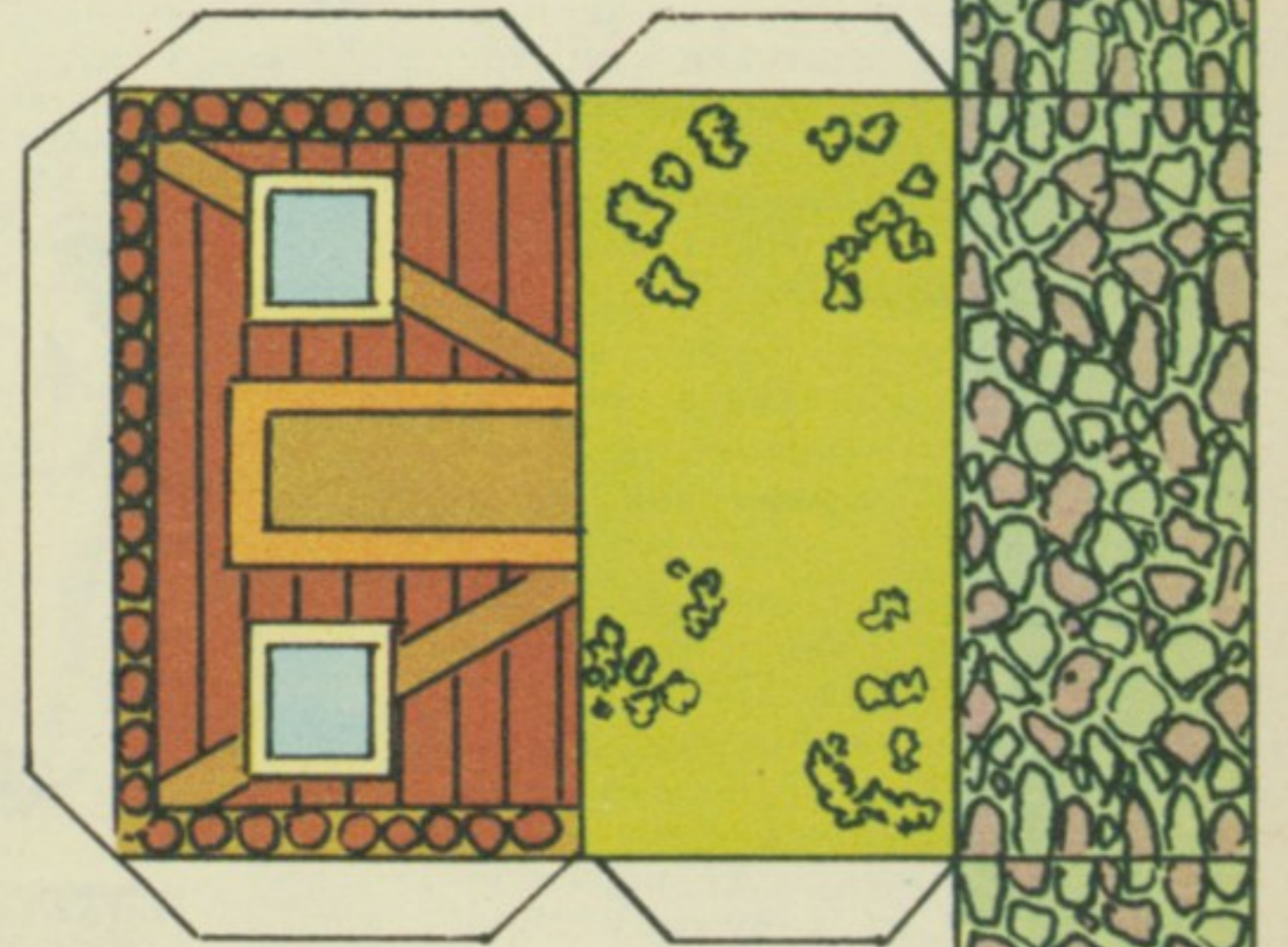
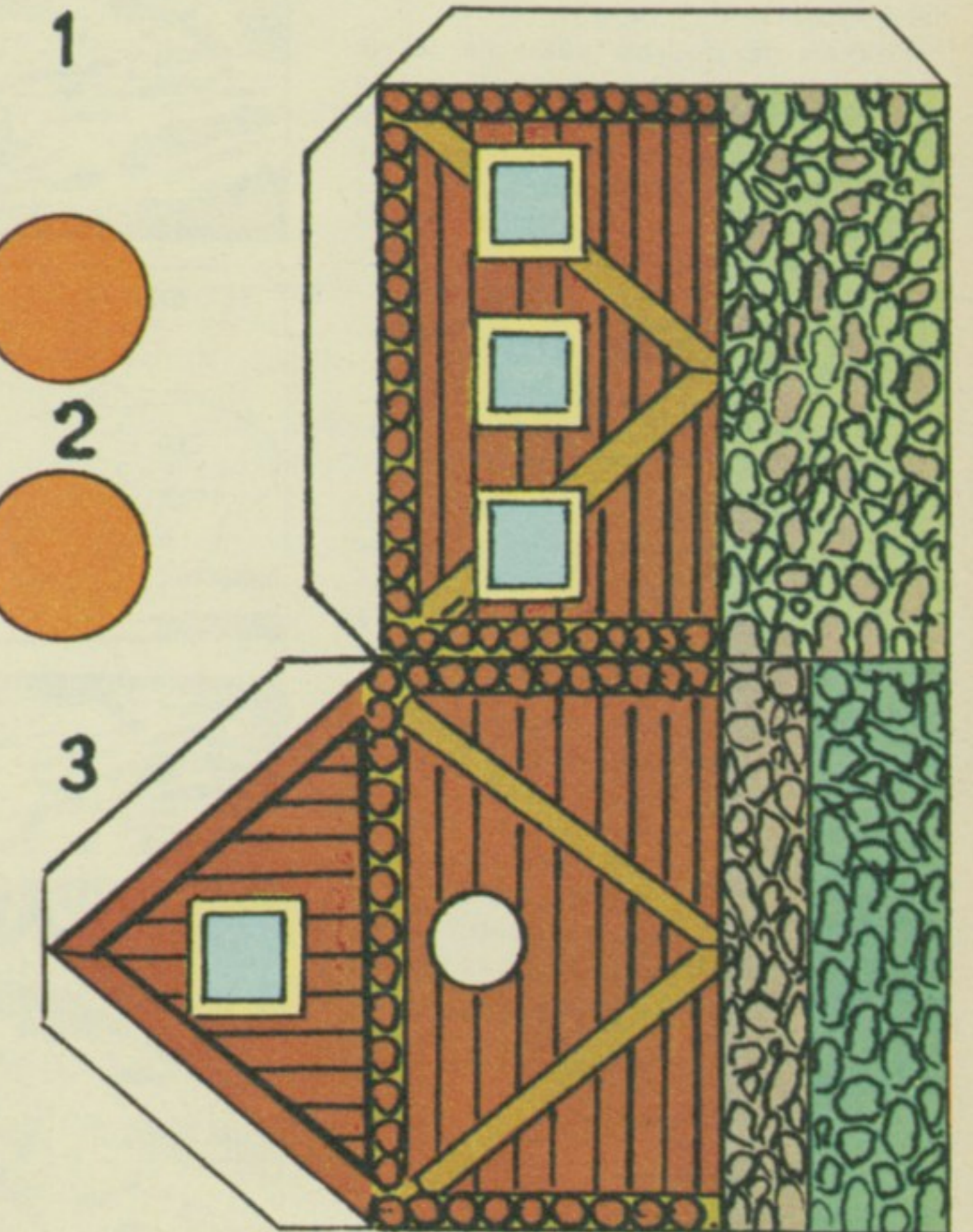
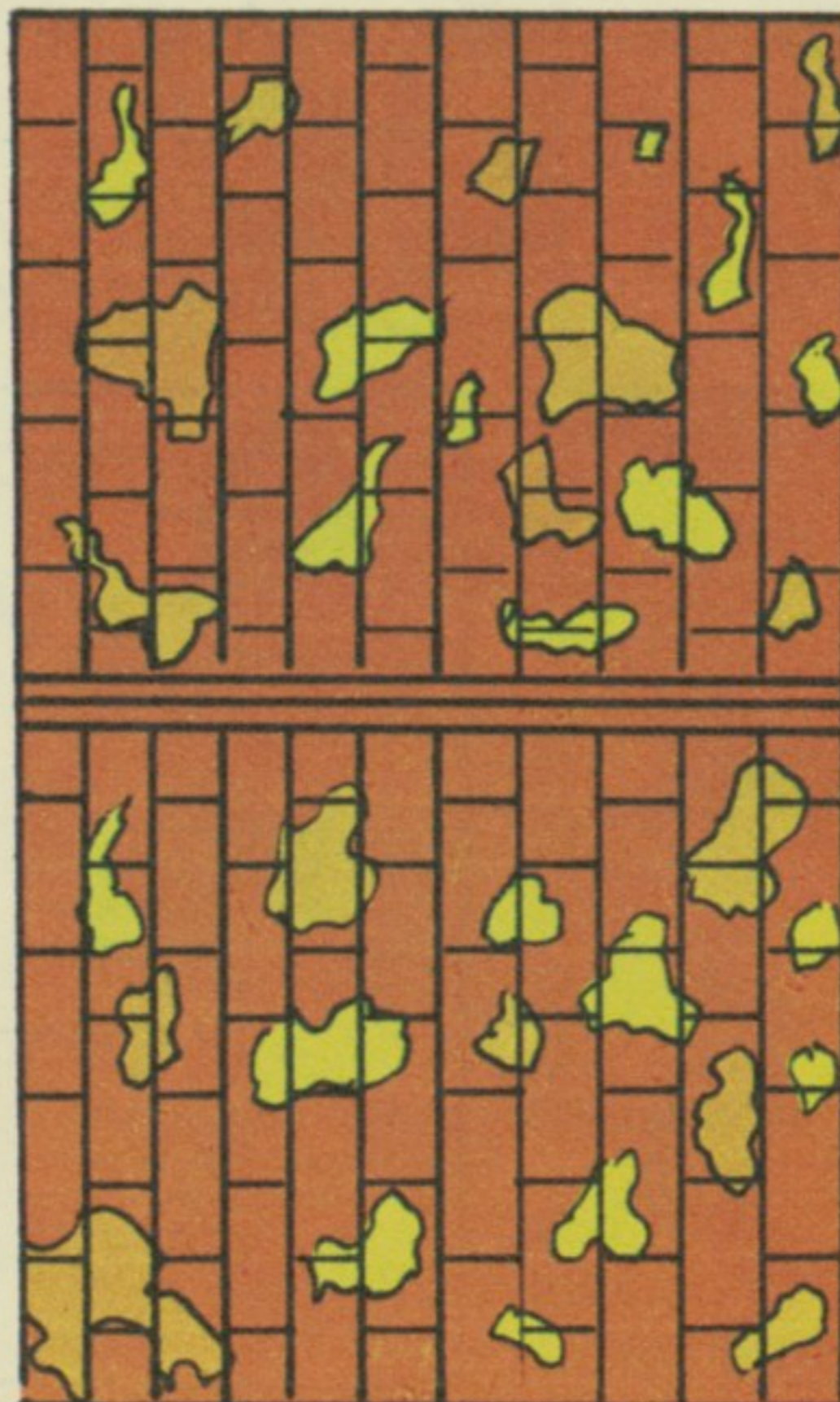
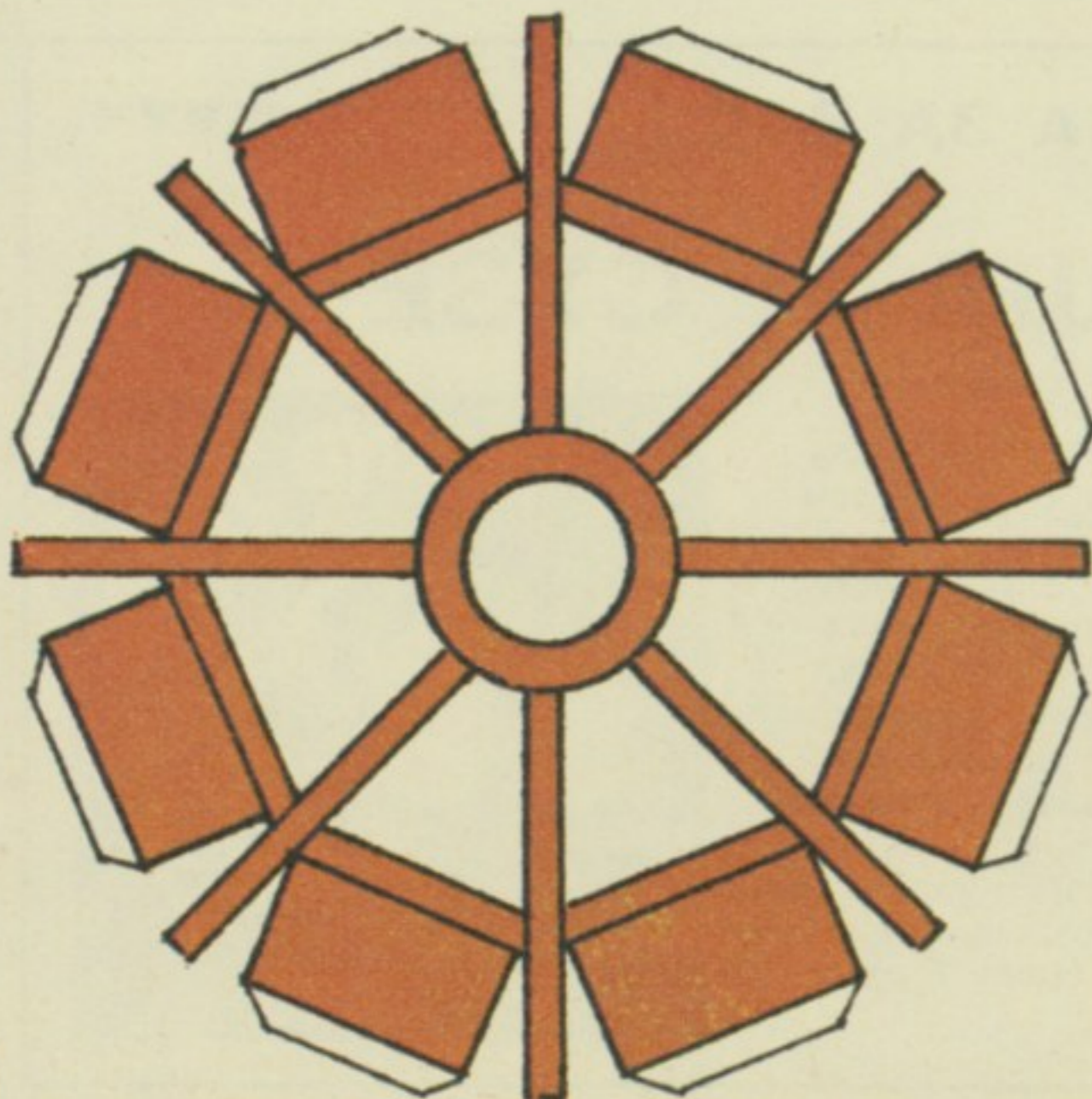
4

Залепи на картон све делове модела воденице изрежи их и састави како је то на слици приказано. Осовину воденичког точка „1“ савиј у ролну. Залепи је и протури кроз рупе које ћеш избушити на необојеним кружићима зграде „3“ и точка „5“. Оба дела воденичког точка споји у један чвастак пресавијањем и пепљењем делова лопатица. Осовину „1“ протури кроз зграду и кроз чвастак. Исправи њене необојене троугласте ивичњаке и на њих залепи кружне поклопце „2“.

(Ми-Риз)

5

Надамо се да смо погодили ваше жеље. Жребање добитника важи за све верне потрошаче.

„ШУМИ“ ЖВАКАЋЕ ГУМЕ

Припремили смо следеће награде:

- VeloSolex бицикл с помоћним мотором
- шатор за 3 особе
- 5 PONY бицикла
- 5 електричних грамофона
- 10 колекција грамофонских плоча бит музике
- 15 пакета „шуми“ производа

ШТА ТРЕБА ДА РАДИТЕ?

Од 10 кутијица „шуми“ жвакаће гуме одрежите уже стране са словеначким текстом. Једну кутијицу одрежите са слицом и на њеној полеђини напишите своје име и презиме као и пуну адресу и пошаљите до 30. априла 1968. на адресу:

„ШУМИ“, Љубљана, Градишче 7, с знаком

НАГРАДНИ КОНКУРС

Имена добитника објавићемо 23. маја 1968.

КАКО НАПРАВИТИ РАДИО-ОТПРЕМНИК?

Драга редакцијо,

Обраћам се вама јер мислим да ћете ми најбоље одговорити. Могу ли од делова транзисторског радио-пријемника направити транзистор-

ски радио-отпремник? И где се могу набавити нацрти за израду транзисторског радио-отпремника?

М. Степановић, Скопље

Од делова транзистора радио-пријемника не може да се направи радио-отпремник. Што се тиче набавке нацрта за израду транзисторског радио-отпремника, најбоље је да се обратите часопису „Радио-аматер“ — Београд, Булевар револуције 44/II. и они ће вам дати даља упутства.

Једино што бисмо могли да вам посаветујемо јесте: уколико вам тај ваш недостатак смета при ходу, онда би требало да се обратите некој ортопедској клиници. Иначе, треба и даље да вежбате и вероватно ће вам те вежбе и помоћи. Ако ништа не помогне, не нервирајте се: и криве ноге могу да буду интересантне ако носе паметну главу!

ПОГЛЕД КРОЗ КЉУЧАОНИЦУ

Поштовани друже уреднице,

Молим вас да ово писмо објавите у „Малој пошти“ и да ми дате савет:

Недавно сам открила да ме мој 16-годишњи син проматра кроз кључаоницу док се налазим у купаоници. Мислим да он зна да сам то открила, али му то уопште не смета.

Потиштена мајка
С. Р. Загреб

Пошто је ваш дечак већ одрастао, најбоље би било да с њим поразговара отац или неки ваш рођак, пријатељ у кога он има поверења о стварима за које се он свакако већ интересује. Ако не зна шта да му каже нека прочита серију написа „Мама, како? зашто?“, које је Забавник објавио пре неколико месеци. Још нешто: немате разлога да будете потиштени.

ЛЕИЛА, ЈАВИ СЕ!

Драги Забавниче,

Твој лист читам већ десет година. Међутим, нешто ме је друго натерало да ти пишем. Када сам путовао из Зенице у Београд, у возу сам спазио лепу девојчицу дуге плаве косе, плавих очију. Путовала је с мајком оцу који живи у Осиеку одвојен од породице послом. Упознао сам се с њом и из разговара сазнао да се зове Леила, да иде у V разред основне школе „Славиша Вајнер — Чича“ у Сарајеву, да учи енглески четири године и да је редован читалац „Забавника“. Желео бих да ми се јави.

Јован Јовановић
Зеница, Змај Јове 2

КАД НОСИТИ ПРСЛУЧЕ?

Поштовани уреднице,

Мада имам тек 12 година, интересује ме да ли треба да носим прслуче. Кад се нервирам гризем нокте, да ли ту има лека?

С. Р. Скопље

Ношење прслучета зависи од тога колико сте развијени. Према мишљењу лекара, прслуче треба носити од раних дана јер оно корисно утиче на развој груди.

Грицање ноктију је ружна навика која ће касније утицати и на изглед ваших руку, а девојчице се њима обично поносе. Затим, та навика може утицати штетно и на здравље. Најбољи лек је ваша јака воља.

КРИВЕ НОГЕ

Драги Забавниче,

Редовно читам ваш лист и зато се вама и обраћам. Имам једну невољу — ноге су ми криве. Истина ја редовно вежбам у спортском друштву „Партизан“ али ноге ми се још нису исправиле. Молим вас, ако можете, помогите ми!

М. Величкоска,
Крива Паланка

* укршшене речи *

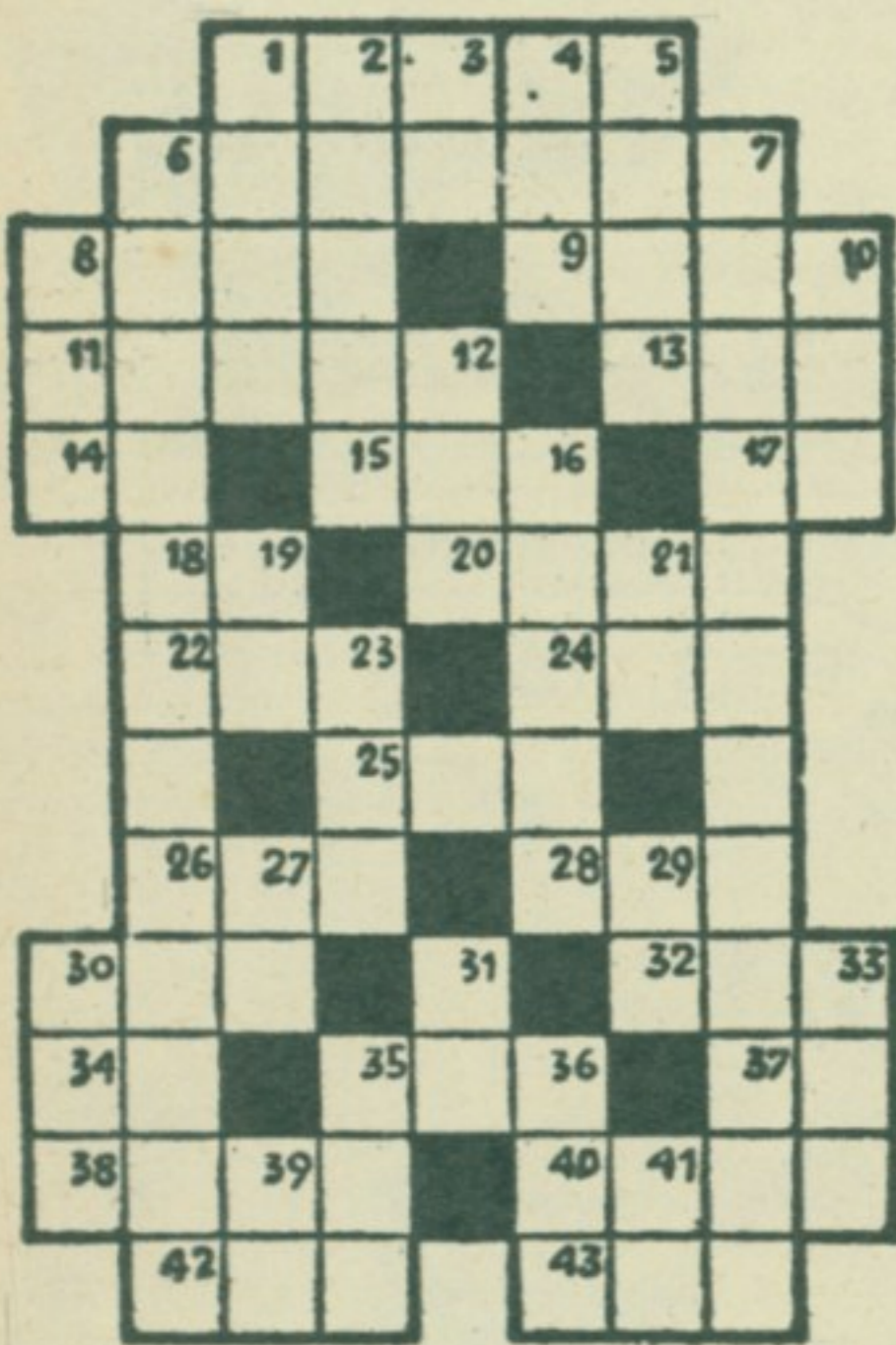
ВОДОРАВНО: 1) стаза за полетање авиона, 6) премија, 8) ништина, 9) четинарско дрво, 11) полупаразитска биљка, 13) боја лица, 14) упитна речца, 15) и један и други, 17) предлог, 18) предлог, 20) речни рибар, 22) индустријска биљка, 24)

грчко слово, 25) скуп инсеката, 26) билијарски штап, 28) речно острво, 30) острво у Јадранском мору, 32) лична заменица, 34) иницијали руског књижевника („Ујка Вања“), 35) речна риба, 37) показна заменица, 38) јужноамеричка камила без грбе, 40) северноамерички драмски писац (Јуџин), 42) главни град једне суседне земље, 43) снага.

УСПРАВНО: 1) климатско место у близини Сарајева, 2) лечилиште у Боки Которској, 3) скраћеница за својеручно, 4) показна заменица, 5) обичај (турц.), 6) скупљач старог новца и медаља, 7) име и презиме нашег књижевника („Остајте овде“), 8) река у Африци, 10) име глумице Мањани, 12) грубо вунено сукно, 16) стаза с дрвећем на обе стране, 19) скраћеница за „ад акта“, 21) коњ, 23) острво у Јадранском мору, 27) првак, 29) музичка нота, 30) талас, 31) река у Италији, 33) бог ветра код старих Грка, 35) усамљен, 36) енглески књижевник (Сомерсет), 39) лична заменица, 41) врста јапанског позоришног комада.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) статус, 6) анас, 7) сто, 9) век, 10 атом, 11) А(ндре) Ж(ид), 12) слама, 13) лаб, 15) квар, 16) Анина, 18) та, 19) Але, 20) со, 21) анекс, 23) Ло, 25) рит, 26) аков, 28) тк, 29) снаге, 30) уши, 32) алпр, 33) рима, 35) аја, 36) хелија.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Текући рачун број 608-1-82-1. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Претплата за нашу земљу: годишња 44 динара, полугодишња 22 динара; за иностранство: годишња 88 динара, полугодишња 44 динара. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

